

การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2540 – 2545

นางสาวธารินี พลเยี่ยม

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

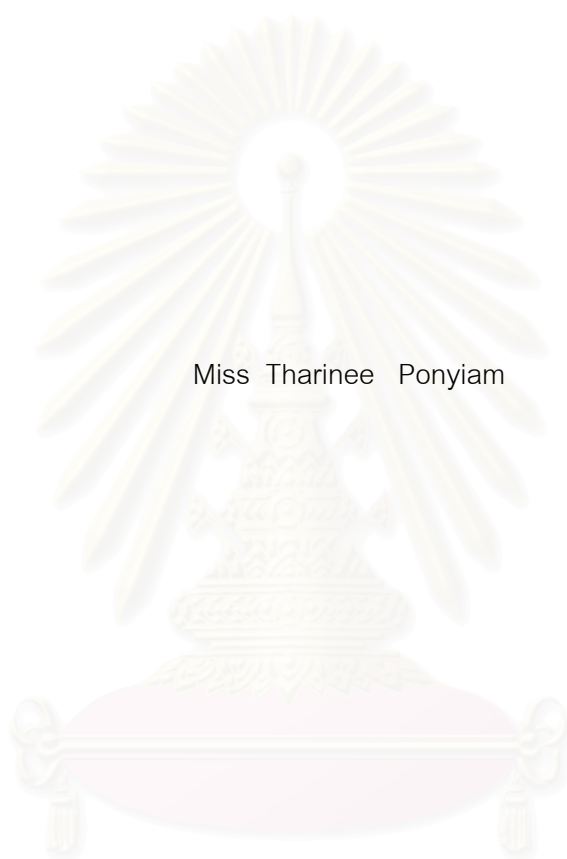
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-53-2006-4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A SYNTHESIS OF EDUCATIONAL THESES, FACULTY OF EDUCATION,
CHULALONGKORN UNIVERSITY ACADEMIC YEARS OF 2540 – 2545

Miss Tharinee Pomyiam

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Research

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN 974-53-2006-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540 – 2545
โดย	นางสาวธารินี พลเยี่ยม
สาขาวิชา	วิจัยการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ บวรกิติวงศ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร จังศิริพรปกรณ์)

ธารินี พลเยี่ยม: การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2540-2545. (A SYNTHESIS OF EDUCATIONAL THESES, FACULTY OF EDUCATION,
CHULALONGKORN UNIVERSITY ACADEMIC YEARS OF 2540-2545) อ.ที่ปรึกษา :
ผศ.ดร.สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิคม, 174 หน้า. ISBN 974-53-2006-4.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัย
เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 2) วิเคราะห์คุณภาพงานวิจัย และศึกษาผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อ
คุณภาพงานวิจัย 3) สังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
โดยการสังเคราะห์งานวิจัยที่มีแผนแบบการวิจัยผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประชากร
งานวิจัยคือ วิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545 ที่ใช้แผนแบบ
การวิจัยผสมผสาน จำนวน 28 เล่ม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบบันทึกข้อมูล และแบบวิเคราะห์งานวิจัย
การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS for Window และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1.ลักษณะการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยในวิทยานิพนธ์ของคณะครุศาสตร์ มี 2 แบบคือ “แบบนำแบบรอง” กับ
“แบบทวิภาคี” แบบนำแบบรองใช้ในงานวิจัย 16 เรื่อง โดยมี 15 เรื่องที่ใช้วิธีเชิงปริมาณนำและวิธีเชิงคุณภาพรอง
ส่วนอีก 1 เรื่องนั้นใช้วิธีเชิงคุณภาพนำและวิธีเชิงปริมาณรอง ส่วนงานวิจัยที่ใช้แบบทวิภาคีมี 12 เรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่
วิธีวิจัยที่ใช้คือ การสำรวจและกรณีศึกษา

2.คุณภาพของวิทยานิพนธ์ที่ใช้แผนแบบการวิจัยผสมผสานมีความหลากหลายดังนี้ วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่
มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 67.86) ระดับดี (ร้อยละ 28.57) และค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 3.57)
เรียงลงมาตามลำดับ โดยมีตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัย 3 ตัว คือ จำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ
ประเภทงานวิจัย และรูปแบบวิธีวิจัยแบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวน
ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณภาพงานวิจัยได้ร้อยละ 57.70

3.ข้อค้นพบจากงานวิจัยมี 4 ด้านคือ (1) ด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน (2) ด้านการ
พัฒนาครู (3) ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการ และ (4) ด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สำหรับการจัดการเรียน
การสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนพบว่า ครูควรรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพราะเป็นฐานสารสนเทศในการแก้ปัญหา
และพัฒนาผู้เรียน ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน การประเมินนักเรียนควรใช้แฟ้มผลงานที่มีการสะท้อน
ความคิดเพื่อการพัฒนาโดยครูและนักเรียน ส่วนการพัฒนาครูควรให้ครูทำวิจัย และใช้ผลการวิจัยไปพัฒนาวิธีการสอน
นักเรียน การบริหารจัดการเน้นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นโดยดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดทิศทางและเป้าหมาย
ของโรงเรียน ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติงาน และร่วมประเมินผลอย่างต่อเนื่องและอยู่ในวงจรปกติของการทำงาน

ภาควิชา.....วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา.....
สาขาวิชา.....วิจัยการศึกษา.....
ปีการศึกษา.....2547.....

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4583703827 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH

KEY WORD: MIXED METHOD / EDUCATIONAL RESEARCH / SYNTHESIS RESEARCH

THARINEE PONYIAM : A SYNTHESIS OF EDUCATIONAL THESES, FACULTY OF EDUCATION,
CHULALONGKORN UNIVERSITY ACADEMIC YEARS OF 2540-2545. THESIS ADVISOR :
ASST.PROF.SUWATANA SUWANKETNIKOM,Ph.D., 174 pp. ISBN 974-53-2006-4.

Three purposes of this research were 1) to study the characteristics of qualitative and quantitative educational research 2) to analyze the quality of the research and study the effects of the research characteristic variables on the quality of the research 3) to synthesize the findings of educational researches which using a mixed design between qualitative and quantitative methodology. The population were 28 theses of the Faculty of Education of Chulalongkorn University during the academic years of 2540-2545 which using a mixed design. The data were collected through two research coding forms. All data were analyzed with SPSS for window and content analysis.

The findings were follows:

1) Two models of mixed methodology were found. They were a dominant-less dominant design and a two-phase design. A dominant-less dominant design was applied in 16 theses; whereas a quantitative dominant and qualitative less dominant design was applied in 15 theses, and a qualitative dominant and quantitative less dominant design was used in 1 thesis. A two-phase design was applied in 12 theses; whereas, a survey and a case study were used.

2) The quality of the mixed methodology educational researches were varied. Most theses (67.86%) were of moderate quality; whereas 28.57 % and 3.57 % possessed good and low quality respectively. There were 3 research characteristic variables: number of data analysis (qualitative research), the research types, the research method (survey-case study-interview). These variables could account for 57.70 % of variance of correlation of the quality of the research.

3) The synthesis of the findings can be summarized in the following four areas: 1) Instruction for student achievement development, 2) Teacher development, 3) Management and administration development, and 4) Other matters in education. In the instruction for student development area, it was found that teachers should profoundly know and truly understand each single student because this information could be used as the basis in solving student's problems and developing him or her. Students' portfolios reflecting both students and teachers' ideas should be used in evaluating students for overall teacher and student development. In teacher development area, teachers were supposed to do research, and then use research results in improving and developing instruction. In educational management and administration area, local curriculum development was to be focused by attracting the community to continuously be active in the school normal working system and participate in schools' goal and direction setting , planning, implementing and evaluating.

Department....Educational Research and Psychology.... Student's signature.....

Field of study... Educational Research Advisor's signature.....

Academic year2004.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จและความเมตตาและกรุณาอย่างสูงยิ่งจากการดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิคม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยความเอาใจใส่ ดูแล และให้กำลังใจในการทำงาน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัยที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ในการสังเคราะห์งานวิจัย และขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติดา บวรกิติวงศ์ และอาจารย์ ดร.เอมอร จังศิริพรภรณ์ที่ให้ความกรุณาเป็นประธานและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิจัยการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็นพื้นฐานสำคัญที่มีคุณค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยในการนำไปสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองต่อไปในอนาคต

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการวชิระ อุเทศ ที่ให้โอกาสผู้วิจัยในการมาศึกษาต่อเพื่อเพิ่มเติมประสบการณ์ คณะครู อาจารย์โรงเรียนกตตาลดงบังวิทยาที่ช่วยรับภาระงานและเป็นกำลังใจให้ตลอดมา ขอขอบคุณเพื่อนพ้องภาควิชาวิจัยการศึกษา โดยเฉพาะคุณสงสุข ไพละออ คุณนวลอนงค์ วันนา คุณสุพัตรา ชะมะบุตรณ์ คุณจิรวรรณ นาคพัฒน์ คุณธิดาพร ไตสดี และทันตแพทย์หญิงกาญจณีย์ เตียววัฒนา ที่ให้คำปรึกษา คอยเป็นกำลังใจ และช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณย่าอำไพ คุณปู่อัมพร พลเยี่ยม คุณย่าพูนศรี และคุณปู่ถวิล ศรรักษ์ คุณพ่อชลวิทย์ คุณแม่หนูจันทร์ อุดมรัตน์ ที่ให้การสนับสนุนด้านทุนทรัพย์ และเป็นกำลังใจให้ความรักความห่วงใยต่อผู้วิจัยตลอดมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	คำถามวิจัย.....	3
	วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	คำจำกัดความในการวิจัย.....	4
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	ตอนที่ 1 ระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	6
	ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยผสมผสาน.....	13
	ตอนที่ 3 มโนทัศน์เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย.....	20
	ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	42
	ประชากร.....	43
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์.....	55
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัย.....	81

บทที่	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์ความรู้หรือข้อค้นพบจากงานวิจัย.....	89
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	102
สรุปผลการวิจัย.....	103
อภิปรายผลการวิจัย.....	109
ข้อเสนอแนะ.....	121
รายการอ้างอิง.....	123
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	131
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ.....	132
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	134
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	137
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	174

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	ความแตกต่างระหว่างแนวคิดปฏิฐานนิยมและปรากฏการณ์นิยม.....8
2	สรุปสาระสำคัญของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย...35
2.1	สรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย.....40
3.1	จำนวน และร้อยละของวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ ปี พ.ศ.2540-2545.....43
4.1	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของรายงานการวิจัย และเพศของผู้วิจัย.....55
4.2	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของรายงานการวิจัย และสาขาวิชาของผู้วิจัย.....56
4.3	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามปีที่ทำวิจัยเสร็จ และเนื้อหาสาระของการวิจัย.....57
4.4	ตัวแปรต่างๆ เกี่ยวกับลักษณะของรายงานการวิจัย.....58
4.5	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามระดับการศึกษาและเนื้อหาสาระของการวิจัย.....60
4.6	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามเนื้อหาสาระของรายงานการวิจัย.....60
4.7	จำนวนและร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยของรายงานการวิจัย แบบผสมผสาน.....65
4.8	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัยและเนื้อหาสาระของรายงานการวิจัย.....74
4.9	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย และรูปแบบวิธีการวิจัย.....75
4.10	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัยและประเภทของรายงานการวิจัย.....77
4.11	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย และสาขาวิชาของผู้วิจัย.....77
4.12	จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย และระดับการศึกษา.....79

ตารางที่	หน้า
4.13 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย และปีที่ทำวิจัยเสร็จ.....	79
4.14 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามระดับคุณภาพ ของรายงานการวิจัย.....	81
4.15 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนคุณภาพรายงานการวิจัยจำแนกตาม เนื้อหาสาระการวิจัย.....	86
4.16 คุณภาพรายงานการวิจัยจำแนกตามเนื้อหาสาระการวิจัย และแผนแบบ การผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย.....	87
4.17 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ใช้อธิบายคุณภาพ ของรายงานการวิจัย.....	88
5.1 แนวทางในการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน.....	114
5.2 แนวทางการออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน.....	119

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1 กระบวนการวิจัยแบบนิรนัยในการวิจัยเชิงปริมาณ.....	10
2 กระบวนการวิจัยแบบอุปนัยในการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	11
3 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย.....	42
4 คุณภาพของรายงานการวิจัยแบบผสมผสาน.....	87
5 ผลการสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยแบบผสมผสานจำนวน 28 เรื่อง.....	90
6 รูปแบบวิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์.....	105

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนา และเป็นเครื่องชี้นำสังคม ผู้ได้รับการศึกษาจึงเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่สภาพปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาและวิกฤตการณ์ทางด้านคุณภาพการศึกษา จากรายงานผลตรวจราชการประจำปีงบประมาณ 2542 ของผู้ตรวจราชการ 12 เขตการศึกษา สรุปได้ว่า คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต้องปรับปรุงเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นต่างๆอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อีกทั้งพบว่าการเรียนการสอนส่วนใหญ่ผู้สอนยังคงมุ่งสอนตามตำราไม่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า การศึกษาไทยยังเผชิญวิกฤตอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถใช้เป็นพลังขับเคลื่อนและเป็นเครื่องมือให้เกิดการพัฒนา ประเทศไทยจึงได้มีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาของชาติด้วยการปฏิรูปการศึกษา (กรมวิชาการ, 2545)

การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จได้อย่างดี ทั้งการนำกระบวนการวิจัยและผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการวิจัยนั้น เป็นแนวทางหนึ่งที่คุณสอนและผู้บริหารสามารถนำไปปฏิรูปการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 24 (5) ระบุให้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ระบุให้ผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

ในแวดวงการศึกษาทางการศึกษาเท่าที่ผ่านมา นั้น กล่าวได้ว่าวิธีการวิจัยเชิงปริมาณได้มีบทบาทโดดเด่นมาโดยตลอด ในขณะที่แวดวงงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีการเชิงคุณภาพนั้นมีจำนวนน้อย เมื่อกลางศตวรรษที่ 20 ได้มีความมุ่งมั่นที่จะค้นหาแนวทางการศึกษาของสังคมศาสตร์เป็นการเฉพาะ (สุรพงษ์ โสภนะเสถียร, 2545) และเริ่มกล่าวถึงการผสมผสานวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม นักวิจัยเชิงปริมาณเริ่มใช้กลยุทธ์ “การวิจัยผสมผสานวิธี” โดยเฉพาะในการวิจัยเชิงประเมิน (evaluative research) ซึ่งจะเน้นความสำคัญของการได้ข้อมูลหลายด้านและครอบคลุมเพื่อใช้ในการตัดสินใจ (ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล, 2541)

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยนั้น ไม่จำเป็นที่ผู้วิจัยจะเลือกใช้วิธีการเก็บข้อมูลวิธีใดวิธีหนึ่งเท่านั้น และไม่มีวิธีการใดดีที่สุดสำหรับการวิจัยทุกเรื่อง ข้อมูลที่เก็บควรเป็นข้อมูลที่มีทั้ง

แนวลึกและแนวกว้าง ข้อมูลแนวลึกคือ ข้อมูลที่ให้รายละเอียดของประเด็นที่ศึกษา ส่วนข้อมูลในแนวกว้างคือ ข้อมูลที่มีขอบเขตการใช้หรือการสรุปได้กว้างขวางกว่า ข้อมูลที่เจาะในแนวลึกเป็นข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ และข้อมูลที่ใช้การวิเคราะห์ในแนวกว้างเป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจที่ใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การผสมผสานกันระหว่างวิธีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพจะช่วยแก้ข้อบกพร่องของข้อมูลแต่ละประเภทได้เป็นอย่างดี Creswell (1994 อ้างถึงในผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล, 2541) ได้เสนอแนวทางการวิจัยผสมผสาน 3 รูปแบบคือ 1) แบบทวิภาคี (two-phase design) 2) แบบนำ-แบบรอง (dominant-less dominant design) 3) แบบผสมวิธี (mixed-methodology design)

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า มีผู้ศึกษาไว้หลายประเด็นเช่น การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาต่างๆ (พรเพ็ญ คำทรัพย์, 2528; อัจฉรา ดิสงฆ์, 2528; ทิพย์อาภา บุญรัตน์, 2530; ไมตรี สมบุญ, 2530; รัตติกอ ทิมเจริญ, 2531; สุรเดช พันธุ์วิเศษ, 2532; สิริติมา เจริญกุล, 2532; ทศนีย์ วุฒิสาสตร์, 2538; สีนินาถ ตลิ่งผล, 2541; สุรัตน์ สิงห์เวียง, 2543) แบบการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา (เบญจนาถ อมรประสิทธิ์, 2539) ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง (ยุวดี บุญยศรีสวัสดิ์, 2529) การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษา (นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช, 2541) การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู (สุนา ณ สุโหลง, 2545) แต่ยังไม่พบว่ามีผู้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้ในงานวิจัยทางการศึกษา ทั้งที่ความรู้เกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้การวิจัยมีคุณภาพ

“มหาวิทยาลัยวิจัย” เป็นแนวคิดที่ใช้เพื่อเป็นเป้าหมายให้เกิดการพัฒนางานวิจัยของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ควบคู่ไปกับการสร้างบัณฑิต เมื่อกิจกรรมวิจัยมีมากขึ้นจึงสะท้อนไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอน ทำให้คุณภาพบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีศักยภาพสูง เพราะงานวิจัยกับการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาโท และปริญญาเอก เป็นสิ่งที่กลมกลืนและเกื้อหนุนกัน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นคณะหนึ่งที่มีการผลิตผลงานวิจัยทางการศึกษาที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาออกมาเป็นจำนวนมาก อีกทั้งคณะครุศาสตร์ มีนโยบายที่ให้การสนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายที่จะใช้การวิจัยเป็นฐานในการพัฒนาการเรียนการสอนและผลิตองค์ความรู้ ซึ่งเป็นนโยบายที่ตอบสนองต่อนโยบายการพัฒนาสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยวิจัย” ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากการสำรวจข้อมูลงานวิจัยทางการศึกษาในช่วง 6 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2540-2545) จากฐานข้อมูลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ามีงานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานจำนวน 28 เรื่อง สำหรับในต่างประเทศ จากฐานข้อมูล ERIC มีจำนวนงานวิจัยทั้งหมด 32 เรื่อง

และจากฐานข้อมูล Education Abstracts Full Text มีจำนวนงานวิจัยทั้งหมด 33 เรื่อง ดังนั้น เพื่อให้งานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีประโยชน์ยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปี พ.ศ. 2540-2545 โดยอาศัยแนวคิดของ Creswell (1994) มาใช้ในการจัดกลุ่มงานวิจัยตามแบบแผนการวิจัยผสมผสาน เพื่อศึกษาว่า งานวิจัยมีรูปแบบการผสมผสานแบบใด และในแต่ละรูปแบบนั้นมีลักษณะอย่างไร สารสนเทศที่ได้จะเป็นแนวทางแก่นักวิจัยในการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยผสมผสาน (เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ) ให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

คำถามวิจัย

1. งานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ มีรูปแบบการผสมผสานแบบใด และในแต่ละรูปแบบนั้นมีลักษณะอย่างไรในด้าน ประเด็นปัญหาการวิจัย กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย
2. คุณภาพของงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อยู่ในระดับใด
3. แนวทางในการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานในอนาคตจะเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพในด้านปัญหาการวิจัย กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย วิธีวิทยาการวิจัย และผลการวิจัย
2. วิเคราะห์คุณภาพงานวิจัย และศึกษาผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพงานวิจัย
3. สังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
4. นำเสนอแนวทางในการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. วิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ เป็นวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ทำแล้วเสร็จ ในช่วงปี พ.ศ.2540-2545 จำนวน 28 เรื่อง ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในรูปแบบผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย โดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะ
2. ประเด็นในการสังเคราะห์งานวิจัยครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน คือ ด้านปัญหาการวิจัย ด้านกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ด้านการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และด้านผลการวิจัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา หมายถึง รายงานการวิจัยที่นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาผลิต อันเป็นผลงานวิชาการส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งรายงานการวิจัยดังกล่าวผลิตขึ้นในปี พ.ศ.2540-2545 ที่มีลักษณะเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมงานวิจัยหลายๆเรื่อง มาศึกษาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ และเป็นคำตอบของปัญหาวิจัยที่ต้องการ

การวิจัยเชิงปริมาณ หมายถึง การวิจัยที่ผู้วิจัยวางกรอบทฤษฎีและกรอบมโนทัศน์ การวิจัยไว้ล่วงหน้า มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบทฤษฎีต่างๆ โดยใช้กระบวนการนิรนัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดต่างๆ วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการทางสถิติบรรยายและสถิติอนุมาน โดยผู้วิจัยเป็นอิสระจากสิ่งที่ทำวิจัย ลักษณะของความรู้ที่ได้เป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลเป็นหลัก สามารถสรุปอ้างอิงได้ในบริบทต่างๆ ตัวอย่างคำถามวิจัย เช่น มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนของครู

การวิจัยเชิงคุณภาพ หมายถึง การวิจัยที่ผู้วิจัยไม่ได้วางกรอบทฤษฎีและกรอบมโนทัศน์การวิจัยไว้ล่วงหน้า มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ โดยใช้กระบวนการอุปนัย สร้างทฤษฎีขึ้นมาจากข้อมูลสนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือหลัก ในการสังเกต สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ผู้วิจัยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ทำวิจัย ลักษณะของความรู้ที่ได้เป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ในบริบทที่ทำวิจัย และไม่สามารถสรุปอ้างอิงไปยังบริบทอื่นได้ ตัวอย่างคำถามวิจัย เช่น ครูมีกระบวนการทำงานอย่างไร มีความเชื่ออย่างไร และก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของเด็กอย่างไร

การวิจัยแบบผสมผสาน หมายถึง การวิจัยที่ใช้วิธีการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพพร้อมกัน โดยมีรูปแบบการผสมผสานอย่างใดอย่างหนึ่งใน 3 รูปแบบดังนี้

1. **การวิจัยแบบทวิภาคี** เป็นการวิจัยที่แยก 2 ขั้นตอนอย่างเด่นชัดด้วยวิธีการวิจัย ที่ต่างกัน (การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) และนำเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอบปัญหาวิจัยต่างประเด็นกัน เช่น ในงานวิจัย 1 เรื่องมีปัญหาวิจัย 2 ข้อ คือ 1. มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของคุณครู (ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ) 2. ครูมีกระบวนการทำงานอย่างไร มีความเชื่ออย่างไร และก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ของเด็กอย่างไร (ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ)

2. **แบบนำ-แบบรอง** เป็นการวิจัยที่ดำเนินการด้วยวิธีการวิจัยหลักแนวทางใดแนวทางหนึ่ง ได้แก่ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้วิธีการบางอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพมาเสริม หรือ ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก และเสริมด้วยเทคนิคของการวิจัยเชิงปริมาณ เช่น ในงานวิจัย 1 เรื่องมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของคุณครู โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อเป็นการสำรวจ หาคำตอบปัญหาวิจัยในภาพกว้างๆ แล้วจึงเลือก สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบยืนยันผลที่ได้จากการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม

3. **แบบผสานวิธี** เป็นการผสมผสานการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในทุกขั้นตอน ของการวิจัย ตั้งแต่การนำเสนอปัญหา จนถึงการสรุปผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับรูปแบบการวิจัยผสมผสานที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจที่จะนำแบบแผนการวิจัย ผสมผสานนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีคุณภาพมากขึ้น

2. ให้ข้อสารสนเทศแก่นักวิจัยในการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยผสมผสาน (เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยทางการศึกษา ที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีพ.ศ. 2540 ถึง พ.ศ. 2545 ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ด้วยการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ และวิเคราะห์คุณภาพงานวิจัย พร้อมทั้งศึกษาผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพงานวิจัย จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยผสมผสาน

ตอนที่ 3 มโนทัศน์เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ระเบียบวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ ความจริง อย่างเป็นระบบโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ในการทำวิจัย ซึ่งกระบวนการแสวงหาความรู้ดังกล่าวก็ได้แบ่งแยกตามความเชื่อพื้นฐานหรือปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังความเชื่อของผู้วิจัยในแต่ละสาขา นับตั้งแต่ได้มีการแบ่งความรู้ออกเป็นสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาสังคมศาสตร์และสาขามนุษยศาสตร์ การแสวงหาและรวบรวมความรู้ในแต่ละสาขาต่างก็พัฒนาไปตามลักษณะแห่งศาสตร์ของตน ในการพัฒนานี้เองได้เกิดปรัชญาความเชื่อสองกระแสขึ้นในตะวันตก ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 (สุภางค์ จันทวานิช, 2545) ได้แก่

1. แนวคิดปฏิฐานนิยม (positivism) เป็นแนวคิดที่มีพื้นฐานแบบวิทยาศาสตร์ นักปฏิฐานนิยมเชื่อว่าวิธีการแสวงหาความรู้ที่ดีที่สุด คือการใช้วิธีแบบวิทยาศาสตร์ที่มีรากฐานอยู่บนข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อนำแนวคิดปฏิฐานนิยมมาใช้ในสาขาสังคมศาสตร์ ก็จะเน้นวิธีการแสวงหาความรู้จากหลักฐานเชิงประจักษ์หรือจากพฤติกรรมที่ปรากฏ โดยการสังเกตหรือการทดลอง (Empirical Evidence) เน้นข้อมูลที่แจ่มชัดและวัดได้

2. แนวคิดปรากฏการณ์นิยม (phenomenology) เป็นแนวคิดที่มีลักษณะโน้มเอียงไปทางมนุษยศาสตร์ นักปรากฏการณ์นิยมคิดว่าความรู้ที่มนุษย์ได้รับการถ่ายทอดมาจากผู้อื่นและจากสังคมอาจผิดพลาดได้ มนุษย์ควรศึกษาโลกและสังคมด้วยตัวของตัวเอง และสร้างระบบความรู้ที่เป็นส่วนตัวขึ้นมา จากนั้นมนุษย์ก็จะมีระบบคิด วิจาร์ณญาณ โลกทัศน์ ค่านิยม

อุดมการณ์เฉพาะของตน โดยการได้สัมผัสกับโลกโดยตรง พฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลจากวิธีการที่มนุษย์ให้ความหมายแก่โลก ด้วยความเชื่อนี้ นักปรากฏการณ์นิยมจะให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เป็นความรู้สึกนึกคิด และคุณค่าของมนุษย์และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความหมายที่มนุษย์ให้ต่อสิ่งต่างๆ

จะเห็นได้ว่าแนวคิดสองกระแสนี้มีความแตกต่างกันพอสมควร และผู้วิจัยที่มีความเชื่อพื้นฐานหรือปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังแตกต่างกันนี้ก็จะใช้วิธีการที่ต่างกันในการแสวงหาความรู้ นักวิจัยที่มีความเชื่อแบบปฏิฐานนิยมจะเน้นวิธีการเชิงปริมาณ ให้ความสำคัญแก่ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่แจ่มชัด วัดได้ ใช้วิธีการทางสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นตัวเลข และช่วยทดสอบความน่าเชื่อถือของข้อค้นพบ มักเป็นการวิจัยที่มุ่งทดสอบทฤษฎีหรือสมมติฐานที่มีผู้ตั้งเอาไว้ ส่วนนักวิจัยที่มีความเชื่อแบบปรากฏการณ์นิยมจะเน้นวิธีการเชิงคุณภาพ ให้ความสำคัญแก่ข้อมูลด้านความรู้สึกนึกคิด โลกทัศน์ ความหมายและวัฒนธรรม เน้นการเข้าไปสัมผัสกับข้อมูลหรือประสบการณ์โดยตรง ไม่เน้นการใช้สถิติตัวเลขในการวิเคราะห์และมุ่งที่จะกระตุ้นหรือก่อให้เกิดสมมติฐานและข้อสรุปใหม่ๆ มากกว่าพิสูจน์สมมติฐานเดิม

ความแตกต่างของมุมมอง หลักการเกี่ยวกับความจริง และการอธิบายถึงความจริง รวมทั้งแนวทางในการสืบสอบแสวงหาความจริงระหว่างแนวคิดปฏิฐานนิยมและปรากฏการณ์นิยมปรากฏดังต่อไปนี้ Guba และ Lincoln (1988 อ้างถึงในนิศา ชูโต, 2545)

1. ธรรมชาติเกี่ยวกับความจริง แนวคิดปฏิฐานนิยมเชื่อว่าความจริงเป็นหนึ่งเดียว มีตัวตน สามารถแยกออกศึกษาเป็นส่วนๆ เป็นตัวแปรเหตุและผลซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเกี่ยวข้องกัน ภายใต้สภาพการศึกษา แต่กลุ่มปรากฏการณ์นิยมเชื่อว่า ความจริงมีหลายระดับและส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นและมีตัวตนในความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ เป็นสิ่งจับต้องไม่ได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับสิ่งที่ศึกษามีอิทธิพลซึ่งกันและกัน การศึกษาแบบปฏิฐานนิยมพยายามป้องกันหรือแยกผู้ศึกษาและสิ่งที่ศึกษาออกจากกันเพื่อขจัดอิทธิพลดังกล่าว ซึ่งทำได้ยากเมื่อศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม ในขณะที่การวิจัยเชิงปรากฏการณ์นิยมแนะนำให้ใช้ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นโอกาสในการปรับวิธีการวิจัยต่างๆ เพื่อเพิ่มความเข้าใจและการตีความของผู้ศึกษา

3. การอธิบายเกี่ยวกับความจริง วิธีการปฏิฐานนิยมเป็นการจับสภาพความจริงโดยไม่เกี่ยวข้องกันบริบทเรื่องอื่นๆ ในขณะที่การวิจัยปรากฏการณ์นิยมจะค่อยๆ พัฒนาเกี่ยวกับภาพความจริงในระดับต่างๆ ขึ้นมาโดยใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการ ตั้งแต่หน่วยย่อยๆ โดยการ สร้างสมมติฐานชั่วคราวเชื่อมโยงจากบริบท จนสภาพความจริงปรากฏชัด ดังนั้นจึงไม่สามารถจะนำไปสรุปอ้างอิงถึงความจริงในบริบทที่แตกต่างกันได้

4. มุมมองเกี่ยวกับสาเหตุ กลุ่มวิจัยเชิงปฏิฐานนิยมมุ่ง อธิบายความสัมพันธ์เชิงเหตุ และผลเป็นหลัก ผลที่เกิดขึ้นทุกอย่างจะต้องมาจากเหตุซึ่งสามารถบ่งบอกได้ รูปแบบที่สำคัญคือ วิธีการทดลอง กลุ่มวิจัยเชิงปรากฏการณ์นิยมเชื่อว่าความสัมพันธ์ของมนุษย์มีความซับซ้อนโยงใย ซึ่งกันและกันจนบางครั้งไม่สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล ดังนั้นจึงไม่ควรเสียเวลา ในการศึกษาทดลอง สิ่งที่สามารถทำได้คือพยายามสร้างรูปแบบของความคิดที่อาจมีอิทธิพลซึ่งกัน และกัน และใช้วิธีอธิบายแบบชักจูงให้เกิดความกระจ่าง ความเข้าใจ มากกว่าจะแสดงความเป็นเหตุ และเป็นผลยืนยันอย่างจริงจัง

5. มุมมองที่เกี่ยวข้องกับค่านิยม กลุ่มปฏิฐานนิยมเชื่อว่าวิธีการวิจัยเชิงสาเหตุเป็นวิธีการ ที่ปราศจากอคติและค่านิยม มีความเป็นปรนัยสูง กลุ่มวิจัยเชิงปรากฏการณ์นิยมเชื่อว่าวิธีการ วิจัยทุกวิธีล้วนแต่มีอคติและค่านิยม และมีความเป็นอัตนัยทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการในการ วิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม

ความแตกต่างระหว่างแนวคิดปฏิฐานนิยมและปรากฏการณ์นิยม สามารถสรุปได้ดัง ตารางต่อไปนี้ Creswell (1994)

ตารางที่ 1 ความแตกต่างระหว่างแนวคิดปฏิฐานนิยมและปรากฏการณ์นิยม ในมิติที่สำคัญ

ข้อตกลงเบื้องต้น	คำถาม	แนวคิดปฏิฐานนิยม (การวิจัยเชิงปริมาณ)	แนวคิดปรากฏการณ์นิยม (การวิจัยเชิงคุณภาพ)
1.สภาวะความจริง	ธรรมชาติของความจริงคืออะไร	ความจริงเป็นปรนัยและมีเพียงคำตอบเดียว	ความจริงเป็นอัตนัยขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้วิจัย
2.การรับรู้	ปฏิสัมพันธ์ของผู้วิจัยกับสิ่งที่ทำวิจัย	ผู้วิจัยเป็นอิสระจากสิ่งที่ทำวิจัย	ผู้วิจัยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ทำวิจัย
3.คุณค่า	บทบาทของคุณค่า	ไม่ยึดติดกับคุณค่าและไม่มีอคติ	ยึดคุณค่าซึ่งทำให้เกิดอคติ
4.ลีลาในการเขียนรายงานวิจัย	ภาษาที่ใช้	-เป็นทางการ -ยึดความหมายของคำศัพท์ตามที่นิยามไว้ -ไม่เอ่ยชื่อผู้วิจัยในรายงานการวิจัย -ใช้คำที่บอกถึงปริมาณ	-ไม่เป็นทางการ -ใช้การตัดสินใจแบบค่อยเป็นค่อยไป -ระบุชื่อผู้วิจัยในรายงานการวิจัย -ใช้คำที่บอกถึงคุณภาพ
5.วิธีการวิจัย	กระบวนการในการวิจัย	-ใช้กระบวนการนิรนัย -เชื่อในทฤษฎีเหตุและผล -ออกแบบการวิจัยก่อนลงมือปฏิบัติ -สรุปอ้างอิงได้ในบริบทต่างๆ	-ใช้กระบวนการอุปนัย -เชื่อว่าปัจจัยที่ควรทำวิจัยมาจากความร่วมมือระหว่างผู้วิจัยกับผู้ให้ข้อมูล -ออกแบบไปพร้อมๆกับการทำวิจัย

ตารางที่ 1(ต่อ)

ข้อตกลงเบื้องต้น	คำถาม	แนวคิดปฏิฐานนิยม (การวิจัยเชิงปริมาณ)	แนวคิดปรากฏการณ์นิยม (การวิจัยเชิงคุณภาพ)
5.วิธีการวิจัย	กระบวนการในการวิจัย	-สรุปอ้างอิงผลการวิจัยเพื่อพยากรณ์ อธิบาย และทำความเข้าใจปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นได้ -ความถูกต้องและเชื่อถือได้ของผลวิจัยมาจากความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือและกระบวนการวิจัย	-ข้อค้นพบเป็นจริงเฉพาะบริบทใดบริบทหนึ่ง -มีรูปแบบเฉพาะที่ใช้พัฒนาทฤษฎีเพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ -ความถูกต้องและเชื่อถือได้ของข้อมูลมาจากการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

ความหมายของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

มีผู้ให้ความหมายของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพไว้หลายท่าน ดังนี้
 ยุทธ ไกยวรรณ (2545) สรุปว่า การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เป็นการวิจัยที่ค้นหาข้อเท็จจริงในเชิงกว้าง โดยอาศัยข้อมูลที่เป็นเชิงปริมาณ และแสดงผลการวิจัยเป็นตัวเลข ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการทางสถิติเข้าช่วย

การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นการวิจัยที่ไม่เน้นข้อมูลที่เป็นตัวเลข แต่จะเน้นการหารายละเอียดต่างๆในเชิงลึก ซึ่งได้มาจากการสังเกตหน่วยที่ต้องการศึกษา

ธีรภูมิ เอกะกุล (2544) สรุปว่า การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เป็นการวิจัยที่จะได้ข้อมูลที่อยู่ในลักษณะของตัวเลข และต้องใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นการวิจัยที่ไม่เน้นข้อมูลที่เป็นตัวเลขเป็นหลัก เป็นการวิจัยที่เน้นการหารายละเอียดต่างๆของกลุ่มที่ทำการศึกษาวิจัย ที่จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในเรื่องนั้นๆ

สุวิมล ตีรกานันท์ (2542) สรุปว่าการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาข้อมูลที่เป็นปริมาณ สามารถแจกแจงได้ และอาศัยเทคนิคทางสถิติมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นการวิจัยที่รวบรวมข้อมูลที่เป็นคุณลักษณะ ไม่สามารถแจกแจงและใช้เทคนิคทางสถิติมาวิเคราะห์ข้อมูล แต่เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณลักษณะ

จากความหมายต่างๆข้างต้นสามารถสรุปความหมายของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพได้ดังนี้

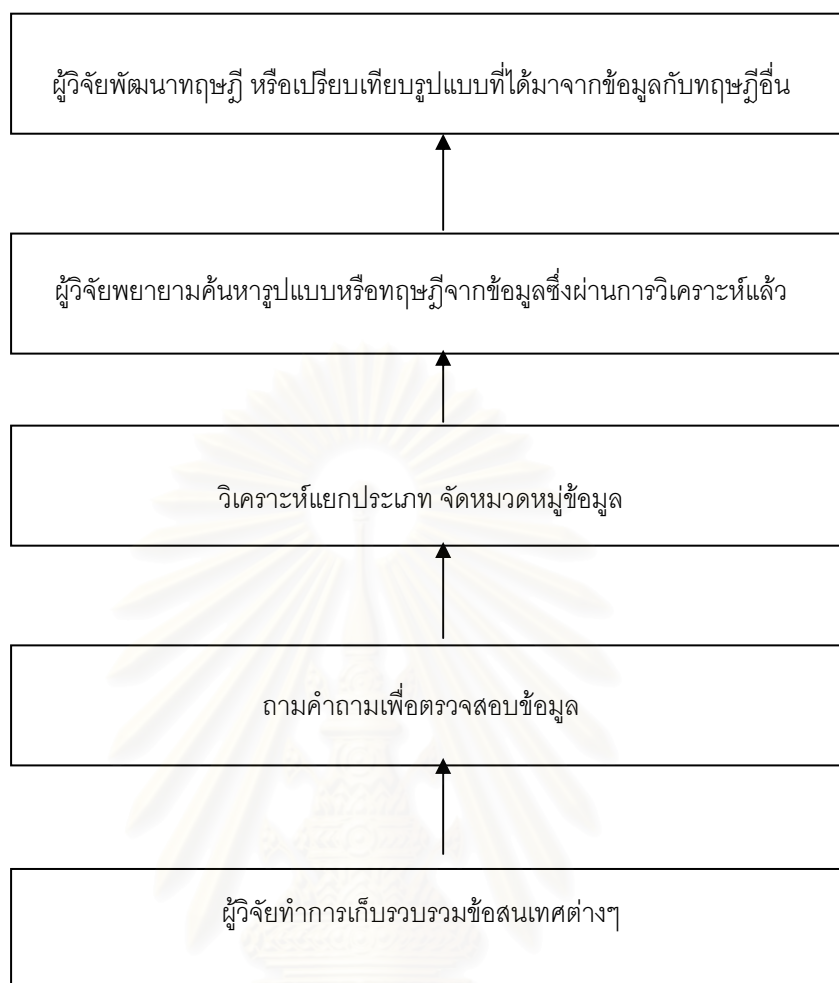
การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) หมายถึง การวิจัยที่ผู้วิจัยวางกรอบทฤษฎี และกรอบการวิจัยไว้ล่วงหน้า มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบทฤษฎีโดยใช้กระบวนการนิรนัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบทดสอบ และแบบวัดต่างๆ วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการทางสถิติบรรยายและสถิติอนุมาน โดยผู้วิจัยเป็นอิสระจากสิ่งที่ทำวิจัย ลักษณะของ ความรู้ที่ได้เป็นความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลเป็นหลัก สามารถสรุปอ้างอิงได้ในบริบทต่างๆ

การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) หมายถึง การวิจัยที่ผู้วิจัยไม่ได้วางกรอบ ทฤษฎีและกรอบการวิจัยไว้ล่วงหน้า มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ โดยใช้ กระบวนการอุปนัย การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ผู้วิจัยเป็นเครื่องมือหลัก ในการสังเกต สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ผู้วิจัยมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ทำวิจัย ลักษณะของความรู้ที่ได้เป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกันในบริบทที่ทำวิจัย และไม่สามารถสรุปอ้างอิงไปยังบริบทอื่นได้

จากความหมายของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถสรุป เป็นแผนภาพกระบวนการวิจัยได้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กระบวนการวิจัยแบบนิรนัยในการวิจัยเชิงปริมาณ Creswell (1994 อ้างถึงใน นิตา ชูโต, 2545)

แผนภาพที่ 2 กระบวนการวิจัยแบบอุปนัยในการวิจัยเชิงคุณภาพ (นิศา ชูโต, 2545)

ความแตกต่างและความจำเป็นที่จะต้องมียู่ร่วมกันของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ความแตกต่างของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพแตกต่างกับวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณในเรื่องลักษณะของข้อมูล และส่งผลให้วัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการวิจัยต่างกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (สุภางค์ จันทวานิช, 2545)

1.1 ความแตกต่างในลักษณะข้อมูล ข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพมีลักษณะเฉพาะดังที่มอลีนอฟสกี (อ้างถึงใน สุภางค์ จันทวานิช, 2545) ได้ระบุไว้คือ ข้อมูลที่เกี่ยวกับโลกทัศน์ ความรู้สึกนึกคิด ประวัติชีวิต ฯลฯ ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลทุกประเภทมาประมวลเข้าด้วยกันเพื่อใช้ประกอบการตีความหมาย ข้อมูลเหล่านั้นอาจเป็นข้อมูลที่เจงนับได้

หรือเป็นสถิติต่างๆซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ แต่นักวิจัยเชิงคุณภาพจะต้องผนวกเอาข้อมูลประเภทที่เป็นความรู้สึกนึกคิด ประวัติชีวิต ค่านิยมตลอดจนอุดมการณ์ต่างๆเข้าไว้ในการวิเคราะห์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.2 ความแตกต่างของวัตถุประสงค์ จากแนวคิดของวิธีการเชิงคุณภาพ ที่ให้ความสำคัญแก่องค์ประกอบส่วนที่เป็นนามธรรมของมนุษย์ อันได้แก่ความรู้สึกนึกคิดและความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านี้กับสภาพแวดล้อมของมัน วัตถุประสงค์ของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพจึงมุ่งไปที่ ความเข้าใจความหมาย ไม่ใช่การหาความถูกต้องของสิ่งที่ปรากฏอยู่ (รูปธรรม) ดังเช่นวิธีการเชิงปริมาณ ในวิธีการเชิงคุณภาพจึงมักใช้คำว่า insight, intuition, understanding หรือ comprehension

1.3 ความแตกต่างในการเก็บข้อมูล เมื่อวัตถุประสงค์ต่าง วิธีการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ก็ต้องต่างกัน วิธีการเก็บข้อมูลของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพคือ การให้ผู้วิจัยออกไปสัมผัสข้อมูลด้วยตนเอง วิธีการต่างๆที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจถูกนำมาใช้ เช่นการสังเกตโดยเข้าไปมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบเข้มข้น (intense interview) หรือแบบลึก (indepth interview) และการตะล่อมกล่อมเกลา (probe) วิธีการเหล่านี้ล้วนแต่เป็นวิธีการที่กินเวลานาน การวิจัยเชิงคุณภาพจึงไม่สามารถทำได้ในเวลาอันรวดเร็ว

1.4 ความแตกต่างในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพไม่จำเป็นต้องอาศัยคณิตศาสตร์หรือสถิติขั้นสูง แต่เป็นกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ที่เกี่ยวข้องไปถึงทฤษฎีเพื่อ “ให้ความหมาย” แก่ข้อมูลที่ได้มา โดยใช้วิธีสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย ผู้วิจัยจะต้องรู้จักเลือกเหตุการณ์ที่เป็นกุญแจสำคัญขึ้นมาแล้วเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์นั้นกับเหตุการณ์ทั้งหมด ตลอดจนสรุปโครงสร้างของเหตุการณ์นั้นไปประยุกต์อธิบายโครงสร้างของปรากฏการณ์หรือระบบโดยส่วนรวม ทั้งหมดนี้เป็นกระบวนการใส่ความหมายหรือตีความข้อมูล ซึ่งเป็นหัวใจของการวิเคราะห์ นอกจากนั้นนักวิจัยเชิงคุณภาพยังมีวิธีการตรวจสอบความแม่นยำ และความเชื่อถือได้ของข้อมูลเช่นกัน

2. ความจำเป็นที่ต้องมีอยู่ร่วมกันของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

แม้ว่าวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพมีความแตกต่างกันมาก และนักวิจัยเชิงคุณภาพก็ยืนยันว่า วิธีการวิจัยเชิงปริมาณไม่สามารถเข้ามาชดเชยหรือแทนที่วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพได้ เพราะการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ไม่ได้ต้องการการอธิบายความสัมพันธ์

ในเชิงเป็นเหตุเป็นผลแก่กันเท่านั้น แต่ต้องการหา “ความหมาย” ของตัวแปรที่กำหนดใช้กัน (สุภางค์ จันทวานิช, 2545)

อย่างไรก็ดีลักษณะที่ต่างกันเป็นสองแนวนี้ไม่ได้ทำให้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพกับวิธีการวิจัยเชิงปริมาณกลายเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ตรงกันข้ามลักษณะดังกล่าวกลับเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้าง และเกื้อกูลกันและกัน นักวิจัยแทบทุกคนยอมรับความจริงข้อนี้ ลักษณะที่ต้องพึงพาทิ้งซึ่งกันและกันคือมีในสิ่งที่ยกฝ่ายหนึ่งขาดนี้ก็คือ การวิจัยเชิงคุณภาพจะช่วยให้ผู้วิจัยเกิดความคิด กระแส เกี่ยวกับการกระทำหนึ่งๆในสังคมตามที่ปรากฏอยู่ ในขณะที่เดียวกันการวิจัยเชิงปริมาณก็จะหยิบยื่นวิธีการตัดสินว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปรากฏการณ์สังคมที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพนั้น จะนำไปใช้กับกรณีอื่นๆโดยทั่วไปได้แค่ไหน ทำอย่างไรข้อจำกัดของการศึกษาเฉพาะกรณีในการวิจัยเชิงคุณภาพจะได้รับการแก้ไขและช่วยเหลือโดยการวิจัยเชิงปริมาณ (สุภางค์ จันทวานิช, 2545)

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยผสมผสาน

ศตวรรษที่ 20 นับได้ว่าเป็นช่วงเวลาที่มีการโต้แย้งเกี่ยวกับวิธีการแสวงหาความจริงในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ของสองกระแสความคิดหลักอย่างรุนแรง ว่าสังคมศาสตร์ควรจะใช้แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการวิจัยของสำนักปฏิฐานนิยม หรือ ปรากฏการณ์นิยมจึงจะเหมาะสม (นิศา ชูโต, 2545) ท่ามกลางกระแสความโต้แย้งทางความคิดระหว่างนักวิจัยสองแขนง ก็ได้มีผู้จุดประกายความคิดของการเอนเข้าหากันระหว่างวิธีวิทยาการวิจัยทั้งสอง ตั้งแต่หลายทศวรรษที่ผ่านมา ดังเช่น Merton และ Kendall (อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ทรัพย์มงคลกุล, 2543) ซึ่งกล่าวไว้ในปี ค.ศ.1946 ว่า

“นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์สังคมน่าจะเลิกการแบ่งแยกขั้ว (ที่จอมปลอม) ระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพและวิธีการเชิงปริมาณ ขณะนี้นักวิจัยเริ่มจะพูดถึงการผสมผสานข้อดีของทั้งสองแนวบ้างแล้ว แต่ปัญหาอยู่ที่ว่า ตรงจุดใดที่จะเป็นจุดร่วมที่ลงตัว”

อ้างใน Cohen และ Manion (1994 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ทรัพย์มงคลกุล, 2543)

แนวทางการรวมวิธีการเชิงปริมาณเข้ากับวิธีการเชิงคุณภาพ

Siber (1973 อ้างถึงใน กิรติ ศรีวิเชียร, 2531) ได้เสนอแนวทางให้นักวิจัยใช้การสังเกตภาคสนามร่วมกับการสำรวจ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนด้านรูปแบบและระเบียบวิธีของกันและกัน ดังนี้

1. การใช้วิธีการศึกษาภาคสนามมาเป็นประโยชน์ต่อวิธีการสำรวจ ซึ่งทำได้โดย

1.1 ใช้วิธีการภาคสนามมายืนยันข้อมูลที่ได้จากการสำรวจว่าถูกต้องหรือไม่ และนำเอาข้อมูลจากวิธีการภาคสนามมาเป็นพื้นฐาน ในการกำหนดรูปแบบของการสำรวจ

1.2 ใช้วิธีการภาคสนามหาข้อมูลมาให้ นักวิจัยเชิงสำรวจดูเป็นภูมิหลังเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยกับสภาพการณ์ที่ตนเองจะต้องลงไปสำรวจข้อมูลภายหลัง

1.3 ใช้ผลที่ได้จากการสังเกตในภาคสนามมากำหนดโครงสร้างทางทฤษฎีเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากการสำรวจ และนำผลที่ได้นั้นมาตรวจสอบความเที่ยงและความตรงของผลการสำรวจด้วย

2. การใช้วิธีการสำรวจมาเป็นประโยชน์ต่อวิธีการศึกษาในภาคสนาม ทำได้โดย

2.1 ใช้วิธีการสำรวจก่อนแล้วนำข้อมูลที่ได้มาเป็นพื้นฐานในการพิจารณากำหนดรูปแบบการวิจัยภาคสนาม ซึ่งจะช่วยให้ นักวิจัยมองเห็นภาพการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ชัดเจนขึ้น

2.2 ใช้วิธีการสำรวจเพื่อพิสูจน์และทดสอบการแปลความหมายในผลที่ได้จากการศึกษาภาคสนามว่าถูกต้องหรือไม่ และช่วยให้ผลการศึกษามีความชัดเจนไม่คลุมเครือ

แม้ว่าปัจจุบันจะมีแนวโน้มที่ดีในเรื่องการใช้กลยุทธ์การวิจัยผสมวิธี แต่แนวทางร่วมกันนี้ก็ยังคงเป็นประเด็นข้อโต้แย้งในระหว่างกลุ่มนักวิจัย โดยมีทั้งกลุ่มที่เห็นด้วยและกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย ดังที่ Cresswell (1994 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล, 2543) ได้แบ่งนักวิจัยเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มยึดมั่น (purists) ได้แก่ นักวิจัยซึ่งเห็นว่ากระบวนการกับวิธีการไม่ควรใช้ข้ามกัน เพราะเหมือนกับการพูดกันคนละภาษา กลุ่มปฏิฐานนิยมก็ควรใช้วิธีการเชิงปริมาณ และกลุ่มปรากฏการณ์นิยมก็ควรใช้วิธีการเชิงคุณภาพ ดังเช่นที่นักวิจัยเชิงคุณภาพบางกลุ่มซึ่งไม่สนับสนุนให้ใช้วิธีการเชิงคุณภาพไปเสริมงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยเห็นว่าเป็นการใช้ในลักษณะที่เปรียบเสมือน “ไม้ประดับ” ไม่ใช่ด้วยแก่นแท้ของความเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ

2. กลุ่มยึดสถานการณ์ (situationists) เป็นกลุ่มที่เห็นว่าบางสถานการณ์ก็อาจใช้วิธีการเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพร่วมกันได้ เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ไม่ใช่การผสมในเชิงรากฐานแนวคิด (กระบวนการทัศน์)

3. กลุ่มยึดหยุ่น (pragmatists) เป็นกลุ่มที่เห็นว่าแต่เดิมนั้นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพถูกทำให้เสมือนทางสองแพร่ง ทั้งๆที่ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น ในการวิจัยหนึ่งๆอาจจะมีผสมผสานแนวทางทั้งสอง(ทั้งกระบวนการทัศน์และวิธีการ) เพื่อใช้ข้อดีของแต่ละแนวทางให้เกิดประโยชน์สูงสุดในงานวิจัยนั้นๆ นักวิจัยที่มีความเห็นเช่นนี้มักจะเป็นนักวิจัยเชิงปริมาณ

สอดคล้องกับ กิริติ ศรีวิเชียร (2531) ที่กล่าวถึงทัศนะเกี่ยวกับการรวมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเข้ากับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มเช่นกัน ดังนี้

1. กลุ่มบริสุทธิ์นิยม (puritists) พิจารณาวิธีการเชิงปริมาณกับวิธีการเชิงคุณภาพในแง่ของกระบวนการทัศน์ ของการวิจัย โดยเห็นว่าวิธีการเชิงปริมาณกับวิธีการเชิงคุณภาพนั้นมาจากกระบวนการทัศน์ที่แตกต่างกัน คือการวิจัยเชิงปริมาณมีรากฐานแนวคิดแบบปฏิฐานนิยม และงานวิจัย

เชิงคุณภาพมีรากฐานแนวคิดแบบปรากฏการณ์นิยม เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่มีทางนำเอาวิธีการทั้งสองมารวมกันได้ เพราะแบบแผนที่บริสุทธิ์จริงๆของแต่ละวิธีนั้นขัดแย้งกันอยู่ในตัว

2. กลุ่มสถานการณ์นิยม (situationalists) พิจารณาในแง่ของระเบียบวิธีวิจัย โดยเห็นว่าทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพต่างมีข้อดีอยู่ในตัว ถึงแม้ว่าจะสามารถใช้การวิจัยทั้งสองวิธีในการวิจัยครั้งเดียวกันได้ก็ตามแต่กลุ่มสถานการณ์นิยมก็ยังมีความรู้สึกว่า ในสถานการณ์เฉพาะอย่างจะต้องมีวิธีในการวิจัยเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่เหมาะสมที่สุด กล่าวคือ ในบางสถานการณ์การวิจัยเชิงปริมาณจะเหมาะสมกว่าการวิจัยเชิงคุณภาพ แต่ในบางสถานการณ์การวิจัยเชิงคุณภาพจะเหมาะสมกว่าการวิจัยเชิงปริมาณ จากทัศนะของกลุ่มสถานการณ์นิยมได้ก่อให้เกิดความพยายามที่จะสร้างเกณฑ์เพื่อใช้ตัดสินว่าเมื่อไหร่ควรจะใช่วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และเมื่อไหร่ควรจะใช่วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

3. กลุ่มปฏิบัตินิยม (pragmatists) กลุ่มนี้จะสนับสนุนให้มีการใช้วิธีการเชิงปริมาณผสมผสานกับวิธีการเชิงคุณภาพในการทำวิจัยเรื่องหนึ่งๆ โดยเห็นว่าถ้าแต่ละวิธีมีจุดอ่อนของตนเองมันก็จะมีจุดแข็งซึ่งอีกวิธีหนึ่งไม่มีอยู่ด้วย ถ้าได้ประสานเอาวิธีการทั้งสองมาใช้ในการวิจัยร่วมกันแล้วก็จะช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมได้ดีขึ้น

จากแนวทางการรวมวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปเป็นรูปแบบการวิจัยผสมผสานวิธี ได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ การผสมผสานในระดับเทคนิควิธี (โดยเฉพาะวิธีในการเก็บรวบรวมข้อมูล) และการผสมผสานในระดับยุทธวิธีระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การผสมผสานระดับเทคนิควิธี

การผสมผสานในระดับของการเก็บรวบรวมข้อมูลมีที่มาจากวงการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งใช้วิธีการที่เรียกว่า เทคนิคสามเส้า (triangulation technique) ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล

Cohen และ Manion (1994 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล, 2543) กล่าวถึงคำว่า “triangulation” ว่าเป็นศัพท์ซึ่งมีที่มาจากวิธีการวัดในทางกายภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มนักเดินเรือ นักยุทธศาสตร์การทหาร และวิศวกรช่างสำรวจ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มคนดังกล่าวนี้ใช้เครื่องหมายบอกตำแหน่งหลายๆจุดในการค้นหาตำแหน่งใดๆหรือวัตถุใดๆที่ต้องการ ต่อมาเมื่อใช้คำ “triangulation” นี้ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิจัยเชิงคุณภาพ) จึงเป็นการใช้ในความหมายเชิงเปรียบเทียบว่าเป็นการศึกษาปัญหาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยอาศัยแง่มุมที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักวิจัยอธิบายปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมที่ซับซ้อนได้กระจ่างชัดและมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น

ในทัศนะของการวิจัยเชิงคุณภาพ มุ่งความสำคัญของเทคนิคสามเฝ้าในระดับการเก็บข้อมูลเพื่อเสริมความเชื่อถือได้ โดยจำแนกการใช้เทคนิคนี้เป็น 4 ลักษณะคือ Patton (1990 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล, 2543)

1. ต่างวิธี (methods triangulation) การวิจัยที่ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลมากกว่าหนึ่งวิธี เพื่อตรวจสอบยืนยันซึ่งกันและกัน
2. ต่างแหล่งข้อมูล (triangulation of sources) การวิจัยที่มีการใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งภายใต้วิธีการเดียวกัน เช่น ใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์คนต่างกลุ่มต่างสถานะในเรื่องเดียวกัน เป็นต้น
3. ต่างผู้วิเคราะห์ (analyst triangulation) การวิจัยที่ใช้นักวิจัยหลากหลาย (ต่างทัศนะต่างภูมิหลัง ต่างสาขา) เพื่อตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล/ข้อค้นพบ
4. ต่างทฤษฎี/แนวคิด (Theory / perspective triangulation) การวิจัยที่ใช้ทฤษฎีแนวคิดมากกว่าหนึ่งแนวทางในการตีความ/ให้ความหมายแก่ข้อมูลที่วิเคราะห์ได้

นักวิจัยทั่วไปมักรู้จักเทคนิคสามเฝ้าในความหมายเฉพาะของการใช้จากหลายแหล่งเพื่อตรวจสอบความเที่ยงและความตรง ซึ่งที่จริงเทคนิคสามเฝ้า มีหลายลักษณะดังกล่าวข้างต้น และสอดคล้องกับที่ Denzin (1970 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล, 2543) ได้ให้แนวทางไว้แต่เดิมซึ่งจำแนกเป็น 6 ประเภทดังนี้

1. ต่างกาล (time triangulation) การวิจัยที่คำนึงถึงการแก้อาจจำกัดของความแตกต่างหรือการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา อาจใช้วิธีการศึกษาภาพตัดขวาง และการศึกษาแบบเจาะลึกตามกาลเวลา ผสมผสานกัน
2. ต่างสภาพ (space triangulation) ขยายขอบเขตการวิจัยในด้านท้องถิ่นหรือวัฒนธรรม ผลการวิจัยจะไม่จำกัดด้วยลักษณะเฉพาะของพื้นที่หรือวัฒนธรรมนั้นๆ โดยใช้วิธีการวิจัยข้ามวัฒนธรรม เพื่อสรุปในเชิงเปรียบเทียบ
3. ต่างระดับ (combined-level triangulation) ใช้การวิเคราะห์หลายระดับ ได้แก่ ระดับบุคคล ระดับปฏิสัมพันธ์ (กลุ่ม) ระดับชุมชน (องค์กร วัฒนธรรม สังคม) เพื่อสรุปได้กว้างขึ้น
4. ต่างทฤษฎี (theoretical triangulation) มีกรอบการวิจัยซึ่งมาจากทฤษฎีมากกว่าหนึ่งทฤษฎี ทฤษฎีที่อาจไม่สอดคล้องกัน แต่มีจุดเด่นที่นำมาใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางการวิจัยนั้น หรือเป็นการทดสอบทฤษฎีที่ขัดแย้งกัน

5. ต่างผู้วิจัย (investigator triangulation) ใช้กลุ่มนักวิจัยที่มาจากหลากหลายประสบการณ์ ดังเช่น นักวิจัยสหสาขา การใช้ผู้สังเกตหลายคนในสถานการณ์เดียวกันเพื่อเพิ่มความเที่ยงและความตรงของผลการวิจัย

6. ต่างวิธี (methodological triangulation) มีความต่างเชิงเทคนิควิธี แบ่งเป็น 2 ชนิด

6.1 within-method triangulation (ต่างในวิธี) มีลักษณะคล้ายกับการวิจัยซ้ำเพื่อยืนยันผลโดยใช้วิธีเดียวกันแต่ศึกษาต่างสถานการณ์ และมุ่งประเด็นที่การยืนยันความเชื่อมั่นของผลการวิจัย

6.2 between-method triangulation (ต่างระหว่างวิธี) ใช้วิธีการศึกษามากกว่าหนึ่งวิธีเพื่อตอบปัญหาวิจัยเดียวกันและในสถานการณ์เดียวกัน โดยมุ่งประเด็นที่ความตรงของข้อค้นพบ

ต่อมาได้มีผู้ศึกษาค้นคว้าในเรื่องการวิจัยผสมผสาน และกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคสามเฒ่าของ Denzin ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวข้างต้นคือ Denzin (1978 อ้างถึงใน John, 2002) ได้ยกย่องความบริสุทธิ์ระหว่างวิธีการทำวิจัยหลายมิติ และการโต้แย้งถึงประโยชน์จากวิธีการวิจัยผสมผสาน ความลำเอียงซึ่งมีอยู่แต่กำเนิดในรายละเอียดของแหล่งข้อมูล ผู้ให้ข้อมูล และวิธีวิจัย ซึ่งความลำเอียงเหล่านี้จะหมดไปเมื่อผู้วิจัยรวมเอาวิธีการหลายวิธีมาใช้ในการศึกษาปรากฏการณ์เดียวกัน เดนซินได้เสนอรูปแบบการวิจัยหลายมิติเป็น 4 รูปแบบดังนี้

1. หลายมิติของข้อมูล คือใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษา เช่น หลายเวลา หลายสถานที่ และหลายกลุ่มบุคคล
2. หลายมิติของผู้วิจัย คือใช้ผู้วิจัยหลายๆคนในการทำวิจัยเรื่องเดียวกัน
3. หลายมิติของทฤษฎี คือใช้หลายๆทฤษฎีเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิจัยเรื่องเดียวกัน
4. หลายมิติของระเบียบวิธี คือใช้เทคนิคและวิธีการที่หลากหลายในการทำวิจัยซึ่งทำได้ 2 ลักษณะคือ

4.1 ใช้หลายวิธี (between-method) คือใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายๆวิธีเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเดียวกัน เพื่อที่ว่าข้อผิดพลาดหรือจุดอ่อนของวิธีการหนึ่งจะได้รับการทดแทนโดยข้อดีของวิธีการอื่นๆ

4.2 ใช้หลายเทคนิคในวิธีการอย่างเดียวกัน (within-method) เป็นการ应用技术หลายๆอย่างที่อยู่ในวิธีการอย่างเดียวกันในการเก็บข้อมูลและแปลความหมายข้อมูล

ตามความหมายเดิมนั้น เทคนิคสามเฒ่ามุ่งเสริมความตรงของงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยลดอคติหรือความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากข้อมูลแหล่งเดียวหรือแง่มุมเดียว ต่อมาเมื่อเทคนิคนี้ได้รับความสนใจมากขึ้นจากนักวิจัยเชิงปริมาณ ได้มีการขยายขอบเขตกว้างกว่าความหมายเดิมในแง่ของการใช้วิธีการข้ามกระบวนทัศน์ คือใช้วิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณนั้น การใช้เทคนิคสามเส้าเพื่อให้แง่มุมที่หลากหลายโดยการใช้ข้อมูล 2 ลักษณะ คือ ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ อย่างผสมผสานและสนับสนุนซึ่งกันและกัน (ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล, 2543)

2. การผสมผสานระดับยุทธวิธี

Creswell (1994) กล่าวถึงแนวทางการวิจัยผสมผสานวิธี โดยเรียกกลยุทธ์นี้ว่า “combined qualitative and quantitative design” และได้แนะนำเสนอกลยุทธ์การวิจัย 3 รูปแบบ คือ

1. การวิจัยแบบทวิภาคี (two-phase design) การวิจัยรูปแบบนี้เป็น การดำเนินการวิจัยแยก 2 ขั้นตอนอย่างเด่นชัดด้วยวิธีการวิจัยต่างกัน (การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ) และนำเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอนโดยเอกเทศ แต่ละตอนตอบปัญหาวิจัยต่างประเด็นกัน โดยมีบทสรุปเพื่อเชื่อมโยงการวิจัยทั้งสองตอนนี้

2. แบบนำ-แบบรอง (dominant-less dominant design) เป็นการวิจัยที่ดำเนินการด้วยวิธีการวิจัยหลักแนวทางใดแนวทางหนึ่ง เช่น ใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก และใช้วิธีการบางอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพมาเสริมเพื่อขยายความ เพื่อตรวจสอบยืนยัน หรือเพิ่มความลึกของข้อมูล

3. แบบผสมผสานวิธี (mixed-methodology design หรือ integrated approach) เป็นการผสมผสานทั้งระดับมหภาคและจุลภาคระหว่างสองกระบวนการทัศน์และแนวทางการวิจัย ในทางปฏิบัติเป็นการวิจัยที่ดำเนินการได้ยากด้วยข้อจำกัดของความต่างในกระบวนการทัศน์การวิจัยระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ

Tashakkori และ Teddlie (1998 อ้างถึงใน แสงทอง ภูศรี , 2545) ได้นำเสนอการผสมผสานวิธี โดยเพิ่มเติมจากการเสนอของ Creswell (1994) ประกอบด้วย 5 วิธีคือ

1. Sequential studies หรือที่เรียกว่าการวิจัยสองภาค ผู้วิจัยอาจเริ่มด้วยการศึกษาเชิงปริมาณแล้วตามด้วยการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยแยกผลการศึกษาทั้งสองส่วนออกจากกัน

2. Parallel/simultaneous studies ผู้วิจัยศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพควบคู่กันไปในเวลาเดียวกัน

3. Equivalent status designs ผู้วิจัยใช้วิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อตอบประเด็นปัญหาการวิจัย

4. Dominant-less dominant studies หรือการวิจัยแบบนำ-แบบรอง โดยใช้การวิจัยแบบใดแบบหนึ่งเป็นหลักแล้วนำอีกแบบหนึ่งมาเสริม เพื่อขยายความตรวจสอบยืนยัน

5. Designs with multilevel use of approaches นักวิจัยใช้วิธีการที่ต่างกันกับระดับข้อมูลที่ต่างกัน เช่น ใช้วิธีการเชิงปริมาณกับข้อมูลระดับนักเรียน วิธีการเชิงคุณภาพกับระดับห้องเรียน

ประโยชน์ของการทำวิจัยผสมผสาน

Jick (1979 อ้างถึงใน John, 2002) ได้กล่าวถึงข้อดีของการทำวิจัยหลายมิติไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้วิจัยเชื่อมั่นในผลการวิจัยมากขึ้น
2. ส่งเสริมพัฒนาการในการสร้างสรรค์แนวทางใหม่ ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ช่วยเปิดเผยปรากฏการณ์บางมิติที่วิธีวิจัยเพียงวิธีใดวิธีหนึ่งไม่สามารถค้นพบได้
4. ทำให้ข้อมูลหรือข้อค้นพบมีความสมบูรณ์มากขึ้น
5. นำไปสู่การสังเคราะห์หรือการรวมกันของทฤษฎีต่างๆ
6. ช่วยในการทดสอบความรู้ได้อย่างกว้างขวาง

Green, et.al (1989 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล, 2543) ได้วิเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษา 57 เรื่องที่ดำเนินการในช่วงปี ค.ศ. 1980 – 1988 ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยผสมผสาน เมื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของการใช้วิธีการวิจัยผสมผสานในงานวิจัยเหล่านี้ พบว่าจำแนกได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคสามเส้า
2. เพื่อศึกษาแง่มุมต่างๆในเรื่องนั้นๆ ให้ได้ข้อมูลมาเสริมกันในภาพรวม
3. เพื่อใช้ข้อมูลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับกัน
4. เพื่อค้นหาความขัดแย้งของข้อค้นพบที่อาจมี และอาจเป็นประเด็นใหม่ที่

น่าสนใจซึ่งผู้วิจัยไม่เคยคาดคิดมาก่อน

5. เพื่อขยายขอบเขตความกว้างและความลึกของงานวิจัย

การวิจัยแบบผสมผสานนอกจากจะมีจุดมุ่งหมายและประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นแล้ว การวิจัยผสมผสานยังช่วยแก้ข้อจำกัดของการวิจัยด้วยวิธีการเดียวใน 2 ประเด็นหลัก ดังนี้ (ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล, 2543)

1. ช่วยแก้ข้อจำกัดของอคติข้อมูลที่ได้จากแง่มุมเดียวอาจถูกจำกัดด้วยข้อเท็จจริงในเพียงบางจุดของทั้งหมด เป็นเหตุให้ผู้วิจัยสรุปผลคลาดเคลื่อนได้ การวิจัยผสมผสานจะช่วยเสริมความมั่นใจแก่ผู้วิจัย โดยเปรียบว่าคล้ายกับการวิจัยซ้ำที่ใช้ในการวิจัยเชิงทดลอง แต่ในกรณีนี้จะเป็นการนำข้อมูลมาเสริมหรือมายืนยันซึ่งกันและกันในการวิจัยครั้งเดียว ตัวอย่างเช่น ถ้าข้อมูลที่ได้จากการส่งแบบสอบถามเพื่อสำรวจกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่มีความ

สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่ง ก็จะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถตีความและลงข้อสรุปได้อย่างมั่นใจมากขึ้น นอกจากนี้ข้อมูลจากการสังเกตในกรณีตัวอย่างนี้ อาจจะช่วยให้ผู้วิจัยอธิบายปรากฏการณ์ที่ศึกษาได้ลึกซึ้งและเฉพาะเจาะจงมากขึ้นในประเด็นนี้ Denzin (1970 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล, 2543) ชี้ให้เห็นคุณค่าของวิธีเทคนิคสามเส้า โดยย้ำว่า “ช่วยให้นักวิจัยขจัดอคติภายใน (intrinsic bias) ของการสรุปผลการวิจัย ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้วิธีการเดียว ผู้วิจัย/ผู้เก็บข้อมูลคนเดียว หรือการใช้มุมมองจากรากฐานแนวคิด/ทฤษฎีเดียว” อคติดังกล่าวนี้ในการวิจัยเชิงปริมาณอาจจะเป็นปัญหาได้มากเพราะผู้วิจัยมักสรุปผลการวิจัยตามตัวเลข ย่อมมีโอกาสเกิดปัญหาความคลาดเคลื่อนในการวัดได้เสมอ

2. ช่วยขจัดความยึดมั่นในวิธีการของผู้วิจัย ผู้วิจัยจำนวนไม่น้อยยึดติดกับวิธีการวิจัยของตนอย่างเหนียวแน่น และปฏิเสธวิธีการวิจัยอื่นๆ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความคุ้นเคย ความถนัดหรือประสบการณ์ที่ได้รับการฝึกฝนมา บางครั้งจึงมักพบว่าผู้วิจัยใช้เครื่องมือ/วิธีการเก็บข้อมูลตามความเคยชินหรือตามความสะดวก มากกว่าเลือกใช้อย่างเหมาะสมตามเกณฑ์ที่ควรเป็น ตัวอย่างเช่น การใช้เครื่องมือวัดเจตคติที่มีแพร่หลายในปัจจุบัน โดยผู้ที่ไม่ระมัดระวังอย่างรอบคอบในเรื่องข้อจำกัดเชิงวัฒนธรรม หรือข้อจำกัดในเชิงกาลเวลา จึงอาจทำให้ผลการวิจัยหย่อนในด้านความเที่ยงและความตรง

ตอนที่ 3 มโนทัศน์เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย

ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัย

คุทุมพร จามรมาน (2531) ให้ความหมายของการสังเคราะห์ (synthesis) ว่า หมายถึง การนำส่วนย่อยมาประกอบเข้าด้วยกันจนเกิดสิ่งใหม่ขึ้น

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542) ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (research synthesis) หรือการปริทัศน์งานวิจัย (research review) เป็นระเบียบวิธีการศึกษาตามระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เพื่อตอบปัญหาวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและนำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการ

สุนา ณ สุโหลง (2545) ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยสรุปได้ว่า การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการนำหน่วยย่อยๆ หรือส่วนต่างๆ ของผลการวิจัยที่เป็นข้อความรู้จากงานวิจัยหลายๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาเดียวกันหรือใกล้เคียงกันทั้งที่เป็นข้อความรู้ที่สอดคล้องกัน

หรือขัดแย้งกันมาสังเคราะห์อย่างมีระบบ และนำมาบรรยายสรุปรวมกัน ให้เป็นเรื่องเดียวกัน จนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ และเป็นข้อสรุปของปัญหานั้นๆ อย่างชัดเจน

จากความหมายต่างๆ ข้างต้นสามารถสรุปความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยได้ดังนี้ การสังเคราะห์งานวิจัย หมายถึง การรวบรวมงานวิจัยหลายๆ เรื่อง มาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ หรือวิธีการเชิงคุณภาพ และนำเสนอข้อสรุปอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ และเป็นคำตอบของปัญหาวิจัยที่ต้องการ

ความเป็นมา ประเภทและวิธีการในการสังเคราะห์งานวิจัย

วิธีวิทยาการสังเคราะห์งานวิจัยมีหลักการและวิธีการคล้ายคลึงกับการวิจัยทั่วไป แต่รายละเอียดของวิธีดำเนินการอาจแตกต่างกันตามช่วงเวลาที่มีการพัฒนาวิธีการใหม่ๆ วิธีการในระยะแรก เป็นการสังเคราะห์ หรือปริทัศน์งานวิจัยแบบพรรณนา (narration) Kulik และ Kullik (1989 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย 2542) ระบุว่า การสังเคราะห์งานวิจัยแบบบรรยายหรือพรรณนา เริ่มใช้กันมาตั้งแต่คริสต์ทศวรรษที่ 1930 วิธีการสังเคราะห์ใช้หลักการสรุปย่อรายงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์แต่ละเรื่อง จากนั้นนักวิจัยพิจารณาเปรียบเทียบผลการวิจัยแต่ละเรื่องว่ามีส่วนเหมือน หรือต่างกันอย่างไร แล้ววิเคราะห์ว่าความแตกต่างของผลการวิจัยระหว่างงานวิจัยแต่ละเรื่องนั้นเป็นเพราะงานวิจัยนั้นมีลักษณะต่างกันอย่างไร โดยกำหนดประเด็นว่าจะพิจารณาจากคุณลักษณะงานวิจัยด้านใดในการสังเคราะห์

จุดอ่อนของวิธีการสังเคราะห์แบบพรรณนาที่สำคัญ คือ เป็นวิธีการที่ไม่มีระบบ มีความเป็นอัตนัยสูง ทำให้ผลการสังเคราะห์งานวิจัยแตกต่างกันตามความสามารถและประสบการณ์ของนักวิจัยผู้ทำการสังเคราะห์ ประกอบกับงานวิจัยมีจำนวนมากขึ้น เกินความสามารถของนักวิจัยที่จะสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีแบบเดิมได้ จึงได้มีความพยายามปรับปรุงการสังเคราะห์งานวิจัยให้มีระบบมีความเป็นปรนัยมากขึ้น โดยนำสถิติวิเคราะห์เข้ามาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสังเคราะห์งานวิจัย วิธีวิทยาการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยจึงมีพัฒนาการให้ดีขึ้นและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถใช้สังเคราะห์งานวิจัยจำนวนมากได้ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542)

ประเภทของการสังเคราะห์งานวิจัย

อุทุมพร จามรมาน (2531) ได้แบ่งการสังเคราะห์งานวิจัยออกเป็น 2 ประเภท คือ การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ (qualitative synthesis) กับ การสังเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative synthesis)

1. การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ หรือเชิงบรรยาย ได้แก่การอ่านรายงานการวิจัยแล้ว นำมาสรุปเข้าด้วยกัน ซึ่งจะพบจากบทที่ 2 ในวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาภายใต้หัวข้อว่า วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง (review of literature)

2. การสังเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ตัวเลขหรือค่าสถิติที่ปรากฏในงานวิจัยทั้งหลาย การสังเคราะห์เชิงปริมาณจึงเป็นการวิเคราะห์ผลวิเคราะห์ (analysis of analysis) หรือการวิเคราะห์เชิงผสมผสาน (integrative analysis) หรือการวิจัยงานวิจัย (research of research)

วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับการพัฒนาขึ้นก่อนที่จะมีการพัฒนาวิธีการวิเคราะห์ อภิमानมี 4 วิธี ดังนี้ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2542)

1. วิธีนับคะแนนเสียงแบบเดิม (tradition vote-counting method)

การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์เชิงปริมาณ แบบวิธีนับคะแนนเสียง เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยจากการนับความถี่ของผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ การสังเคราะห์งานวิจัยวิธีนี้เป็นการนำรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มาจัดแยกเป็น 3 กลุ่ม คือ

-กลุ่มที่มีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าเป็นบวก

-กลุ่มที่มีนัยสำคัญทางสถิติและมีค่าเป็นลบ

-กลุ่มที่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ

2. วิธีหาระดับนัยสำคัญจากผลการนับคะแนนเสียง (vote-counting method yielding significance level)

การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์เชิงปริมาณแบบการหาระดับนัยสำคัญจากผลการนับคะแนนเสียง ใช้หลักทางสถิติว่า เมื่อสมมติฐานศูนย์เป็นจริง การทดสอบสมมติฐานทางสถิติในรูปความน่าจะเป็น (p-values) ที่ได้จากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จะมีค่าเกินกว่า 0.50 อยู่ร้อยละ 50 และมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.50 อยู่ร้อยละ 50 ดังนั้นจึงสามารถนำสัดส่วนของงานวิจัยที่มีค่าความน่าจะเป็นเกิน 0.50 มาทดสอบสมมติฐานว่าเกินกว่าค่าที่กำหนดหรือไม่โดยใช้การทดสอบไค-สแควร์ วิธีนี้มีจุดอ่อนคือ เมื่อสมมติฐานศูนย์ในการทดสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องเป็นเท็จจะไม่สามารถใช้วิธีนี้ได้

3. วิธีการประมาณค่าขนาดอิทธิพลจากผลการนับคะแนนเสียง (vote-counting method yielding estimator of effect size)

จากจุดอ่อนของการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการนับคะแนนเสียงแบบเดิม นักสถิติจึงได้ปรับปรุงวิธีการนับคะแนนเสียงให้ดีขึ้น โดย Hedges และ Olkin (1985 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ได้พัฒนาสูตรการประมาณค่าขนาดอิทธิพล และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ให้สามารถประมาณค่าพารามิเตอร์ขนาดอิทธิพล (effect size) ได้ โดยใช้ตารางสำเร็จสำหรับประมาณค่าพารามิเตอร์ขนาดอิทธิพลเมื่อทราบจำนวนงานวิจัยที่ให้ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติแล้ว มีนัยสำคัญทางบวก และได้สร้างสูตรการประมาณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานสำหรับการประมาณค่าช่วงเชื่อมั่น ของพารามิเตอร์ขนาดอิทธิพล ทั้งการแจกแจงแบบโค้งปกติ และการแจกแจงแบบไค-สแควร์ พร้อมทั้งสูตรการประมาณค่าช่วงเชื่อมั่น ทั้งกรณีในกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ทุกเรื่องมีขนาดเท่ากัน และมีขนาดไม่เท่ากัน

4. วิธีรวมสะสมค่าความน่าจะเป็น (cumulation of p-values)

เป็นการนำค่าความน่าจะเป็นซึ่งเป็นดัชนีมาตรฐานไม่มีหน่วยมารวมกันด้วยวิธีการทางสถิติ โดยทั่วไปใช้หลักการหาค่าเฉลี่ย คือ นำค่าความน่าจะเป็นรวมกันหารด้วยจำนวนค่าความน่าจะเป็น ซึ่งมีนักสถิติที่ศึกษาการแจกแจงของค่าเฉลี่ยความน่าจะเป็นที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างประมาณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และสร้างสูตรสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานว่าค่าเฉลี่ยพารามิเตอร์ความน่าจะเป็นแตกต่างจากศูนย์หรือไม่ วิธีการที่ได้รับการพัฒนาโดยนักสถิติมีดังนี้

4.1 วิธีของ L.H.C. Tippett พัฒนาเมื่อ ค.ศ.1931 วิธีนี้ปรับปรุงโดย B.Wilkinson เมื่อ ค.ศ.1951 โดยใช้ค่าความน่าจะเป็นต่ำสุดมารายงานและทดสอบว่าภายใต้สมมติฐานศูนย์ขนาดอิทธิพลไม่แตกต่างจากศูนย์นั้น ค่าความน่าจะเป็นต่ำสุดมีค่าน้อยหรือมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด

4.2 วิธีของ E.S. Eddington พัฒนาเมื่อ ค.ศ.1972 โดยใช้การหาผลรวมค่าความน่าจะเป็นจากงานวิจัยทุกเรื่อง แล้วตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นที่ได้ กับระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ Hedges และ Olkin (1985 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) กล่าวว่าวิธีนี้มีจุดอ่อน เพราะงานวิจัยที่มีค่าความน่าจะเป็นสูงมากเพียงเรื่องเดียวจะทำให้เกิดความลำเอียงได้เมื่อค่าความน่าจะเป็นจากงานวิจัยส่วนใหญ่มีค่าต่ำ

4.3 วิธีอินเวอร์สไค-สแควร์ (inverse chi-square method) ของ R.A. Fisher พัฒนาเมื่อ ค.ศ.1932 โดยการสังเคราะห์ค่าความน่าจะเป็นจากการหาผลคูณของค่าความน่าจะเป็นและทดสอบด้วยค่าสถิติไค-สแควร์

4.4 วิธีของ K. Pearson พัฒนาเมื่อ ค.ศ. 1933 โดยการนำค่าความน่าจะเป็นของความเชื่อมั่นในรูป (1-p) จากงานวิจัยทุกอย่างมาหาผลคูณ แล้วตรวจสอบผลที่ได้ ซึ่งวิธีการของ Fisher มีอำนาจการทดสอบสูงกว่าวิธีการของ Pearson

4.5 วิธีอินเวอร์สเนอร์มัล (inverse normal method) ของ T. Liptak พัฒนาเมื่อ ค.ศ. 1958 โดยปรับค่าความน่าจะเป็นให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่มีการแจกแจงปกติ นำมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งหาได้ทั้งแบบถ่วงน้ำหนักและไม่ถ่วงน้ำหนัก แล้วทดสอบด้วยค่าสถิติ Z

4.6 วิธีโลจิท (logit method) ของ E.O. George พัฒนาเมื่อ ค.ศ. 1977 โดยเปลี่ยนค่าความน่าจะเป็นให้อยู่ในรูปโลจิท แล้วทดสอบด้วยค่าสถิติ Z

ขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัย

ขั้นตอนในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยทั่วไปประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้
 นางลักษณ์ วิรัชชัย (2530 อ้างถึงใน วรธรณี อริยะสินสมบุรณ์, 2544)

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดหัวข้อปัญหา การสังเคราะห์งานวิจัยเริ่มต้นจากการกำหนดปัญหาการวิจัยซึ่งต้องเป็นปัญหาที่มีการทำวิจัยอย่างน้อย สองราย นักวิจัยมักจะสนใจและทำการวิจัยกับปัญหาที่มีคุณค่าและเป็นปัญหาที่ยังไม่มีคำตอบแน่ชัด การสังเคราะห์งานวิจัยจะทำได้ดีต่อเมื่อมีรายงานการวิจัยในปัญหาที่ใกล้เคียงกัน และมีหลายเรื่องที่ให้ผลแตกต่างกัน จึงจะเหมาะสมที่จะทำการสังเคราะห์

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัญหา เมื่อกำหนดหัวข้อปัญหาแล้ว นักวิจัยต้องนิยามปัญหาให้ชัดเจน ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเพื่อเป็นการกำหนดแบบแผนและสมมติฐานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การเสาะค้น คัดเลือก และรวบรวมงานวิจัย การดำเนินการขั้นตอนนี้ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ 3 ขั้นตอนคือ

1. การเสาะค้นงานวิจัย นักวิจัยต้องค้นคว้าและเสาะแสวงหางานวิจัยทั้งหมดเกี่ยวกับปัญหาที่กำหนดไว้ การเสาะค้นงานวิจัยส่วนใหญ่จะหาได้จากเอกสาร เช่น รายงานการวิจัย ปรินทิพนิพนธ์ วารสาร ดัชนีค้นวารสาร ศูนย์ทรัพยากรข้อมูลทางการศึกษา (Educational Research Information Center หรือ ERIC) เป็นต้น

2. การคัดเลือกงานวิจัย นักวิจัยต้องอ่าน ศึกษาและตรวจสอบงานวิจัยแต่ละเรื่องอย่างละเอียด ต้องสร้างเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพดีมีความตรงภายในและความตรงภายนอกสูงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. การรวบรวมผลงานวิจัย อาจใช้การจดบันทึก การถ่ายเอกสารหรือการกรอกแบบฟอร์มก็ได้ ทั้งนี้ นักวิจัยต้องใช้ความระมัดระวังเก็บรวบรวมข้อมูลให้ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง เชื่อถือได้ และครบถ้วนสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย ขั้นตอนนี้เน้นการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยผลการวิจัยรายละเอียดลักษณะ และวิธีการวิจัยจากงานวิจัยทั้งหมด เพื่อสังเคราะห์หาข้อสรุปที่เป็นข้อยุติและทดสอบว่าสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ จากนั้นจึงแปลความหมายผลการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 การเสนอรายงานผลการสังเคราะห์งานวิจัย การเขียนรายงานการสังเคราะห์งานวิจัยมีหลักการเช่นเดียวกับการเขียนรายงานการวิจัยโดยทั่วไป นักวิจัยต้องเสนอรายละเอียดวิธีดำเนินงานทุกขั้นตอนพร้อมทั้งข้อสรุปข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะจากการสังเคราะห์งานวิจัยโดยใช้ภาษาถูกต้อง ชัดเจน

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย

พรเพ็ญ คำทรัพย์ (2528) ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษาตั้งแต่ปี.ศ. 2513-2526” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 - 2526 จำนวนทั้งหมด 263 เล่ม ซึ่งแยกเป็นวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 146 เล่ม ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 92 เล่ม และของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 25 เล่ม ผู้วิจัยได้สร้างแบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ขึ้นเองเพื่อรวบรวม และจำแนกลักษณะของวิทยานิพนธ์ในด้าน ประเภทของการวิจัย การเลือกประชากร และตัวอย่างประชากร สถานภาพของประชากรหรือตัวอย่างประชากร แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือตัวอย่างประชากร ประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประเภทเนื้อเรื่องที่วิจัย และระดับการศึกษาที่ทำวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวิธีการสุ่มตัวอย่างประชากรเป็นแบบหลายขั้นตอน ประชากรและ/หรือตัวอย่างประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา แหล่งที่อยู่ของประชากรหรือตัวอย่างประชากรคือ กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือการหาความตรง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ

คำนวณค่าร้อยละ ประเภทของเนื้อเรื่องที่วิจัยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน และระดับการศึกษาที่ทำวิจัยคือ ระดับมัธยมศึกษา

อัจฉรา ดิษฐ์วัฒน์ (2528) ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในระหว่างปีการศึกษา 2510-2525” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับตัวนิสิตผู้ทำวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตของ มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย ในระหว่างปีการศึกษา 2510-2525 รวม 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชาสถิติการศึกษา และสาขาวิชาวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 384 เล่ม ผู้วิจัยวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ โดยใช้แบบวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ที่สร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา แง่นับความถี่ หาฐานนิยมและคำนวณค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษาส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีเนื้อหาตรงตามสาขาวิชา จำนวนหนึ่งในสามของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่มีพื้นที่ที่ศึกษาเป็นสถานศึกษา จำนวนสามในสิบของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวนหนึ่งในสามของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่มีแหล่งข้อมูลที่ศึกษาเป็น นักเรียน นิสิต นักศึกษา วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง และวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้มากที่สุดคือ วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภท จำนวนสามในสิบของวิทยานิพนธ์ทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่ใช้แบบบันทึกข้อมูลเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติส่วนใหญ่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติภาคสรุปอ้างอิง วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่มีคุณภาพระดับดีมาก

ยุวดี บุญยศรีสวัสดิ์ (2529) ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง: การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ” เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาไทยในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 7 ด้าน คือ สมรรถภาพทางสมอง ความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหา ทักษะคิดต่อวิชา ขนาดของโรงเรียน และการศึกษาของบิดามารดา จากงานวิจัยของหน่วยราชการและวิทยานิพนธ์ระดับปริญญา มหาบัณฑิตที่ผลิตขึ้นในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2507 ถึง พ.ศ. 2526 โดยคัดเลือกงานวิจัยที่มีคุณภาพและเชื่อถือได้ในทางสถิติมาศึกษาและใช้การสังเคราะห์งานวิจัยแบบเมตาดาตามแนวคิดของชมิทท์ฮันเตอร์ (Schmidt Hunter) ผลการวิจัยปรากฏว่าค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 7 ด้านต่างมีความสัมพันธ์ในทางบวก

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าโดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 วิชา กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 7 ด้านในระดับประถมศึกษา กับมัธยมศึกษา จากจำนวนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 559 ตัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .5043 ความแปรปรวนเท่ากับ .0137 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์สูงสุดกับความสามารถในการแก้ปัญหา ($r=0.6771$) และมีความสัมพันธ์สูงสุดกับความคิดสร้างสรรค์ ($r=0.2706$) ในขณะที่องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 7 ด้าน มีความสัมพันธ์สูงสุดกับผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย ($r=0.5102$) รองลงมาคือคณิตศาสตร์ ($r=0.4846$) และวิทยาศาสตร์ ($r=0.4361$) เมื่อแยกพิจารณาแต่ละระดับพบว่าค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ต่างมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในระดับประถมศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์สูงสุดกับความถนัดทางการเรียน ในขณะที่ระดับมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์สูงสุดกับการแก้ปัญหา ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 2 ระดับ (ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา) เมื่อเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 7 ด้านพบว่า ระดับการศึกษา สองระดับ คือ ประถมศึกษากับมัศึกษามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ภายในวิชา 3 วิชาและภายในองค์ประกอบ 7 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ทิพย์อาภา บุญรัตน์ (2530) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาดบัณฑิตที่เกี่ยวกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาปีการศึกษา 2518 – 2529” มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาดบัณฑิตที่เกี่ยวกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาที่ผลิตขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2518 – 2529 จำนวน 394 เล่ม ด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณและการสังเคราะห์เชิงเนื้อหา ซึ่งมีประเด็นในการสังเคราะห์ 5 ประเด็น ได้แก่ 1) หลักสูตร 2) หนังสือเรียน 3) การวัดและประเมินผล 4) นวัตกรรมการเรียนการสอน 5) เทคนิคและวิธีการสอน ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณพบว่า การสอนวิทยาศาสตร์ด้วยการใช้บทเรียนแบบโปรแกรมให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าการสอนตามปกติและพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบด้านทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ ผลการสังเคราะห์เชิงเนื้อหาพบว่า หลักสูตรวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาฉบับของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเหมาะสมและส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะต่างๆสูงกว่าหลักสูตรฉบับก่อนๆ หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ส่วนประกอบต่างๆของหนังสืออยู่ในขั้นดี การสอน

โดยใช้วิธีสอนและเทคนิคใหม่ๆ ส่วนใหญ่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์และเจตคติทางวิทยาศาสตร์สูงกว่าการสอนแบบเดิมนวัตกรรมการเรียนการสอนทุกชนิดช่วยให้ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผลการเรียนการสอนด้านต่างๆมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง

ไมตรี สมบูรณ์ (2530) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต ที่เกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518-2529” มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518-2529 จำนวน 402 เล่ม ด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณและการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ซึ่งมีประเด็นในการสังเคราะห์ 6 ประเด็นได้แก่ 1)หลักสูตร แบบเรียนและเนื้อหาวิชา 2)วิธีสอน เทคนิคการสอน 3)การวัดและประเมินผล 4)นวัตกรรม เทคโนโลยี และสื่อการเรียนการสอน 5)พฤติกรรมของครู และนักเรียน 6)อื่นๆ ผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณพบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมีค่าเท่ากับ .1512 และค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับองค์ประกอบด้านความรู้พื้นฐานมีค่าสูงสุด ($r=.6215$) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสรวท. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และพบว่าไม่มีความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบค้นพบกับวิธีสอนแบบบรรยาย ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะพบว่า นักเรียนสามารถเรียนเนื้อหานอกหลักสูตรซึ่งผู้วิจัยเหล่านั้นสร้างขึ้นได้ เนื้อหาที่เป็นปัญหาในการสอนของครูหลายหัวข้อ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสถานการณ์จำลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบปกติ นักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อยหลายครั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอบครั้งเดียว ลักษณะของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงคือมีความจำดี ปัญหาในการสอนของครูคือ ไม่เคยได้รับการอบรม มีภาระหน้าที่อื่นที่ต้องรับผิดชอบมาก ไม่มีแหล่งค้นคว้าและนักเรียนมีสติปัญญาแตกต่างกันมาก

รัตติกร ทิมเจริญ (2531) ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2525-2528” การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะข้อความรู้ที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2525-2528 ประชากรของการวิจัย คือวิทยานิพนธ์ของครุศาสตรมหาบัณฑิต ทั้งสิ้น 10 ภาควิชาที่ผลิตออกมาในช่วงปีการศึกษา 2525-2528 จำนวน

1,206 เล่ม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบวิเคราะห์ลักษณะข้อความรู้ของงานวิจัยทางการศึกษา เป็นเครื่องมือ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ข้อค้นพบที่ได้คือ 1) ข้อความรู้อันมหาบัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่ เป็นข้อความรู้ที่อธิบายสภาพของตัวแปรเฉพาะภาควิชาจิตวิทยา ภาควิชาวิจัยการศึกษา และภาควิชาสัตตศาสตร์ศึกษา เท่านั้นที่ส่วนใหญ่ศึกษาข้อความรู้ที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2) สาระทางการศึกษาของข้อความรู้อันมหาบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนมาก คือ สาระเกี่ยวกับส่วนประกอบทางการศึกษาและการจัดการศึกษา และมีการศึกษาจำนวนน้อยในสาระด้านพื้นฐานทางการศึกษา การวิจัยทางการศึกษา การศึกษาโครงการ และสาระที่ไม่เกี่ยวกับการศึกษา 3) บริบทและวิธีการวิจัยของข้อความรู้อันมหาบัณฑิตศึกษา ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยประยุกต์ และเป็นการศึกษาในปัจจุบันขณะที่ทำวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย โดยเฉพาะประเภทการสำรวจใช้ข้อมูลการประเมินสภาพหรือพฤติกรรมตามการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาคือข้อมูลสภาพจริงหรือพฤติกรรมจริง มีเพียงส่วนน้อยที่เป็นข้อมูลในลักษณะผลการประเมินสภาพหรือพฤติกรรมโดยผู้วิจัยหรือผู้ช่วยวิจัย และข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นทั่วไป โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นเป็นแบบสอบถามมากที่สุด

สุรเดช พันธุ์วิเศษ (2532) ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในประเทศไทย พุทธศักราช 2519 ถึง 2529” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในประเทศไทย ตั้งแต่ปีแรกที่มีวิทยานิพนธ์เผยแพร่ คือ ปี พ.ศ. 2519 จนถึงปีพ.ศ. 2529 ด้วยวิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ วิทยานิพนธ์ที่นำมาวิเคราะห์ทั้งหมด 242 เล่ม เป็นวิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 26 เล่ม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 36 เล่ม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 42 เล่ม และมหาวิทยาลัยศิลปากร 138 เล่ม ผู้วิจัยใช้แบบวิเคราะห์และคู่มือวิเคราะห์ที่สร้างขึ้นเอง เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทำวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ส่วนมากมีอาชีพรับราชการครูหรืออาจารย์ ประกอบอาชีพส่วนตัวหรือทำงานองค์กรเอกชนน้อยที่สุด ประเภทการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงบรรยายซึ่งมีลักษณะเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนประเภทอื่นๆมากที่สุด และเกี่ยวกับปรัชญา คุณธรรม นโยบายนโยบายและแผนน้อยที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุดคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุดคือ ค่าความถี่ ร้อยละและอัตราส่วน ในสถิติภาคบรรยายและค่าทีหรือค่าซี ในสถิติภาคสรุปอ้างอิง ประชากรที่ใช้มากที่สุดคือกลุ่มผู้เรียน ผู้ร่วมโครงการหรือกิจกรรม ส่วนพื้นที่นั้นวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ทำวิจัยในเขตกรุงเทพมหานคร

จิตติมา เจริญกุล (2532) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 - 2530” มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 - 2530 จำนวน 455 เล่ม แยกสังเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้เทคนิคเมตต้า 70 เล่ม และการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ 385 เล่ม ซึ่งมีประเด็นในการสังเคราะห์ 5 ประเด็นได้แก่ 1)หลักสูตร 2)หนังสือเรียน 3)การวัดและประเมินผล 4)นวัตกรรมการเรียนการสอน 5)เทคนิคและวิธีการสอน ผู้วิจัยสร้างข้อมูล 2 ชุด คือแบบสรุปรายละเอียดวิทยานิพนธ์ และแบบประเมินงานวิจัยด้วยตนเอง การวิเคราะห์ใช้วิธีแจกแจงความถี่ของวิทยานิพนธ์จำแนกตามเนื้อหาสาระ วิธีวิจัย สถานภาพประชากร ผลการประเมิน สถาบันที่ผลิตและปีที่พิมพ์เผยแพร่ ผลการสังเคราะห์และวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้ 1)วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนภาษาไทย ผลิตมากที่สุดในปี พ.ศ. 2530 เนื้อหาสาระส่วนใหญ่เป็นด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและสื่อการเรียนการสอน ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นเชิงทดลอง ประชากรส่วนใหญ่เป็น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งอยู่ในต่างจังหวัดจังหวัดเดียว วิทยานิพนธ์ส่วนมากได้รับการประเมินในระดับดีและมีเพียง 10 เล่มที่ได้รับการประเมินในระดับผ่าน 2)ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เชิงปริมาณพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีสอนที่ใช้แบบฝึก วิธีสอนที่ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีสอนโดยใช้สิ่งเร้า และวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบต่างๆ ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการพูด อ่าน เขียน มีค่าเท่ากับ 0.66 และมีความแปรปรวน 0.042 3)ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะพบว่า เนื้อหาในหลักสูตรมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมาก เนื้อหาควรจะได้รับปรับปรุงให้ทันสมัยน่าสนใจเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน ลักษณะรูปเล่มของหนังสือควรกะทัดรัดและคงทน การสอนโดยใช้เทคนิคใหม่ๆ ส่วนใหญ่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สื่อการเรียนการสอนที่ผลิตมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน อายุ วุฒิ และประสบการณ์ของครูผู้สอนมีผลต่อพฤติกรรมการสอน ปัญหาการสอนของครูคือไม่เคยได้รับการอบรม มีหน้าที่อื่นต้องรับผิดชอบ สื่อในโรงเรียนมีจำกัดและไม่สามารถสอนได้คลุมเนื้อหาทั้งหมด

ทัศนีย์ วุฒิศาสตร์ (2538) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ระหว่างพุทธศักราช 2521-2535” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2521 - 2535 จำนวน 246 เรื่อง โดยการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะจำนวน 185 เรื่อง และสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณจำนวน 61 เรื่อง ผลการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะพบว่าเนื้อหาใน

หลักสูตรและเวลาเรียนที่กำหนดในหลักสูตรยังไม่เหมาะสม ส่วนจุดหมายและเนื้อหาในคู่มือครู มีความสัมพันธ์กับหลักสูตร การเปรียบเทียบวิธีสอน โดยใช้เพลง และเกมประกอบการสอนกับวิธีสอนเพื่อรอบรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติทั้ง 2 วิธี การสร้างสื่อการสอนมีประสิทธิภาพถึงเกณฑ์ 75/75 และนักเรียนมีความรู้หลังการการสอนเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับการสอนด้วยสื่อดังกล่าว ในด้านของแบบทดสอบต่างๆที่สร้างขึ้นเพื่อ ประสิทธิภาพในการวัดผลนั้นมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนในด้านปัญหาการเรียนการสอน นักเรียนที่มีการคิดคำนวณบกพร่องส่วนใหญ่เนื่องมาจากนักเรียนไม่มีความเข้าใจในความคิดรวบยอด ครูส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านเนื้อหาที่สอน การขาดสื่อการสอนและนักเรียนมีความแตกต่างกันมาก ในเรื่องการเรียนรู้ สำหรับผลการสังเคราะห์เชิงปริมาณพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมีค่าเท่ากับ .2499 และค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์กับ องค์ประกอบด้านความถนัดมีค่าสูงสุดเท่ากับ .720 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบวรรณกรรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสวดท. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติและนักเรียนที่ได้รับการสอนที่ใช้เกมประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

เบญจนารถ อมรประสิทธิ์ (2539) ทำการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์แบบการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2530-2537” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์แบบการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2530-2537 จำนวน 264 เล่ม รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ วิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบดังนี้ 1)รูปแบบการทดลองแบบทดลองจริงมีการ ใช้มากที่สุดและเป็นแบบที่มีความตรงภายใน และความตรงภายนอกสูงสุดคือร้อยละ 91.84 และ 60.28 มีอำนาจการทดสอบและขนาดอิทธิพลเท่ากับ .7421 และ 1.95 ตามลำดับ รูปแบบกึ่ง ทดลองมีการใช้และมีคุณภาพรองลงมาเป็นอันดับสอง ซึ่งมีความตรงภายใน ความตรงภายนอก อำนาจการทดสอบ และขนาดอิทธิพลเท่ากับร้อยละ 82.78 ร้อยละ 57.68 .7485 และ 2.36 ตามลำดับ ส่วนแบบก่อนทดลองมีการใช้และมีคุณภาพต่ำที่สุด โดยมีความตรงภายใน ความ ตรงภายนอก อำนาจการทดสอบ และขนาดอิทธิพล เท่ากับร้อยละ 49.49 ร้อยละ 53.28 .9548 และ 1.68 ตามลำดับ 2) วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ศึกษาตัวแปรทดลองและตัวแปรตามอย่างละ 1 ตัว ตัวแปรทดลองศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน และอุปกรณ์สื่อการสอนมากที่สุด

ร้อยละ 63.6 ของนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย คือแผนการสอน 3 ใน 4 ของวิทยานิพนธ์ที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะด้านพุทธิพิสัย เครื่องมือที่ใช้มากที่สุดคือ แบบสอบถาม ร้อยละ 66 ของเครื่องมือมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี วิชาที่ศึกษามากที่สุดคือ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา พื้นที่ที่ทำการศึกษาร้อยละ 52.7 อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ขึ้นไป ตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มาโดยการเลือกโรงเรียนแบบเจาะจง ขนาดกลุ่มทดลองโดยเฉลี่ยประมาณ กลุ่มละ 30 คน สถิติทดสอบใช้ t-test มากที่สุด

สินีนารถ ตลิ่งผล (2541) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับ องค์ประกอบในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2528 - 2540” เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และเพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างองค์ประกอบในแต่ละด้านที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน ข้อมูลที่ใช้ในการสังเคราะห์คือวิทยานิพนธ์จำนวน 112 เล่ม ศึกษาองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะผู้เรียน ด้านการชี้แนะ ด้านการกำหนดอัตราความก้าวหน้า ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านวิธีการและกิจกรรมและด้านการให้ผลป้อนกลับและการเสริมแรง การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้สถิติแบบบรรยาย การคำนวณค่าอิทธิพลที่เป็นค่าประมาณไม่คลาดเคลื่อน การทดสอบที่ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้องค์ประกอบข้างต้นเป็นตัวแปรทำนาย ค่าขนาดอิทธิพล เป็นตัวแปรเกณฑ์ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพิจารณาจากค่าขนาดอิทธิพลเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ความถนัดทางภาษา ระดับความรู้มาตรฐาน การจัดการเรียนแบบคู่ว่อมมือชายและหญิง ลักษณะของแบบฝึกหัด การให้การชี้แนะ รูปแบบสิ่งช่วยจัดมโนภาพก่อนเรียนและการนำเสนอบทเรียน ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้องค์ประกอบทั้ง 6 ด้านเป็นตัวแปรทำนาย สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของค่าขนาดอิทธิพลได้ร้อยละ 18.60 และเมื่อใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปร (stepwise method) พบว่า มีองค์ประกอบเพียง 3 ด้านที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านลักษณะผู้เรียน ด้านวิธีการและกิจกรรม และด้านการให้ผลป้อนกลับและการเสริมแรง

นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช (2541) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์ งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา” มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จำนวน 323 เรื่องที่เสนอในการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 9 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ใช้การวิเคราะห์

เนื้อหาและการวิเคราะห์อภิธานด้วยวิธีของ Hedges วิธีของ Hunter และวิธีของ Rosenthal เป็นหลัก ผลการวิเคราะห์พบว่ามีการทำวิจัยตามแนวนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 และแผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2535 แต่ละด้านอย่างไม่สมดุลงานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาด้านการเรียน การสอน การบริหารการศึกษา การศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลและการศึกษาภาคบังคับ แต่มีงานวิจัยน้อยมากเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน การศึกษาสำหรับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส สำหรับการวิเคราะห์เนื้อหานี้ แบ่งประเด็นในการวิเคราะห์เป็นด้านหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ วิธีการสอน สารสนเทศทางการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การบริหารการศึกษา เทคนิควิธีวิจัย จิตวิทยาการศึกษา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาทางการศึกษา การศึกษากับการพัฒนา บรรณารักษศาสตร์กับการพัฒนา และสาธารณสุขกับการพัฒนา

สุรัตน์ สิงห์เวียง (2543) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาปฐมวัยระหว่างปีพุทธศักราช 2529-2541 มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาปฐมวัยระหว่างปีพุทธศักราช 2529-2541 จำนวน 261 เรื่องด้วยวิธีการสังเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณลักษณะ ผลการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ตามเนื้อหาสาระที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 8 ด้านดังนี้ 1)ประวัติและวิสัยทัศน์ทางการศึกษาปฐมวัย พบว่าการเล่นของเด็กในอดีตเป็นการละเล่นพื้นบ้าน ต่อมาเปลี่ยนมาเป็นการเล่นประกอบของเล่นมากขึ้น ส่วนแนวโน้มการจัดการศึกษาในปี พ.ศ.2544 มุ่งให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น 2)หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพบว่ามีพัฒนาการจากหลักสูตรที่เน้น อ่าน เขียน เรียงเลขมาเป็นหลักสูตรแบบเตรียมความพร้อม 3)สภาพและปัญหาการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน พบว่า สภาพการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันตามลักษณะการให้บริการและสภาพสังคม ปัญหาส่วนใหญ่คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ 4)สื่อการเรียนการสอน มีการศึกษาถึงสื่อที่มีผลทางตรงและสื่อที่มีผลทางอ้อมกับเด็ก 5)การส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ส่วนใหญ่ศึกษาการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ 6)พฤติกรรมกรรมการนิเทศและการพัฒนาครู พบว่าครูส่วนใหญ่มุ่งพัฒนาเด็ก ครูส่วนใหญ่ได้รับการนิเทศทางไกล และได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดการฝึกอบรมด้วยตนเอง 7)การอบรมเลี้ยงดูเด็กและการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้ปกครอง การศึกษาบทบาทของบิดามารดาและมีการพัฒนาผู้ปกครองโดยชุดให้ความรู้ต่างๆ 8)กิจกรรมเสริมเพื่อเป็นบริการศึกษา มีโครงการประสบการณ์เกี่ยวกับอาหารและการบริการทางสุขภาพของวิจัยทางการศึกษา

สุนา ณ สุโหลง (2545) ทำการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และ

สังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่นำมาสังเคราะห์มีจำนวน 355 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลและแบบวิเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ในการวิเคราะห์ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1)การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนทำมากที่สุดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รองลงมาคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วิชาที่ทำวิจัยมากที่สุดคือภาษาไทย ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือการวิจัยเชิงทดลองแบบไม่มีกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ใช้ศึกษาส่วนใหญ่มาจากนักเรียนที่มีปัญหาทั้งหมด มัธยมศึกษาของกลุ่มที่ศึกษาเท่ากับ 15 คน มัธยมศึกษาของเวลาที่ทำวิจัยคือ 4 สัปดาห์ เครื่องมือรวบรวมข้อมูลที่ใช้มากที่สุดคือแบบสอบถาม และแบบฝึก 2)คุณภาพของรายงานการวิจัยของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง 3)ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคุณภาพของรายงานวิจัยได้ร้อยละ 83.5 4)วิธีพัฒนาที่มีการใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนานักเรียนมากที่สุดคือแบบฝึก รองลงมาได้แก่วิธีสอน แรงแเสริม สื่อการสอน กระบวนการกลุ่ม และศึกษาด้วยตนเอง ตามลำดับ 5)ความสำเร็จในการแก้ปัญหาแยกตามประเภทของวิธีพัฒนา พบว่า มีค่าเฉลี่ยของความสำเร็จ ดังนี้ แรงแเสริมร้อยละ 94.82 กระบวนการกลุ่มร้อยละ 93.80 สื่อการสอนร้อยละ 93.12 แบบฝึก ร้อยละ 92.53 วิธีสอนร้อยละ 92.16 ศึกษาด้วยตนเองร้อยละ 90.75 โดยภาพรวมแก้ไขปัญหาหรือพัฒนานักเรียนมีความสำเร็จร้อยละ 93.16 6)ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จในการแก้ปัญหาได้ร้อยละ 77.1

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปสาระสำคัญได้ดังตารางที่ 2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สรุปสาระสำคัญของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย

ชื่อเรื่อง/ชื่อผู้วิจัย	ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์และสังเคราะห์	วิธีการวิจัย	สถิติวิเคราะห์
1.“การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขา การสอนสังคมศึกษาดั้งแต่ปีพ.ศ. 2513-2526” (พรเพ็ญ คำทรัพย์, 2528)	ประเภทของการวิจัย การเลือกประชากร และตัวอย่างประชากร สถานภาพของประชากรหรือตัวอย่าง ประชากร แหล่งที่อยู่ของ ประชากรหรือตัวอย่าง ประชากร ประเภทเครื่องมือที่ใช้ในการ เก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ประเภทเนื้อเรื่องที่วิจัย และระดับการศึกษาที่ทำวิจัย	เชิงบรรยาย	แจกแจงความถี่และคำนวณ ค่าร้อยละ
2.“การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชา วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในระหว่าง ปีการศึกษา 2510- 2525” (อัจฉรา ดิษฐ์ฉวี, 2528)	ประเภทของการวิจัย ประเภทของเรื่อง พื้นที่ที่ศึกษา ระดับ การศึกษา แหล่งข้อมูลที่ศึกษา การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คุณภาพของ วิทยานิพนธ์ เพศ อายุ อาชีพ การได้รับทุนอุดหนุน และ ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์	เชิงบรรยาย	การวิเคราะห์เนื้อหา แจงนับ ความถี่ หาฐานนิยมและ คำนวณค่าร้อยละ
3.“ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง: การสังเคราะห์ งานวิจัยเชิงปริมาณ” (ยุวดี บุญยศรีสวัสดิ์, 2529)	ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย ปีที่ทำวิจัย แหล่งที่ผลิตงานวิจัย ระดับ การศึกษาที่ทำวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประชากร กลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล ผลวิเคราะห์ ข้อตกลงเบื้องต้น นิยามศัพท์เฉพาะ	สังเคราะห์เชิงปริมาณ	เทคนิคเมตต้า

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ชื่อผู้วิจัย	ข้อมูลที่น่าสนใจวิเคราะห์และสังเคราะห์	วิธีการวิจัย	สถิติวิเคราะห์
<p>4. “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาปีการศึกษา 2518 - 2529”</p> <p>(ทิพย์อาภา บุญรัตน์, 2530)</p>	<p>ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย ปีพ.ศ.ที่ผลิตงานวิจัย สาขาวิชา ที่วิจัย และสถาบันที่ผลิตงานวิจัย วัตถุประสงค์ ขอบเขต ประชากร เครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิจัย</p>	<p>สังเคราะห์เชิงปริมาณและ การสังเคราะห์เชิงเนื้อหา</p>	<p>ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา</p>
<p>5. “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518-2529”</p> <p>(ไมตรี สมบูรณ์, 2530)</p>	<p>ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย แหล่งที่ผลิต ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐาน ขอบเขต ระเบียบวิธีวิจัย เนื้อหา ตัวแปร ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ผู้วิเคราะห์ข้อมูล สถิติ วิเคราะห์ ข้อเสนอแนะ และผลการวิจัย</p>	<p>สังเคราะห์เชิงปริมาณและ การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ</p>	<p>เทคนิคเมตต้า และการ แจกแจงความถี่</p>
<p>6. “การวิเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2525-2528”</p> <p>(รัตติกอ ทิมเจริญ, 2531)</p>	<p>ลักษณะข้อความรู้ บริบทของข้อความรู้ และวิธีการศึกษาข้อความรู้</p>	<p>เชิงบรรยาย</p>	<p>ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ชื่อผู้วิจัย	ข้อมูลที่น่าสนใจวิเคราะห์และสังเคราะห์	วิธีการวิจัย	สถิติวิเคราะห์
<p>7. “การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขา การศึกษานอกระบบโรงเรียน ในประเทศไทย พุทธศักราช 2519 ถึง 2529” (สุรเดช พันธุ์วิเศษ, 2532)</p>	<p>ชื่อผู้ทำวิจัยและสถาบันการศึกษา เพศ อายุ อาชีพ การได้รับและไม่ได้รับทุนอุดหนุนในการทำ วิทยานิพนธ์ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีพ.ศ.ที่ผลิต ประเภท ของการวิจัย ลักษณะของเนื้อเรื่อง เครื่องมือ สถิติที่ใช้ ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง และพื้นที่ที่ศึกษา</p>	<p>เชิงบรรยาย</p>	<p>แจกแจงความถี่ และคำนวณ ค่าร้อยละ</p>
<p>8. “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่ เกี่ยวกับการสอนภาษาไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 - 2530” (ฐิติมา เจริญกุล, 2532)</p>	<p>ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย แหล่งที่ผลิต ปีการศึกษาที่ผลิต และพิมพ์เผยแพร่ ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย วัตถุประสงค์ สมมติฐาน ขอบเขต ระเบียบวิธีวิจัย เนื้อหาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรแทรกซ้อน ประชากร ตัวอย่างประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ ผู้วิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ ในการเก็บข้อมูลผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ในการวิจัย</p>	<p>สังเคราะห์เชิงปริมาณและการ สังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ</p>	<p>เทคนิคเมตต้า และการ แจกแจงความถี่</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ชื่อผู้วิจัย	ข้อมูลที่น่าสนใจวิเคราะห์และสังเคราะห์	วิธีการวิจัย	สถิติวิเคราะห์
9. “การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา ระหว่างพุทธศักราช 2521-2535” (ทัศนีย์ วุฒิสาสตร์, 2538)	ชื่อและนามสกุลผู้วิจัย ชื่องานวิจัย คำสำคัญ แหล่งผลิตงานวิจัย ปีที่ทำวิจัย ระดับชั้นที่ทำวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย เนื้อหาทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ สมมติฐาน ขอบเขต ประชากร เครื่องมือ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ลักษณะของการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัย และการอภิปรายผลการวิจัย	สังเคราะห์เชิงปริมาณและ การสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ	เทคนิคเมตต้า และการ แจกแจงความถี่
10. “การวิเคราะห์แบบการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2530-2537” (เบญจนารถ อมรประสิทธิ์, 2539)	ผู้ทำวิทยานิพนธ์ ตัวแปรที่นำมาศึกษา ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประเด็นการวิจัย แบบการวิจัย และลักษณะผลการศึกษาศึกษาของวิทยานิพนธ์	เชิงบรรยาย	คำนวณขนาดอิทธิพลตามแนวคิดของกล๊าส (1981) คำนวณอำนาจการทดสอบตามแนวคิดของ Cohen (1977)
11. “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับองค์ประกอบในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 2540” (สินีนาด ตลิ่งผล, 2541)	ชื่อผู้วิจัย ชื่องานวิจัย แหล่งที่ผลิต ปีการศึกษาที่ผลิต ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย วัตถุประสงค์ ระเบียบวิธีวิจัย ประชากร การสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ วิธีการเก็บข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	เชิงบรรยาย	ความถี่ ร้อยละ การทดสอบที่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชื่อเรื่อง/ชื่อผู้วิจัย	ข้อมูลที่น่าสนใจวิเคราะห์และสังเคราะห์	วิธีการวิจัย	สถิติวิเคราะห์
<p>12. “การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา” (นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช , 2541)</p>	<p>ชื่องานวิจัย ชื่อผู้วิจัย วุฒิการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ สถานที่ทำงาน จำนวนผู้วิจัย ปีที่ศึกษา แหล่งผลิต ปีที่พิมพ์ ระดับชั้น วัตถุประสงค์ สมมติฐาน ระเบียบวิธีวิจัย ประชากร ขนาดกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ คุณภาพเครื่องมือ การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>การวิเคราะห์อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา</p>	<p>การวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์อภิมานด้วยวิธีของ Hedges วิธีของ Hunter และวิธีของ Rosenthal</p>
<p>13. “การสังเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาปฐมวัยระหว่างปีพุทธศักราช 2529-2541” (สุรัตน์ สิงห์เวียง, 2543)</p>	<p>ชื่องานวิจัย ชื่อผู้วิจัย แหล่งผลิต ปีที่พิมพ์ ระดับชั้น วัตถุประสงค์ สมมติฐาน ระเบียบวิธีวิจัย ประชากร ขนาดกลุ่มตัวอย่าง การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง คุณภาพเครื่องมือ การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>สังเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณลักษณะ</p>	<p>ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา</p>
<p>14. “การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร” (สุนา ณ สุโหลง, 2545)</p>	<p>ครุณักวิจัย การวิจัย วิธีวิทยาการวิจัย และผลการวิจัย</p>	<p>สังเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณลักษณะ</p>	<p>ค่าสถิติเบื้องต้น และการถดถอยพหุคูณ</p>

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัย 2 วิธีโดยงานวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และรายงานค่าสถิติที่สามารถนำมาหาค่าขนาดอิทธิพลได้ ใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่การวิเคราะห์ห่อภิมาณ ในส่วนของงานวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ หรือผลการวิจัยอยู่ในรูปการบรรยาย ใช้วิธีการสังเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณลักษณะ ได้แก่การวิเคราะห์เนื้อหา สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ประชากรที่ผู้วิจัยต้องการนำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในแบบผสมผสาน ซึ่งผลการวิจัยอยู่ในรูปการบรรยาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้การสังเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณลักษณะ ในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ และในการวิเคราะห์เนื้อหานั้น ที่ผ่านมามีผู้วิจัยแต่ละคนได้นำข้อมูลต่างๆมาใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัย ซึ่งผู้วิจัยสรุปไว้ในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 สรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัย

ตัวแปร	ไมตรี สมบูรณ์ 2530	ทิพย์ธาดา บุญรัตน์ 2530	วิสิฎา เจริญกุล 2532	ทัศนีย์ ภูศิศาสตร์ 2538	สินีนาก ศัลงผล 2541	นงลักษณ์ วิรัชชัย 2541	ศุภรัตน์ สิงห์เรียง 2543	สุนา ณ สุโหลง 2545
1.ชื่อผู้วิจัย	/	/	/	/	/	/	/	
2.ชื่องานวิจัย	/	/	/	/	/	/	/	
3.แหล่งที่ผลิต	/	/	/	/	/	/	/	
4.ปีการศึกษาที่ผลิต		/	/	/	/	/	/	
5.ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย	/	/	/	/	/	/	/	/
6.ตำแหน่งหน้าที่ของผู้วิจัย						/		
7.วัตถุประสงค์	/	/	/	/	/	/	/	
8.สมมติฐาน	/	/	/	/	/	/	/	
9.ขอบเขต	/	/	/	/	/	/	/	
10.ระเบียบวิธีวิจัย	/	/	/	/	/	/	/	/
11.ตัวแปรที่ศึกษา	/		/			/		/
12.ประชากร	/	/	/	/	/	/	/	/
13.การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	/	/	/	/	/	/	/	
14.เครื่องมือ		/	/	/	/	/	/	/
15.วิธีการเก็บข้อมูล	/	/	/	/	/	/	/	/
16.วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	/	/	/	/	/	/	/	/
17. ผลการวิจัย	/	/	/	/		/		/

จากการพิจารณาตัวแปรที่ใช้ในการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะที่เสนอไว้ใน ตารางที่ 2.1 ข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวแปรในการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้ วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็น 4 กลุ่มดังนี้

1.กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับปัญหาการวิจัย

- ประเภทของงานวิจัย
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- ประเด็นวิจัย
- ปีที่ทำวิจัยเสร็จ

2.กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับกรอบทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย

- แนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย

3.กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย

- แผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย
- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล

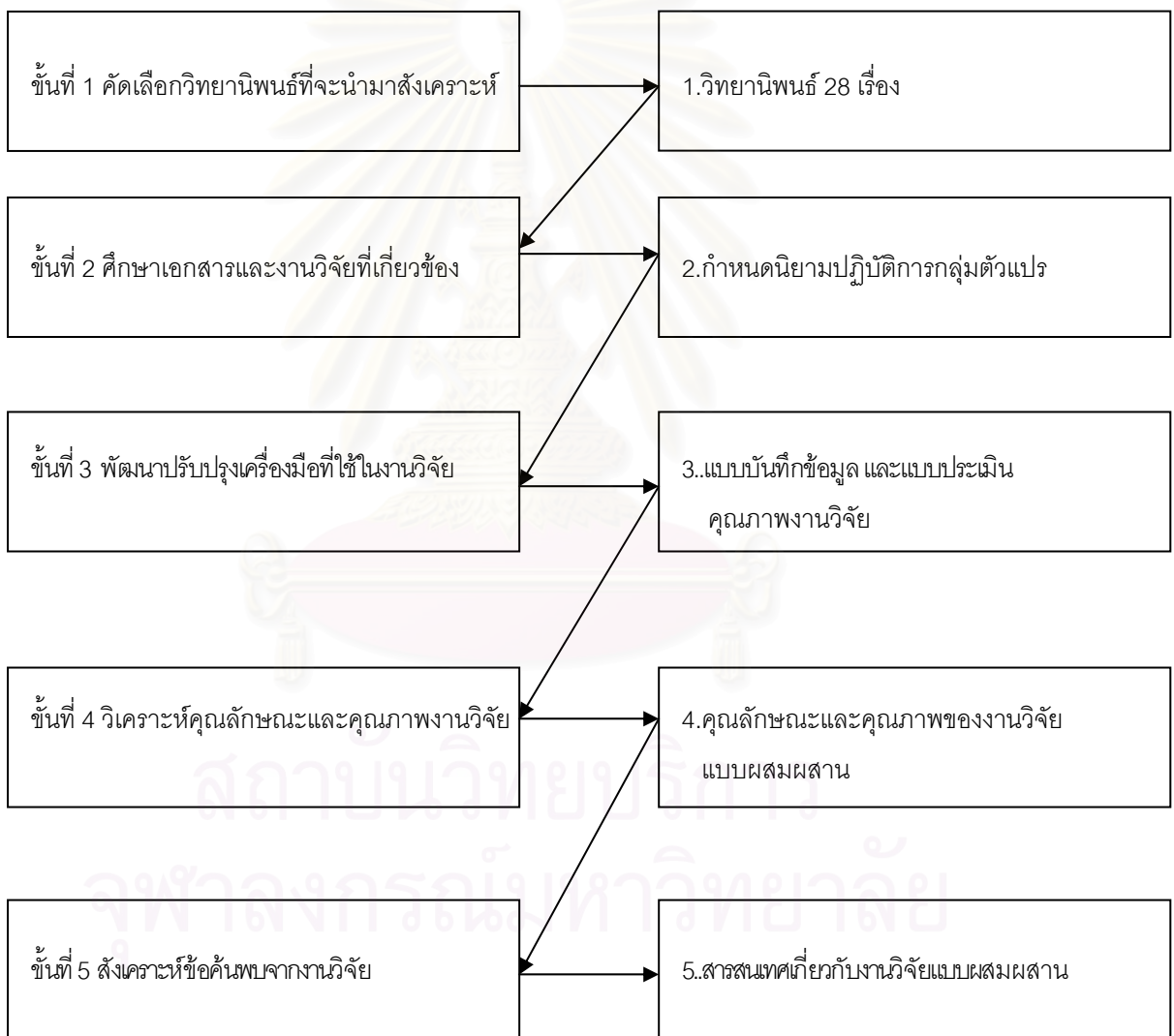
4.กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับผลการวิจัย

- ผลการทดสอบสมมติฐาน
- การสรุปผลการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปี 2540-2545 ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่พิมพ์เผยแพร่ในระหว่างปีพ.ศ.2540 ถึง พ.ศ.2545 จำนวน 28 เรื่อง โดยงานวิจัยที่ได้รับการคัดเลือกมาส่งเคราะห์ทั้ง 28 เรื่องดังกล่าวมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนด คือ เป็นวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการวิจัยผสมผสาน ระหว่างวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนการคัดเลือกวิทยานิพนธ์ที่จะนำมาส่งเคราะห์

1. สืบค้นรายชื่อวิทยานิพนธ์ทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่พิมพ์เผยแพร่ในระหว่างปีพ.ศ.2540 – 2545 จากบทคัดย่อ และฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ของศูนย์บรรณสารสนเทศ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยคำสำคัญที่ใช้ในการสืบค้น ได้แก่ การวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การผสมวิธี การผสมวิธีการวิจัย และปริมาณและคุณภาพ และในการจำแนกวิทยานิพนธ์ตามแผนแบบการผสมผสานวิธีการวิจัย ผู้วิจัยพิจารณาโดยยึดวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นหลัก

2. สํารวจวิทยานิพนธ์ตามรายการสืบค้นที่ได้ตามข้อ 1 เพื่อพิจารณาว่าวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดหรือไม่

จากการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนดังกล่าว ได้จำนวนวิทยานิพนธ์ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวน และร้อยละของวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ ปี พ.ศ. 2540-2545 ที่ได้จากการสืบค้น จำแนกตามปีการศึกษาและวิธีวิทยาการวิจัย

ปีการศึกษา	วิธีวิทยาการวิจัย			รวม
	ปริมาณ	คุณภาพ	ผสมผสาน	
1. 2540	251(20.71)	23(1.90)	6(0.50)	280(23.10)
2. 2541	154(12.71)	5(0.41)	4(0.33)	163(13.45)
3. 2542	189(15.59)	8(0.66)	2(0.17)	199(16.42)
4. 2543	195(16.09)	14(1.16)	9(0.74)	218(17.99)
5. 2544	217(17.90)	10(0.83)	1(0.08)	228(18.81)
6. 2545	115(9.49)	3(0.25)	6(0.50)	124(10.23)
รวม	1121(92.49)	63(5.20)	28(2.31)	1212(100)

จากการสืบค้นจากบทคัดย่อและฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์พบว่า มีวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ ปี พ.ศ. 2540-2545 รวม 1212 เรื่อง เมื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของผู้วิจัยแล้วพบว่า มีวิทยานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์ได้ จำนวน 28 เรื่อง

ขั้นตอนการวิเคราะห์คุณลักษณะและคุณภาพของรายงานการวิจัย

1. พิจารณากำหนดนิยามปฏิบัติการของตัวแปรเกี่ยวกับประเด็นปัญหาการวิจัย ตัวแปรเกี่ยวกับกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ตัวแปรเกี่ยวกับการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และตัวแปรเกี่ยวกับผลการวิจัย โดยพิจารณาจากตัวรายงานวิจัย
2. นำผลการพิจารณาจากข้อ 1 มาใช้เป็นกรอบเพื่อดำเนินการปรับแบบบันทึกข้อมูลของศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย และรศ.ดร.สุวิมล ว่องวานิช ที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์อภิमानและการวิเคราะห์เนื้อหา” จากเดิมที่เป็นแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยเชิงเปรียบเทียบ/งานวิจัยเชิงทดลอง และงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับให้เป็นแบบบันทึกข้อมูลสำหรับงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้ สำหรับแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับจากแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยของ วรณี อริยะสินสมบุญรัตน์ ที่ใช้ในงานวิทยานิพนธ์ระดับ คุษฎีบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2544 เรื่อง “การสังเคราะห์งานวิจัยในสาขาจิตวิทยาการศึกษา: การวิเคราะห์อภิमान” โดยผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มลักษณะที่ประเมินคุณภาพของงานวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ที่ใช้ในการสังเคราะห์ครั้งนี้
3. ทดลองใช้แบบบันทึกข้อมูลและแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย โดยผู้วิจัยทดลองบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกข้อมูลงานวิจัยจำนวน 3 เรื่อง ปรับปรุงคู่มือลงรหัสตัวแปรและแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย
4. นำคู่มือลงรหัสตัวแปรและแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
5. นำคู่มือลงรหัสตัวแปรและแบบวิเคราะห์คุณภาพงานวิจัยที่ปรับปรุงแล้ว โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความเหมาะสมของรูปแบบ ปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง
6. ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกข้อมูลลงในแบบสรุปงานวิจัย จำนวน 3 เรื่อง แล้วนำผลการบันทึกข้อมูลเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผู้บันทึก
7. ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกข้อมูลลงในแบบสรุปงานวิจัย จำนวน 3 เรื่อง ทิ้งไว้ 2 สัปดาห์แล้วดำเนินการบันทึกซ้ำ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบสรุปงานวิจัย

8. ผู้วิจัยดำเนินการบันทึกข้อมูลลงในแบบสรุปงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ทั้ง 28 เรื่อง
9. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการบันทึก และสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นตอนการสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

1. อ่านและจดบันทึกงานวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะการวิจัย ในประเด็นเกี่ยวกับปัญหาการวิจัย กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย โดยพิจารณาจากตัวรายงานวิจัย
2. ทำการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ได้ข้อสรุปตามหลักการสังเคราะห์งานวิจัย และสรุปผลการสังเคราะห์
3. สรุปรายงานผลการสังเคราะห์ อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกข้อมูลที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ลงรหัสเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรายงานผลการวิจัย มีจำนวน 2 ฉบับ รายละเอียดของเครื่องมือแต่ละฉบับมีดังนี้

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย เป็นแบบฟอร์มสำหรับบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานการวิจัย โดยพิจารณาตามองค์ประกอบที่ใช้ในการประเมิน 30 ด้าน ได้แก่

1. ชื่อเรื่องการวิจัยมีความชัดเจน
2. ปัญหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่อง
3. เหตุผล/ความจำเป็นในการทำวิจัยสมเหตุสมผล
4. การกำหนดขอบเขตของการทำวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ
5. ข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ
6. การเขียนข้อจำกัดของงานวิจัยถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย
7. นิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน
8. รายงานเอกสารและงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย
9. รายงานเอกสารประกอบด้วยการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่มีความทันสมัย
10. มีการศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัยและสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์

11. กรอบความคิดในการวิจัยเหมาะสมถูกต้องตามหลักการวิจัย
12. การออกแบบการวิจัยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย
13. ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน
14. กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
15. การเลือกกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร
16. นิยามปฏิบัติการตัวแปรมีความชัดเจน
17. เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร
18. มีการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร
19. สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
20. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเหมาะสมและชัดเจนตามหลักการวิจัย
21. การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง
22. การเลือกกรณีศึกษาเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
23. ข้อมูลที่ได้มีความเที่ยงตรง
24. กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ
25. การสรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย
26. การอภิปรายผลเชื่อมโยงการวิจัยนี้กับงานวิจัยในอดีต
27. ใช้ผลจากกระบวนการดำเนินงานวิจัยมากำหนดข้อเสนอแนะในการวิจัย
28. ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ
29. ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านวิชาการ
30. รายงานการวิจัยมีรูปแบบถูกต้องตามหลักวิชาการ

การให้คะแนนผลการประเมินนั้น ผู้วิจัยให้คะแนนตามเกณฑ์ระดับคุณภาพของการประเมินคุณภาพงานวิจัย (rubric scores) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบแบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ 0, 1, 2, 3, และ 4 คะแนน ตามลำดับ รวมทั้ง 30 องค์ประกอบจะมีคะแนนเต็ม 120 คะแนน โดยการแบ่งระดับคุณภาพของงานวิจัย ผู้วิจัยนำคะแนนเต็มแบ่งเป็น 5 ส่วนเท่าๆกัน โดยใช้เกณฑ์ของ Best (1970 อ้างถึงใน เสาวณี สุขศิลป์, 2538) ดังนี้

คะแนนเต็ม	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
120	0.00-24.00	24.01-48.00	48.01-72.00	72.01-96.00	96.01-120.00

แบบบันทึกข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูล เป็นแบบฟอร์มบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะของรายงานการวิจัยประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งแบ่งได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับงานวิจัยและผู้วิจัย

1.1 ปีที่ทำวิจัยเสร็จ (YEAR) ได้แก่ ช่วงเวลาที่มีการพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2545

1.2 เพศของผู้วิจัย (SEX) แยกเป็น เพศชาย และเพศหญิง

1.3 ประเภทของงานวิจัย (TYPERS) แยกเป็น วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท และ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก

1.4 สาขาวิชา (MAJOR) ได้แก่ สาขาวิชาที่ผู้วิจัยศึกษาอยู่ แยกเป็น 24 สาขา คือพื้นฐานการศึกษา การศึกษาคณิตศาสตร์ การศึกษาวิทยาศาสตร์ การสอนภาษาไทย การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การสอนสังคมศึกษา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร บริหารการศึกษา พัฒนศึกษา จิตวิทยาการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา วิจัยการศึกษา สถิติการศึกษา ประถมศึกษา การศึกษาปฐมวัย พลศึกษา สุขศึกษา ศิลปศึกษา อุดมศึกษา การศึกษานอกระบบโรงเรียน โสวัตต์ศึกษา หลักสูตรและการสอน วิจัยวิทยาการวิจัยการศึกษา และเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

1.5 จำนวนหน้าทั้งหมด (NUMPAGE1) ได้แก่ จำนวนหน้าทั้งหมดของรายงานการวิจัย

1.6 จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก (NUMPAGE2) ได้แก่ จำนวนหน้าของรายงานการวิจัยที่ไม่นับรวมส่วนของภาคผนวก

1.7 แผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย (DSGNMIX) ได้แก่ รูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการวิจัยแต่ละเรื่อง แยกเป็น 4 รูปแบบ คือ แบบทวิภาคี ปริมาณนำ-คุณภาพรอง คุณภาพนำ-ปริมาณรอง และแบบผสมวิธี

1.8 รูปแบบวิธีการวิจัย (DSGNMET) ได้แก่ รูปแบบวิธีการวิจัยผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ใช้ในงานวิจัยแต่ละเรื่อง แยกเป็น 30 รูปแบบ ได้แก่ 1.สำรวจและกรณีศึกษา 2.สำรวจและสัมภาษณ์ 3.สำรวจและสนทนากลุ่ม 4.สำรวจและสังเกต 5.ทดลองและกรณีศึกษา 6.ทดลองและสัมภาษณ์ 7.ทดลองและสนทนากลุ่ม 8.ทดลองและสังเกต 9.สำรวจ กรณีศึกษาและสัมภาษณ์ 10.สำรวจ กรณีศึกษาและสนทนากลุ่ม 11.สำรวจ กรณีศึกษาและสังเกต 12.สำรวจ สัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม 13.สำรวจ สัมภาษณ์และสังเกต 14.สำรวจ สนทนากลุ่มและสังเกต 15.สำรวจ กรณีศึกษา สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม

และสังเกต 16.สำรวจ กรณีศึกษา สัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม 17.สำรวจ กรณีศึกษา สัมภาษณ์ และสังเกต 18.สำรวจ สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม และสังเกต 19.สำรวจ กรณีศึกษา สนทนากลุ่มและสังเกต 20.ทดลอง กรณีศึกษาและสัมภาษณ์ 21.ทดลอง กรณีศึกษา และสนทนากลุ่ม 22.ทดลอง กรณีศึกษาและสังเกต 23.ทดลอง สัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม 24.ทดลอง สัมภาษณ์และสังเกต 25.ทดลอง สนทนากลุ่มและสังเกต 26.ทดลอง กรณีศึกษา สัมภาษณ์ สนทนากลุ่มและสังเกต 27.ทดลอง กรณีศึกษา สัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม 28.ทดลอง กรณีศึกษา สัมภาษณ์และสังเกต 29.ทดลอง สัมภาษณ์ สนทนากลุ่มและสังเกต 30.ทดลอง กรณีศึกษา สนทนากลุ่มและสังเกต

1.9 ระดับการศึกษา (LEVSTU) ได้แก่ ระดับการศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย/ตัวแปร ในงานวิจัยแต่ละเรื่อง แยกเป็น ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา อุดมศึกษา และนอกระบบโรงเรียน

2. กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย

2.1 เนื้อหาสาระ (THEME) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในการวิจัย แต่ละเรื่อง แยกเป็นประเด็นต่างๆ 4 ประเด็น คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาครู การพัฒนาการบริหารจัดการ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย (RESOBJ) ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักในการวิจัยแต่ละเรื่อง แยกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ บรรยาย เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ อธิบาย ประเมิน วิจัยและพัฒนา และสังเคราะห์ สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ บรรยายประสบการณ์/วิธีการที่บุคคลสะสมประสบการณ์ และตีความหมาย อธิบายวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ การดำเนินชีวิตของกลุ่มคน บรรยายกระบวนการ สร้างทฤษฎี ที่เป็นข้อค้นพบจากบริบททางสังคม พัฒนานวัตกรรม และอื่นๆ

3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.1 ทฤษฎี (THEORY) ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับศาสตร์ที่ใช้ในการจัดการศึกษา แยกเป็น ประวัติศาสตร์ ปรัชญา จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์การศึกษา รัฐศาสตร์การศึกษา สังคมวิทยาการศึกษา มนุษยวิทยาการศึกษา และอื่นๆ

3.2 แนวคิด (CONCEPT) ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาได้แก่ สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ระบบการศึกษา แนวการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรฐาน

และการประกันคุณภาพการศึกษา ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา และอื่นๆ

4. กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล (DATACOLL) แบ่งตามขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย คือ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณก่อน เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพก่อน และเก็บข้อมูลทั้งสองประเภทไปพร้อมกัน

4.2 ระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย (TIME) แบ่งเป็น 2 ส่วน ในการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ 1 สัปดาห์- 4 สัปดาห์ 1 - 2 เดือน มากกว่า 2 เดือน - 3 เดือน มากกว่า 3 เดือน - 4 เดือน และมากกว่า 4 เดือน

4.3 การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล (COMP) แบ่งเป็น การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ใช้คอมพิวเตอร์และไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

4.4 ประเภทของการวิจัยเชิงทดลอง (TYPEXP) แยกเป็น งานวิจัยก่อนการทดลอง งานวิจัยกึ่งทดลอง และงานวิจัยเชิงทดลองจริง

4.5 แผนแบบการวิจัยเชิงทดลอง (DSGN) แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ งานวิจัยก่อนการทดลอง (pre-experimental) งานวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental) และงานวิจัยเชิงทดลอง (true- experimental)

4.6 ประเภทสมมติฐานการวิจัย (TYPEHYPO) แบ่งตามลักษณะการตั้งสมมติฐานของผู้วิจัย ได้แก่ ไม่มีสมมติฐาน สมมติฐานแบบมีทิศทาง สมมติฐานแบบไม่มีทิศทาง และสมมติฐานแบบมีทิศทางและไม่มีทิศทาง

4.7 จำนวนสมมติฐานการวิจัย (NUMHYPO) ได้แก่ จำนวนสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ในงานวิจัยแต่ละเรื่อง

4.8 จำนวนตัวแปรตาม (NUMDV) ได้แก่ จำนวนตัวแปรตามที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในงานวิจัยแต่ละเรื่อง

4.9 จำนวนตัวแปรอิสระ (NUMIV) ได้แก่ จำนวนตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในงานวิจัยแต่ละเรื่อง

4.10 ประเภทของตัวแปรตาม (DV) แยกเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ/ความสามารถ ความคิด/สติปัญญา ทศนคติ/ความพอใจ/ค่านิยม บุคลิกภาพ จิตลักษณะ พฤติกรรมบริหาร พฤติกรรม/สาเหตุ คุณภาพการเป็นนักวิชาการ ตัวแปรเกี่ยวกับงาน

ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ความต้องการ พฤติกรรมลักษณะสุขภาพ นิสัยการปฏิบัติตน การนิเทศ และการจัดกิจกรรม

4.11 ประเภทของตัวแปรอิสระ (IV) แยกเป็น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ/ความสามารถ ความคิด/สติปัญญา ทักษะ/ความพอใจ/ค่านิยม บุคลิกภาพ จิตลักษณะ พฤติกรรมบริหาร พฤติกรรม/สาเหตุ คุณภาพการเป็นนักวิชาการ ตัวแปรเกี่ยวกับงาน ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ความต้องการ พฤติกรรมลักษณะสุขภาพ นิสัยการปฏิบัติตน การนิเทศ การจัดกิจกรรม วิธีสอน/รูปแบบการสอน การจัดแผนกิจกรรม บทเรียนสำเร็จรูป การสอนโดยใช้สื่อประกอบ การสอนแบบมีกิจกรรม การฝึกอบรม การสอนโดยสื่อวีดิทัศน์ ภูมิหลังของนักเรียน/พ่อแม่/ครู/ผู้บังคับบัญชา องค์กร/สถาบัน ศักยภาพองค์กร และอื่นๆ

4.12 ลักษณะของตัวแปร (VARBL) แบ่งตามลักษณะของตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา ได้แก่ cognitive (achievement) affective, behavior/performance, characteristics, program/curriculum, state, problem, suggestion, demand, trends, needs, test/scale development และอื่นๆ

4.13 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง (SUB) ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง แยกเป็น ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์ อื่นๆ เช่น ผู้ปกครอง บุคคลทั่วไป

4.14 ขนาดตัวอย่าง (NUMSUB) ได้แก่ จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ หรือจำนวนผู้ให้ข้อมูล/แหล่งข้อมูลในงานวิจัยเชิงคุณภาพ

4.15 วิธีการเลือกตัวอย่าง (SAMP) แบ่งตามการได้มาของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ศึกษาจากประชากร เจาะจง สุ่มอย่างง่าย สุ่มแบบเป็นระบบ สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม สุ่มแบบแบ่งชั้น และสุ่มแบบหลายขั้นตอน

4.16 จำนวนกลุ่มทดลอง/กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา (NUMGRP) ได้แก่ จำนวนของกลุ่มทดลอง หรือกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย

4.17 ประเภทเครื่องมือวิจัย (TYPEINS) ได้แก่ ประเภทของเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 6 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสอบ/วัด แนวการสัมภาษณ์/แบบสัมภาษณ์ แนวการสังเกต/แบบสังเกต และอื่นๆ เช่น แบบบันทึกข้อมูล บัตรรายการ ฯลฯ

4.18 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ (QUAINS) แบ่งตามชนิดของการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ ความเที่ยง ความตรง อำนาจจำแนก และความยาก-ง่าย

4.19 ประเภทของการวิเคราะห์ข้อมูล (ANATYPES) ได้แก่ ประเภทของสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แยกเป็น 11 ประเภท ได้แก่ content analysis descriptive stat,

nonparametric stat, t-test, simple corr, regression ANOVA ANCOVA multiple corr regression , factor analysis, cluster analysis, path analysis, LISREL model, และอื่นๆ เช่น PWP, cross-impact-matrix and meta analysis

การวิจัยเชิงคุณภาพ

4.20 ประเภทของกรณีศึกษา (TYPCASE) แยกเป็น 2 ประเภท คือ single case study และ multiple case study

4.21 ขอบเขตการศึกษา (BNDSTD) ได้แก่ สภาพสังคม บุคคล เหตุการณ์ และกระบวนการเปลี่ยนแปลงปรากฏการณ์

4.22 ผู้ให้ข้อมูล (KEYINF) ได้แก่ ผู้เรียน ครู ผู้บริหาร ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์ และอื่นๆ (ผู้ปกครอง บุคคลทั่วไป)

4.23 วิธีการเลือกตัวอย่าง (MTHKEY) แบ่งตามการได้มาของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ purposive sampling snowball sampling สุ่มอย่างง่าย สุ่มแบบเป็นระบบ สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม สุ่มแบบแบ่งชั้น และสุ่มแบบหลายขั้นตอน

4.24 เครื่องมือวิจัย (INS) ได้แก่ ผู้วิจัย แนวการสังเกต แนวการสัมภาษณ์ อุปกรณ์ เช่น กล้องถ่ายรูปรูป แอบบันทึกเสียง ฯลฯ

4.25 การเก็บรวบรวมข้อมูล (DATACOL) แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ รวบรวมจากเอกสารรายงาน การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ การสังเกต แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์

4.26 สิ่งที่สังเกต (SCLSTT) แบ่งเป็น 6 ประเภท ได้แก่ act activities meanings relationship participation และ setting

4.27 การตรวจสอบข้อมูล (CHECDATA) แบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี และการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล

4.28 การวิเคราะห์ข้อมูล (ANALY) ได้แก่วิธีการวิเคราะห์ที่ใช้แบ่งเป็นการจำแนกชนิดข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย และการวิเคราะห์เนื้อหา

5.กลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวกับผลการวิจัย

5.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน (TESTHY) ในการวิจัยเชิงทดลอง ผลการทดสอบสมมติฐานแยกเป็น ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 แตกต่างที่ระดับ .05 แตกต่างที่ระดับ .01 และแตกต่างที่ระดับ .001

5.2 ผลการวิจัย (SIGNIF1) ในงานวิจัยปริมาณแยกเป็น สภาพ/ปัญหา/สาเหตุ แนวทางแก้ไข ปัจจัยที่ส่งผล/ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ รูปแบบ/โมเดลความสัมพันธ์ และอื่นๆ ในงานวิจัยเชิงคุณภาพ (RESULT2) แยกเป็น ประสบการณ์/วิธีการที่บุคคลสะสมประสบการณ์ และตีความหมายเกี่ยวกับโลก วัฒนธรรม ความเชื่อ การดำเนินชีวิตของกลุ่มบุคคล กระบวนการทำงาน การมีส่วนร่วม ข้อค้นพบ/ทฤษฎีที่อธิบายการเกิดปรากฏการณ์ นวัตกรรม (ชิ้นงาน โปรแกรมการฝึกอบรม และอื่น ๆ ฯลฯ

การบันทึกข้อมูล

ผู้วิจัยออกแบบคู่มือการลงรหัสข้อมูล ทำการลงรหัสข้อมูล และบันทึกลงแผ่นเก็บข้อมูล จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่บันทึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของรายงานการวิจัย ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานการวิจัย และวิเคราะห์ผลของตัวแปรคุณลักษณะรายงานการวิจัยที่มีต่อคุณภาพของรายงานการวิจัย และตอนที่ 3 เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยโดยการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของรายงานการวิจัย

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัย โดยวิเคราะห์ในตัวแปรปัญหาการวิจัย กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย สถิติที่ใช้ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าฐานนิยม ค่ามัธยฐาน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานการวิจัย

วิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัย ในประเด็นการกำหนดปัญหาการวิจัย กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย โดยใช้แบบวิเคราะห์งานวิจัย แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ลักษณะการแจกแจงของข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด จากนั้นวิเคราะห์ผลของตัวแปร

คุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพของรายงานการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยวิธี stepwise โดยใช้ตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยเป็นตัวแปรอิสระ

ตอนที่ 3 การสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัย โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

3.1 อ่านและทำความเข้าใจรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

3.2 วางกรอบการจัดหมวดหมู่งานวิจัย โดยแบ่งกลุ่มรายงานการวิจัยตามเนื้อหาสาระของการวิจัย และอาศัยแนวคิดของ Creswell (1994) มาใช้ในการจัดกลุ่มงานวิจัยตามแบบแผนการวิจัยผสมผสาน 3 รูปแบบ

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาของงานวิจัยแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อค้นพบจากงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีพ.ศ. 2540 – 2545 ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการสังเคราะห์เชิงคุณลักษณะ ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังของนักวิจัย
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของรายงานการวิจัย
- 1.3 ผลการวิเคราะห์สาระของรายงานการวิจัย
- 1.4 ผลการวิเคราะห์วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัย

- 2.1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัย
- 2.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรลักษณะของรายงานการวิจัยที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานการวิจัย

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์ความรู้หรือข้อค้นพบจากรายงานการวิจัย

เพื่อความสะดวกและการสื่อความหมายที่ชัดเจนมากขึ้น ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้อักษรย่อและสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้แทนค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

mean	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
mode	หมายถึง	ค่าฐานนิยม
mdn	หมายถึง	ค่ามัธยฐาน
sd	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
Max	หมายถึง	ค่าสูงสุด
Min	หมายถึง	ค่าต่ำสุด
Sk	หมายถึง	ค่าความเบ้
Ku	หมายถึง	ค่าความโด่ง
N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์

1.1 ผลการวิเคราะห์ภูมิหลังของนักวิจัย

ตารางที่ 4.1 เป็นการจำแนกรายงานการวิจัยตามประเภทของรายงานการวิจัยและเพศของนักวิจัย พบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ร้อยละ 67.86 นอกนั้นเป็น วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 32.14) เมื่อพิจารณาเพศของนักวิจัยพบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 75) และเพศชาย (ร้อยละ 25) นอกจากนี้ยังพบว่า วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกนั้นนักวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เหมือนกัน คือ ร้อยละ 53.57 และ ร้อยละ 21.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของรายงานการวิจัย และเพศของนักวิจัย

เพศนักวิจัย	วิทยานิพนธ์ปริญญาโท	วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก	รวม
1.ชาย	14.29(4)	10.71(3)	25(7)
2.หญิง	53.57(15)	21.43(6)	75(21)
รวม	67.86(19)	32.14(9)	100(28)

ตารางที่ 4.2 เป็นการจำแนกรายงานการวิจัยตามประเภทของรายงานการวิจัย และสาขาวิชาของนักวิจัย พบว่านักวิจัยส่วนใหญ่อยู่สาขาวิชาวิจัยการศึกษา (ร้อยละ 46.43) รองลงมาคือสาขาวิชาอุดมศึกษา (ร้อยละ 14.29) สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา (ร้อยละ 10.71) สาขาวิชาเทคนิคการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร พัฒนศึกษา และสัตตทัศน์ศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 7.14 เที่ยงลงมาตามลำดับ สาขาวิชาบริหารการศึกษา และจิตวิทยาการศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 3.57 นอกจากนี้ยังพบว่าวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท เป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาวิจัยการศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 46.43) นอกนั้นเป็นวิทยานิพนธ์ของสาขานิติศาสตร์ศึกษาและพัฒนาหลักสูตร สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา และสาขาสัตตทัศน์ศึกษาในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 7.14 ส่วนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก เป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาอุดมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 14.29) รองลงมาเป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาพัฒนศึกษา (ร้อยละ 7.14) นอกนั้นเป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาบริหารการศึกษา สาขาจิตวิทยาการศึกษา สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษาในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 3.57

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามประเภทของรายงานการวิจัย และสาขาวิชาของนักวิจัย

สาขาวิชา	วิทยานิพนธ์	วิทยานิพนธ์	รวม
	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	
1.พื้นฐานการศึกษา	-	-	-
2.การศึกษาคณิตศาสตร์	-	-	-
3.การศึกษาวิทยาศาสตร์	-	-	-
4.การสอนภาษาไทย	-	-	-
5.การสอนภาษาอังกฤษ	-	-	-
6.การสอนสังคมศึกษา	-	-	-
7.นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	7.14(2)	-	7.14(2)
8.บริหารการศึกษา	-	3.57(1)	3.57(1)
9.พัฒนศึกษา	-	7.14(2)	7.14(2)
10.จิตวิทยาการศึกษา	-	3.57(1)	3.57(1)
11.การวัดและประเมินผลการศึกษา	7.14(2)	3.57(1)	10.71(3)
12.วิจัยการศึกษา	46.43(13)	-	46.43(13)
13.สถิติการศึกษา	-	-	-
14.ประถมศึกษา	-	-	-
15.การศึกษาปฐมวัย	-	-	-
16.พลศึกษา	-	-	-
17.สุขศึกษา	-	-	-
18.ศิลปศึกษา	-	-	-
19.อุดมศึกษา	-	14.29(4)	14.29(4)
20.การศึกษานอกระบบโรงเรียน	-	-	-
21.โสตทัศนศึกษา	7.14(2)	-	7.14(2)
22.หลักสูตรและการสอน	-	-	-
23.วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา	-	-	-
24.เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา	-	-	-
รวม	67.86(19)	32.14(9)	100(28)

1.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของรายงานการวิจัย

ตารางที่ 4.3 เป็นการจำแนกรายงานการวิจัยตามปีที่ทำวิจัยเสร็จ และเนื้อหาสาระของการวิจัย พบว่าในปีพ.ศ.2540 พ.ศ.2541 และปีพ.ศ.2545 เนื้อหาสาระของการวิจัยเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 10.71) (ร้อยละ 7.14) และ(ร้อยละ 10.71) ตามลำดับ แตกต่างจากปีพ.ศ.2542 ที่มีจำนวนงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครู และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามากที่สุดและมีสัดส่วนที่เท่ากัน (ร้อยละ 3.57) ส่วนปีพ.ศ.2543 มีงานวิจัยด้านการพัฒนาการบริหารจัดการมากที่สุด (ร้อยละ 28.57) และปีพ.ศ.2544 มีเฉพาะงานวิจัยด้านการพัฒนาครูเพียงเรื่องเดียว (ร้อยละ 3.57)

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละรายงานการวิจัยจำแนกตามปีที่ทำวิจัยเสร็จ และเนื้อหาสาระของการวิจัย

เนื้อหาสาระ	2540	2541	2542	2543	2544	2545	รวม
1.การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน	10.71(3)	7.14(2)	-	7.14(2)	-	10.71(3)	35.71(10)
2.การพัฒนาครู	7.14(2)	3.57(1)	3.57(1)	-	3.57(1)	3.57(1)	21.43(6)
3.การพัฒนาการบริหารจัดการ	3.57(1)	-	-	17.86(5)	-	7.14(2)	28.57(8)
4.อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	-	3.57(1)	3.57(1)	7.14(2)	-	-	14.29(4)
รวม	21.43(6)	14.29(4)	7.14(2)	32.14(9)	3.57(1)	21.43(6)	100(28)

ตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรายงานการวิจัย พบว่า รายงานการวิจัยมีจำนวนหน้าทั้งหมดสูงสุด 441 หน้า และต่ำสุด 136 หน้า โดยเฉลี่ยแล้วมีจำนวนหน้าทั้งหมดประมาณ 238 หน้า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 82.19 ค่าความเบ้เท่ากับ 1.12 และค่าความโด่งเท่ากับ 0.49 แสดงว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีจำนวนหน้าทั้งหมดน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการกระจายของจำนวนหน้าทั้งหมดค่อนข้างมาก ถ้านับจำนวนหน้าของรายงานการวิจัยโดยไม่รวมภาคผนวก มีจำนวนหน้าสูงสุด 387 หน้า และน้อยที่สุด 111 หน้า โดยมีจำนวนหน้าของรายงานการวิจัยที่ไม่รวมภาคผนวกเฉลี่ย 178 หน้า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 61.29 ค่าความเบ้เท่ากับ 1.69 และค่าความโด่งเท่ากับ 3.97 แสดงว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีจำนวนหน้าของเนื้อหาที่ไม่รวมภาคผนวกน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการแจกแจงสูงกว่าโค้งปกติ

เมื่อพิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณแตกต่างกันมาก คืออยู่ในช่วง 9 ถึง 1,965 คน โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 245 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนน้อยกว่าค่าเฉลี่ยและมีการกระจายมาก ส่วนขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้

ในการวิจัยเชิงคุณภาพนั้นมากที่สุดคือ 297 คน และน้อยที่สุดคือ 2 คน มีค่ามัธยฐานเท่ากับ 34 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการกระจายมาก เช่นเดียวกัน

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า มีรายงานการวิจัยที่ใช้เครื่องมือในการวิจัยสูงสุด 5 ชิ้น และน้อยที่สุด 1 ชิ้น เฉลี่ยเท่ากับ 1.61 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07 มีค่าความเบ้เท่ากับ 2.07 ค่าความโด่งเท่ากับ 3.83 แสดงว่าจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณแต่ละเรื่องน้อยกว่าค่าเฉลี่ยและมีการกระจายน้อย ส่วนจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสูงสุด มีจำนวน 3 ชิ้น และน้อยที่สุด 1 ชิ้น เฉลี่ยเท่ากับ 2.39 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 มีค่าความเบ้เท่ากับ 0.80 ค่าความโด่งเท่ากับ 0.66 แสดงว่าจำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพแต่ละเรื่องน้อยกว่าค่าเฉลี่ยและมีการกระจายมาก ส่วนในด้านจำนวนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพได้ผลทำนองเดียวกัน คือ รายงานการวิจัยที่ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลสูงสุดคือ 4 วิธี และน้อยที่สุดคือ 1 วิธี และเมื่อพิจารณาค่าขนาดอิทธิพลในการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยได้ประมาณค่าจากค่าสถิติทดสอบ t และ F จากงานวิจัยจำนวน 6 เรื่อง พบว่าค่าขนาดอิทธิพลสูงสุดคือ 0.77 และน้อยที่สุดคือ 0.09 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 มีค่าความเบ้เท่ากับ 0.63 ค่าความโด่งเท่ากับ 0.27 แสดงว่าค่าขนาดอิทธิพลส่วนใหญ่มีค่าน้อยกว่าค่าเฉลี่ย และมีการกระจายมาก

ตารางที่ 4.4 ตัวแปรต่างๆ เกี่ยวกับลักษณะของรายงานการวิจัย

ตัวแปร	N	Mean	Mode	Mdn	SD	Max	Min	Sk	Ku
1.จำนวนหน้าทั้งหมด	28	237.61	168	222	82.19	441	136	1.12	0.49
2.จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก	28	177.61	111	162.50	61.29	387	111	1.69	3.97
3.ขนาดกลุ่มตัวอย่าง(การวิจัยเชิงปริมาณ)	28	486.07	60	245	520.88	1965	9	1.30	0.96
4.ขนาดกลุ่มตัวอย่าง(การวิจัยเชิงคุณภาพ)	28	81.96	297	33.50	94.04	297	2	1.39	0.84
5.จำนวนเครื่องมือ (การวิจัยเชิงปริมาณ)	28	1.61	1	1	1.07	5	1	2.07	3.83
6.จำนวนเครื่องมือ (การวิจัยเชิงคุณภาพ)	28	2.39	3	3	0.74	3	1	0.8	0.66
7.จำนวนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล (การวิจัยเชิงปริมาณ)	28	2	2	2	0.72	4	1	0.64	1.11
8.จำนวนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล (การวิจัยเชิงคุณภาพ)	28	1.79	1	1.50	0.99	4	1	1.19	0.50
9.ค่าขนาดอิทธิพล	6	0.40	0.42	0.37	0.21	0.77	0.09	0.63	0.27

1.3 ผลการวิเคราะห์สาระของรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีพ.ศ. 2540–2545 ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสาน จำนวน 28 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็น รายงานการวิจัยประเภทวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท เมื่อจำแนกตามระดับ/ประเภทการศึกษา 6 ระดับและจำแนกตามหัวข้อเนื้อหาสาระของการวิจัยรวม 4 หัวข้อ ได้ผลดังตารางที่ 4.5 จะเห็นว่าจากรายงานการวิจัยจำนวน 28 เรื่อง มีงานวิจัยในระดับประถมศึกษามากที่สุด คือมี ถึงร้อยละ 35.71 รองลงมาคืองานวิจัยระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 21.43) มัธยมศึกษา (ร้อยละ 17.86) ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีสัดส่วนเท่ากัน คือ (ร้อยละ 10.71) เรียงลงมาตามลำดับ ที่น้อยที่สุดคืองานวิจัยระดับก่อนประถมศึกษาซึ่งมีเพียงร้อยละ 3.5 และเมื่อพิจารณาตามเนื้อหาสาระก็พบว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนมีสัดส่วนมากที่สุดเมื่อเทียบกับเนื้อหาสาระอื่นคือร้อยละ 35.71 รองลงมาคืองานวิจัย ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการ (ร้อยละ 28.57) การพัฒนาครู (ร้อยละ 21.43) และเนื้อหา สาระที่ทำวิจัยน้อยที่สุดคือการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (ร้อยละ 14.29)

นอกจากนี้ยังพบว่างานวิจัยระดับก่อนประถมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน (ร้อยละ 3.57) ในขณะที่งานวิจัยในระดับ ประถมศึกษาเกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูมากที่สุด (ร้อยละ 21.43) สำหรับงานวิจัยระดับ มัธยมศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จะเป็นงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาผู้เรียนมากที่สุด คือ ร้อยละ 14.29 และ ร้อยละ 7.14 ตามลำดับ ส่วนงานวิจัย ระดับอุดมศึกษาพบว่าเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารจัดการมากที่สุด (ร้อยละ 10.71) และการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน (ร้อยละ 7.14) ประเภทการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นงานวิจัยด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ร้อยละ 10.71 โดยสรุป เมื่อพิจารณางานวิจัยในแต่ละระดับการศึกษาจะพบว่าส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน หรือการพัฒนาการบริหารจัดการ

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามระดับการศึกษา และเนื้อหาสาระของการวิจัย

เนื้อหาสาระ	ก่อนประถม	ประถม	มัธยม	ประถมและมัธยม	อุดม	กศน.	รวม
1.การจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาผู้เรียน	3.57(1)	3.57(1)	14.29(4)	7.14(2)	7.14(2)	-	35.71(10)
2.การพัฒนาครู	-	21.43(6)	-	-	-	-	21.43(6)
3.การพัฒนาการบริหารจัดการ	-	10.71(3)	3.57(1)	3.57(1)	10.71(3)	-	28.57(8)
4.อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	-	-	-	-	3.57(1)	10.71(3)	14.29(4)
รวม	3.57(1)	35.71(10)	17.86(5)	10.71(3)	21.43(6)	10.71(3)	100(28)

ตารางที่ 4.6 เป็นการจำแนกรายงานการวิจัยตามเนื้อหาสาระหลักของรายงานการวิจัยรวม 4 หัวข้อ และเนื้อหาสาระย่อย 9 หัวข้อ ผลปรากฏว่ารายงานการวิจัยที่ทำกันมากที่สุดมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาครู (ร้อยละ 21.43) รองลงมา คือ เนื้อหาอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (ร้อยละ 14.29) การรู้จักนักเรียน วิธีการจัดการเรียนการสอน/การวัดและประเมินผล การบริหารหลักสูตร และการบริหารสถานศึกษา มีสัดส่วนเท่ากันคือ (ร้อยละ 10.71) เรียงลงมาตามลำดับ และที่มีจำนวนน้อยที่สุดและมีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ รายงานการวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน และการบริหารบุคลากร (ร้อยละ 7.14)

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามเนื้อหาสาระของรายงานการวิจัย

เนื้อหาหลัก	เนื้อหาย่อย	จำนวน	ร้อยละ
1.การจัดการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาผู้เรียน	1.1 การรู้จักนักเรียน	3	10.71
	1.2 วิธีการจัดการเรียนการสอน/การวัดและประเมินผล	3	10.71
	1.3 สื่อสารสนเทศ	2	7.14
	1.4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน	2	7.14
2.การพัฒนาครู	การพัฒนาครูด้วยการทำวิจัย	6	21.43
3.การพัฒนาการบริหารจัดการ	4.1 หลักสูตร	3	10.71
	4.2 สถานศึกษา	3	10.71
	4.3 บุคลากร	2	7.14
4.อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา		4	14.29
	รวม	28	100

1.4 ผลการวิเคราะห์วิธีดำเนินการวิจัย

ตารางที่ 4.7 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยของรายงานการวิจัยแบบผสมผสาน เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย พบว่าการวิจัยเชิงปริมาณที่มีรูปแบบการวิจัยผสมผสานแบบทวิภาคี และแบบนำแบบรอง ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยาย (ร้อยละ 35.7) รองลงมาคือเพื่ออธิบาย (ร้อยละ 28.6) โดยมีจำนวนเท่ากัน วัตถุประสงค์เพื่อวิจัยและพัฒนา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 28.6) วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 10.7) และแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) เพื่อประเมิน พบในงานวิจัยแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1) ส่วนการทำวิจัยเพื่อหาความสัมพันธ์และเพื่อสังเคราะห์การวิจัยมีจำนวนน้อยมาก มีเฉพาะในงานวิจัยแบบนำแบบรอง และมีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 3.6)

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยายกระบวนการ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 46.4) รองลงมาคือ เพื่อพัฒนานวัตกรรม พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1) เพื่ออธิบายวัฒนธรรม ความเชื่อ การดำเนินชีวิต ฯลฯ และอื่นๆ มีจำนวนน้อยที่สุด มีเฉพาะในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย พบว่า รายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีการศึกษาทฤษฎีทางด้านจิตวิทยามากที่สุด โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 21.4) รองลงมาคือทฤษฎีทางสังคมวิทยาการศึกษา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1) ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์การศึกษาและรัฐศาสตร์การศึกษามีจำนวนเท่ากัน คือ (ร้อยละ 3.6) โดยพบเฉพาะในงานวิจัยแบบนำแบบรอง เรียงลงมาตามลำดับ

นอกจากนี้ยังพบว่ารายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่มีแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษามากที่สุด โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 17.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 32.1) รองลงมา คือแนวคิดเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัย สาธารณสุขมูลฐาน ฯลฯ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 14.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 21.4) มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 14.3) ครู ศึกษานิเทศก์และบุคลากรทางการศึกษา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.1) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1) แนวการจัดการศึกษา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.1) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี และแบบนำแบบรอง มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 7.10) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่ารายงานการวิจัยครึ่งหนึ่งนักวิจัยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณก่อน โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 28.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 21.4) รองลงมา คือนักวิจัยทำการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพก่อน โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 10.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 17.9) และเก็บข้อมูลทั้งสองประเภทไปพร้อมกัน มีจำนวนน้อยที่สุด พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 17.9) ในด้านระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ในการวิจัยเชิงปริมาณ นักวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้ระบุระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 25.0) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 25.0) รองลงมาคือ ใช้เวลา 1 สัปดาห์- 4 สัปดาห์ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 10.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 14.3) ใช้เวลา 1-2 เดือน พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.1) มากกว่า 3 เดือน-4 เดือน และใช้เวลามากกว่า 4 เดือน มีจำนวนเท่ากัน คือ (ร้อยละ 7.1) ซึ่งพบเฉพาะในงานวิจัยแบบนำแบบรอง และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ใช้ระยะเวลามากกว่า 2 เดือน-3 เดือน พบในงานวิจัยแบบนำแบบรองเช่นกัน (ร้อยละ 3.6)

ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพนักวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้ระบุระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยเช่นเดียวกัน โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 14.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 32.1) ใช้เวลา 1 สัปดาห์- 4 สัปดาห์ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 10.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) มากกว่า 2 เดือน-3 เดือน พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 10.7) ใช้เวลา 1-2 เดือน พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.1) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) ใช้เวลามากกว่า 3 เดือน-4 เดือน พบเฉพาะในงานวิจัยแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1) และใช้เวลามากกว่า 4 เดือน พบเฉพาะในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.14) เรียงลงมาตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามการใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าในส่วนของงานวิจัยเชิงปริมาณนักวิจัยใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด แยกเป็นงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 57.1) ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพนักวิจัยไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลเลย (ร้อยละ 100)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรด้านปัญหาการวิจัย ด้านการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และด้านผลการวิจัยของการวิจัยเชิงปริมาณ จะเห็นว่ารายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 28 เรื่อง เป็นงานวิจัยเชิงทดลองจริง (ร้อยละ 7.1) และงานวิจัยกึ่งทดลอง (ร้อยละ 3.6) นักวิจัยได้ออกแบบการวิจัยเชิงทดลองเป็นแบบ CRD เพียงแบบเดียว (ร้อยละ 10.7) เมื่อพิจารณาการตั้งสมมติฐานการวิจัย พบว่านักวิจัยส่วนใหญ่ตั้งสมมติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง (ร้อยละ 21.4) รองลงมาคือแบบไม่มีทิศทาง (ร้อยละ 10.7) ในการกำหนดตัวแปรตามนักวิจัยส่วนใหญ่

กำหนดตัวแปรตามจำนวน 1 ตัวและ 3 ตัวในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 7.1) นอกจากนี้ยังพบว่าประเภทของตัวแปรตามที่นักวิจัยสนใจศึกษามากที่สุด คือ ตัวแปรด้านทัศนคติ/ความพอใจ และจิตลักษณะ มีสัดส่วนเท่ากันคือ (ร้อยละ 7.1) รองลงมาคือตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ/ความสามารถ ความคิด/สติปัญญา พฤติกรรมบริหาร พฤติกรรมสาเหตุ พฤติกรรมลักษณะสุขภาพ มีสัดส่วนเท่ากันคือ (ร้อยละ 3.6) ส่วนจำนวนตัวแปรทดลองพบว่านักวิจัยส่วนใหญ่กำหนดให้มีตัวแปรทดลองจำนวน 1 ตัวแปรมากที่สุด (ร้อยละ 14.3) เมื่อพิจารณาประเภทของตัวแปรทดลองที่นักวิจัยสนใจศึกษา พบว่าประเภทของตัวแปรทดลองที่นักวิจัยสนใจศึกษามากที่สุด คือ ตัวแปรด้านการฝึกอบรม (ร้อยละ 7.1) รองลงมาคือตัวแปรด้านทักษะ/ความสามารถ และวิธีสอน/รูปแบบการสอน มีสัดส่วนเท่ากัน (ร้อยละ 3.6)

เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา จะเห็นว่านักวิจัยส่วนใหญ่สนใจศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรม/การปฏิบัติงาน โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 39.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือตัวแปรด้านสติปัญญา/ผลสัมฤทธิ์ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.1) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) ตัวแปรด้านอารมณ์/ความรู้สึก พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี และแบบนำแบบรองในสัดส่วนเท่ากันคือ (ร้อยละ 3.6) สำหรับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 10.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 28.6) รองลงมาคือสุ่มแบบหลายขั้นตอน ในงานวิจัยแบบทวิภาคี และ แบบนำแบบรองมีสัดส่วนเท่ากันคือ (ร้อยละ 14.3) สุ่มแบบแบ่งชั้น ในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 17.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1)

เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในรายงานวิจัยจำนวน 28 เรื่องนั้น งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 57.1) รองลงมาคือใช้แบบสอบ ในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 10.7) เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม งานวิจัยส่วนใหญ่มีการตรวจสอบความตรง สำหรับงานวิจัยแบบทวิภาคี และแบบนำแบบรองมีสัดส่วนเท่ากัน คือ (ร้อยละ 17.9) รองลงมาคือตรวจสอบทั้งความเที่ยงและความตรง ในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 17.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 14.3) สำหรับแบบสอบ งานวิจัยส่วนใหญ่มีการตรวจสอบความเที่ยง ความตรง อำนาจจำแนก และความยากง่าย พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี และแบบนำแบบรอง ในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 3.6) แบบสัมภาษณ์มีการตรวจสอบความตรง ในงานวิจัยแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) แบบสังเกตมีการตรวจสอบความเที่ยงและความตรง ในงานวิจัยแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) เช่นเดียวกัน ส่วนเครื่องมืออื่นๆ เช่น บัตรรายการ แบบลงรหัสข้อมูล ฯลฯ มีการตรวจสอบความตรงมากที่สุด พบในงานวิจัยแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1)

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่านักวิจัยส่วนใหญ่วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย หาค่าความถี่ ร้อยละ โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 46.4) รองลงมาคือการวิเคราะห์เนื้อหา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี และแบบนำแบบรองในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 14.3) สถิติทดสอบที่ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 17.9) และหาค่าความสัมพันธ์อย่างง่าย พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.1) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 14.3) และพบว่าผลการทดสอบสมมติฐานของรายงานการวิจัยส่วนใหญ่แตกต่างที่ระดับ .05 โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 14.3) สำหรับการสรุปผลการวิจัยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขในประเด็นที่ศึกษา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 39.3) รองลงมาคือเนื้อหาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 14.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 10.7)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรด้านปัญหาการวิจัย ด้านการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และด้านผลการวิจัยของการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า รายงานการวิจัยที่เป็นกรณีศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นแบบพหุกรณีศึกษา พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 35.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 17.9) และมีขอบเขตการศึกษาเป็นกลุ่มบุคคล (องค์กร สมาคม)มากที่สุด พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 7.1) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 35.7) รองลงมาคือบุคคล (ผู้บริหาร ครู ผู้เรียน คนในชุมชน) พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 21.4) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 14.3) กระบวนการ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 21.4) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) สภาพสังคม(ชุมชน โรงเรียน ห้องเรียน) พบเฉพาะในงานวิจัยแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) เรียงลงมาตามลำดับ เมื่อพิจารณาวิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูล นักวิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (ร้อยละ 100) โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 35.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 64.3) และรายงานการวิจัยทุกเรื่องใช้นักวิจัย และแนวทางการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือวิจัย (ร้อยละ 100) พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) และ แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 57.1)

ในส่วนของ การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น รายงานการวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการรวบรวมจากเอกสารรายงาน พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 32.1) รองลงมาคือ การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 28.6) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 35.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 21.4) สิ่งที่นักวิจัยสังเกตมากที่สุดคือ พฤติกรรมของบุคคล พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 39.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 17.9) รองลงมาคือกิจกรรม และการมีส่วนร่วม มีสัดส่วนเท่ากัน โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 39.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ

14.3) สภาพสังคม พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 39.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 10.7) ความสัมพันธ์ของบุคคลในชุมชน พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 35.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 10.7) เรียงลงมาตามลำดับและที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือการสังเกตการให้ความหมายของบุคคลในชุมชนเกี่ยวกับสิ่งที่กระทำ พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 32.1) และแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1)

เมื่อพิจารณาการตรวจสอบข้อมูล พบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 35.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 25.0) รองลงมาคือการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 35.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 10.7) และการตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย และด้านทฤษฎีมีจำนวนน้อยที่สุด โดยพบเฉพาะในงานวิจัยแบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น พบว่านักวิจัยส่วนใหญ่วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 14.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือการจำแนกชนิดข้อมูล ซึ่งพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 35.7) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 14.3) การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 39.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 7.1) และการเปรียบเทียบข้อมูลมีสัดส่วนน้อยที่สุด พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 14.3) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 3.6) นอกจากนี้ยังพบว่าผลการวิจัยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน การมีส่วนร่วม โดยพบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.9) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 39.3) รองลงมาคือนวัตกรรม พบในงานวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 3.6) แบบนำแบบรอง (ร้อยละ 10.7)

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยของรายงานการวิจัยแบบผสมผสาน

ตัวแปร	แบบทวิภาคี แบบนำแบบรอง				รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1.วัตถุประสงค์การวิจัย					
(งานวิจัย 1 เรื่องอาจมีวัตถุประสงค์มากกว่า 1 ข้อ)					
1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ					
1.บรรยาย	10	35.7	10	35.7	20(71.4)
2.อธิบาย	8	28.6	8	28.6	16(57.1)
3.วิจัยและพัฒนา	1	3.6	8	28.6	9(32.1)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบน้ำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
4.เปรียบเทียบ	3	10.7	1	3.6	4(14.3)
5.ประเมิน	0	0	2	7.1	2(7.1)
6.หาความสัมพันธ์	0	0	1	3.6	1(3.6)
7.สังเคราะห์	0	0	1	3.6	1(3.6)
1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ					
1.บรรยายกระบวนการ	12	42.9	13	46.4	25(89.3)
2.พัฒนานวัตกรรม	1	3.6	2	7.1	3(10.7)
3.อธิบายวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ความเชื่อ	1	3.6	0	0	1(3.6)
4.บรรยายประสบการณ์	0	0	0	0	0(0)
5.สร้างทฤษฎีที่เป็นข้อค้นพบจากบริบททางสังคม	0	0	0	0	0(0)
6.อื่นๆ	0	0	1	3.6	1(3.6)
2.ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย					
1.จิตวิทยา	1	3.6	6	21.4	7(25.0)
2.สังคมวิทยาการศึกษา	1	3.6	2	7.1	3(10.7)
3.เศรษฐศาสตร์การศึกษา	0	0	1	3.6	1(3.6)
4.รัฐศาสตร์การศึกษา	0	0	1	3.6	1(3.6)
5.ประวัติศาสตร์	0	0	0	0	0(0)
6.ปรัชญา	0	0	0	0	0(0)
7.มนุษยวิทยาการศึกษา	0	0	0	0	0(0)
3.แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย					
1.การบริหารและการจัดการศึกษา	5	17.9	9	32.1	14(50.0)
2.อื่นๆ เช่น วิธีวิทยาการวิจัย สาธารณสุขมูลฐาน ฯลฯ	4	14.3	6	21.4	10(35.7)
3.มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	1	3.6	4	14.3	5(17.9)
4.ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	2	7.1	2	7.1	4(14.3)
5.แนวการจัดการศึกษา	2	7.1	1	3.6	3(10.7)
6.เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	1	3.6	1	3.6	2(7.1)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบนำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
7.สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	0	0	0	0	0(0)
8.ระบบการศึกษา	0	0	0	0	0(0)
9.ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	0	0	0	0	0(0)
4.ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล					
1.เก็บข้อมูลเชิงปริมาณก่อน	8	28.6	6	21.4	14(50.0)
2.เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพก่อน	3	10.7	5	17.9	8(28.6)
3.เก็บข้อมูลทั้งสองประเภทไปพร้อมกัน	1	3.6	5	17.9	6(21.4)
5.ระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย					
5.1 การวิจัยเชิงปริมาณ					
-ไม่ระบุ	7	25	7	25	14(50.0)
-1 สัปดาห์-4 สัปดาห์	3	10.7	4	14.3	7(25.0)
-1-2 เดือน	2	7.1	0	0	2(7.1)
-มากกว่า 2 เดือน-3 เดือน	0	0	1	3.6	1(3.6)
-มากกว่า 3 เดือน-4 เดือน	0	0	2	7.1	2(7.1)
-มากกว่า 4 เดือน	0	0	2	7.1	2(7.1)
5.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ					
-ไม่ระบุ	4	14.3	9	32.1	13(46.4)
-1 สัปดาห์-4 สัปดาห์	3	10.7	1	3.6	4(14.3)
-1-2 เดือน	2	7.1	1	3.6	3(10.7)
-มากกว่า 2 เดือน-3 เดือน	1	3.6	3	10.7	4(14.3)
-มากกว่า 3 เดือน-4 เดือน	0	0	2	7.1	2(7.1)
-มากกว่า 4 เดือน	2	7.1	0	0	2(7.1)
6.การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล					
1.การวิจัยเชิงปริมาณ	12	42.9	16	57.1	28(100.0)
2.การวิจัยเชิงคุณภาพ	0	0	0	0	0(0)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบนำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
การวิจัยเชิงปริมาณ (การวิจัยเชิงทดลอง และการวิจัยเชิงสำรวจ)					
1.ประเภทการวิจัยเชิงทดลอง					
-งานวิจัยเชิงทดลองจริง	0	0	2	7.1	2(7.1)
-งานวิจัยกึ่งทดลอง	0	0	1	3.6	1(3.6)
-งานวิจัยก่อนการทดลอง	0	0	0	0	0(0)
2.การออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง					
-CRD	0	0	3	10.7	3(10.7)
-RBD	0	0	0	0	0(0)
-LS	0	0	0	0	0(0)
-CRF	0	0	0	0	0(0)
3.สมมติฐานการวิจัย					
-มีทิศทาง	0	0	6	21.4	6(21.4)
-ไม่มีทิศทาง	0	0	3	10.7	3(10.7)
-มีทิศทางและไม่มีทิศทาง	0	0	0	0	0(0)
4.ตัวแปร					
4.1 จำนวนตัวแปรตาม					
-1 ตัวแปร	0	0	2	7.1	2(7.1)
-3 ตัวแปร	0	0	2	7.1	2(7.1)
-2 ตัวแปร	0	0	1	3.6	1(3.6)
4.2 ประเภทตัวแปรตาม					
-ทัศนคติ/ความพอใจ/ค่านิยม	0	0	2	7.1	2(7.1)
-จิตลักษณะ	0	0	2	7.1	2(7.1)
-ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0	0	1	3.6	1(3.6)
-ทักษะ/ความสามารถ	0	0	1	3.6	1(3.6)
-ความคิด/สติปัญญา	0	0	1	3.6	1(3.6)
-พฤติกรรมบริหาร	0	0	1	3.6	1(3.6)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบนำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
-พฤติกรรม/สาเหตุ	0	0	1	3.6	1(3.6)
-พฤติกรรมลักษณะสุขภาพ	0	0	1	3.6	1(3.6)
4.3 จำนวนตัวแปรทดลอง					
-1 ตัวแปร	0	0	4	14.3	4(14.3)
-3 ตัวแปร	0	0	1	3.6	1(3.6)
4.4 ประเภทตัวแปรทดลอง					
-การฝึกอบรม	0	0	2	7.1	2(7.1)
-ทักษะความสามารถ	0	0	1	3.6	1(3.6)
-วิธีสอน/รูปแบบการสอน	0	0	1	3.6	1(3.6)
5.ลักษณะของตัวแปร					
-behavior/performance	11	39.3	14	50	25(89.3)
-cognitive (achievement)	2	7.1	1	3.6	3(10.7)
-affective	1	3.6	1	3.6	2(7.1)
-demand trends needs	0	0	1	3.6	1(3.6)
6.วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง					
-เจาะจง	3	10.7	8	28.6	11(39.3)
-สุ่มแบบหลายขั้นตอน	4	14.3	4	14.3	8(32.0)
-สุ่มแบบแบ่งชั้น	5	17.9	2	7.1	7(25.0)
-ศึกษาจากประชากร	0	0	3	10.7	3(10.7)
-สุ่มอย่างง่าย	1	3.6	2	7.1	3(10.7)
-สุ่มแบบเป็นระบบ	1	3.6	0	0	1(3.6)
-สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม	0	0	1	3.6	1(3.6)
7.ประเภทเครื่องมือวิจัย					
7.1 แบบสอบถาม (จำนวน)	12	42.9	16	57.1	28(100.0)
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ					
1. ไม่มีการหาคุณภาพ	2	7.1	7	25	9(32.1)
2. มีการหาคุณภาพ	10	35.7	9	32.1	19(67.9)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบนำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
-ความตรง	5	17.9	5	17.9	10(35.7)
-ความเที่ยงและความตรง	5	17.9	4	14.3	9(32.1)
7.2 แบบสอบ/แบบวัด (จำนวน)	1	3.6	3	10.7	4(14.3)
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ					
1.ไม่มีการหาคุณภาพ	0	0	0	0	0(0)
2.มีการหาคุณภาพ	1	3.6	3	10.7	4(14.3)
-ความเที่ยงและความตรง	0	0	1	3.6	1(3.6)
-ความเที่ยง ความตรง และอำนาจจำแนก	0	0	1	3.6	1(3.6)
-ความเที่ยง ความตรง อำนาจจำแนก และความยากง่าย	1	3.6	1	3.6	2(7.1)
7.3 แบบสัมภาษณ์ (จำนวน)	0	0	1	3.6	1(3.6)
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ					
1.ไม่มีการหาคุณภาพ	0	0	0	0	0(0)
2.มีการหาคุณภาพ	0	0	1	3.6	1(3.6)
-ความตรง	0	0	1	3.6	1(3.6)
7.4 แบบสังเกต (จำนวน)	0	0	1	3.6	1(3.6)
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ					
1.ไม่มีการหาคุณภาพ	0	0	1	3.6	1(3.6)
2.มีการหาคุณภาพ	0	0	1	3.6	1(3.6)
-ความเที่ยงและความตรง	0	0	1	3.6	1(3.6)
7.5 อื่นๆ เช่น บัตรรายการ แบบลงรหัสข้อมูล ฯลฯ (จำนวน)	0	0	3	10.7	3(10.7)
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ					
1.ไม่มีการหาคุณภาพ	0	0	0	0	0(0)
2.มีการหาคุณภาพ	0	0	3	10.7	3(10.7)
-ความตรง	0	0	2	7.1	2(7.1)
-ความเที่ยงและความตรง	0	0	1	3.6	1(3.6)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบนำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
8. การวิเคราะห์ข้อมูล					
-descriptive stat	12	42.9	13	46.4	25(89.3)
-content analysis	4	14.3	4	14.3	8(28.6)
-t-test	1	3.6	5	17.9	6(21.4)
-simple correlation regression	2	7.1	4	14.3	6(21.4)
-ANOVA ANCOVA	3	10.7	0	0	3(10.7)
-multiple correlation, regression	0	0	3	10.7	3(10.7)
-อื่นๆ เช่น PWP Cross-Impact-Matrix Meta Analysis	0	0	3	10.7	3(10.7)
-nonparametric stat	1	3.6	0	0	1(3.6)
-factor analysis cluster analysis	0	0	1	3.6	1(3.6)
9. ผลการทดสอบสมมติฐาน					
-แตกต่างที่ระดับ .05	1	3.6	4	14.3	5(17.9)
-ไม่แตกต่างที่ระดับ .05	1	3.6	2	7.1	3(10.7)
-แตกต่างที่ระดับ .001	0	0	3	10.7	3(10.7)
-แตกต่างที่ระดับ .01	0	0	1	3.6	1(3.6)
10. สรุปผลการวิจัย					
-สภาพ/ปัญหา/สาเหตุ/แนวทางแก้ไข	12	42.9	11	39.3	23(82.1)
-ปัจจัยที่ส่งผล/ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ	4	14.3	3	10.7	7(25.0)
-รูปแบบ/โมเดลความสัมพันธ์	0	0	3	10.7	3(10.7)
-อื่นๆ	0	0	3	10.7	3(10.7)
การวิจัยเชิงคุณภาพ					
1. ประเภทของกรณีศึกษา					
-multiple case study	10	35.7	5	17.9	15(53.6)
-single case study	2	7.1	8	28.6	10(35.7)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบนำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
2.ขอบเขตการศึกษา					
-กลุ่มบุคคล(องค์กร สมาคม)	2	7.1	10	35.7	12(42.9)
-บุคคล (ผู้บริหาร ครู ผู้เรียน คนในชุมชน)	6	21.4	4	14.3	10(35.7)
-กระบวนการ	6	21.4	1	3.6	7(25.0)
-สภาพสังคม(ชุมชน โรงเรียน ห้องเรียน)	0	0	1	3.6	1(3.6)
3.วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูล					
-เจาะจง	10	35.7	18	64.3	28(100.0)
-สุ่มอย่างง่าย	0	0	1	3.6	1(3.6)
4.เครื่องมือวิจัย					
-ผู้วิจัย	12	42.9	16	57.1	28(100.0)
-แนวการสัมภาษณ์	12	42.9	16	57.1	28(100.0)
-อุปกรณ์ เช่น กล้องถ่ายรูปรูป แถบบันทึกเสียง ฯลฯ	11	39.3	10	35.7	21(75.0)
-แนวการสังเกต	12	42.9	6	21.4	18(64.3)
5.การเก็บรวบรวมข้อมูล					
-รวบรวมจากเอกสารรายงาน	12	42.9	9	32.1	21(75.0)
-การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ	12	42.9	8	28.6	20(71.4)
-การสังเกตแบบมีส่วนร่วม	10	35.7	6	21.4	16(57.1)
-การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ	2	7.1	8	28.6	10(35.7)
-การสนทนากลุ่ม	2	7.1	5	17.9	7(25.0)
-การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม	2	7.1	2	7.1	4(14.3)
-การสัมภาษณ์	0	0	2	7.1	2(7.1)
6.สิ่งที่สังเกต					
-acts	11	39.3	5	17.9	16(57.1)
-activities	11	39.3	4	14.3	15(53.6)
-participation	11	39.3	4	14.3	15(53.6)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวแปร	แบบทวิภาคี		แบบน้ำแบบรอง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
-setting	11	39.3	3	10.7	14(50.0)
-relationship	10	35.7	3	10.7	13(46.4)
-meanings	9	32.1	2	7.1	11(39.3)
7.การตรวจสอบข้อมูล					
-การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล	10	35.7	7	25	17(60.7)
-การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล	10	35.7	3	10.7	13(46.4)
-การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย	0	0	1	3.6	1(3.6)
-การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี	0	0	1	3.6	1(3.6)
8.การวิเคราะห์ข้อมูล					
-การวิเคราะห์เนื้อหา	4	14.3	14	50	18(64.3)
-การจำแนกชนิดข้อมูล	10	35.7	4	14.3	14(50.0)
-การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย	11	39.3	2	7.1	13(46.4)
-การเปรียบเทียบข้อมูล	4	14.3	1	3.6	5(17.9)
9.ผลการวิจัย					
-กระบวนการทำงาน การมีส่วนร่วม	12	42.9	11	39.3	23(82.1)
-นวัตกรรม (ชิ้นงาน โปรแกรมการฝึกอบรม ฯลฯ)	1	3.6	3	10.7	4(14.3)
-ประสบการณ์/วิธีการที่บุคคลสะสมประสบการณ์	1	3.6	0	0	1(3.6)
-วัฒนธรรม ความเชื่อ การดำเนินชีวิต	0	0	0	0	0(0)
-ข้อค้นพบ ทฤษฎีที่อธิบายการเกิดปรากฏการณ์	0	0	0	0	0(0)
-อื่นๆ	1	3.6	3	10.7	4(14.3)

ตารางที่ 4.8 เป็นการจำแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยและเนื้อหาของรายงานการวิจัยรวม 4 หัวข้อ พบว่า รายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนมากที่สุด (ร้อยละ 35.71) การพัฒนาการบริหารจัดการ (ร้อยละ 28.57) การพัฒนาครู (ร้อยละ 21.43) เรียงลงมาตามลำดับที่น้อยที่สุดคือเนื้อหาของด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา(ร้อยละ 14.29)

นอกจากนี้ยังพบว่ารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการพัฒนาครูมากที่สุด (ร้อยละ 21.43) รองลงมาคือ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน (ร้อยละ 14.29) นอกนั้นเป็นรายงานการวิจัยด้านการพัฒนาการบริหารจัดการและด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง มีสัดส่วนเท่ากัน คือ (ร้อยละ 3.57) เมื่อพิจารณารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณนำ พบว่าส่วนใหญ่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการ (ร้อยละ 28.57) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน (ร้อยละ 17.86) นอกนั้นเป็นรายงานการวิจัยด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้อง คือ (ร้อยละ 10.71) สำหรับรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำมีเพียงเรื่องเดียวมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน (ร้อยละ 3.57)

ตารางที่ 4.8 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยและเนื้อหาสาระของรายงานการวิจัย

เนื้อหาสาระ	การวิจัยทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	รวม
1.การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน	14.29(4)	17.86(5)	3.57(1)	35.71(10)
2.การพัฒนาครู	21.43(6)	-	-	21.43(6)
3.การพัฒนาการบริหารจัดการ	3.57(1)	25(7)	-	28.57(8)
4.อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	3.57(1)	10.71(3)	-	14.29(4)
รวม	42.86(12)	53.57(15)	3.57(1)	100(28)

ตารางที่ 4.9 เป็นการจำแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยและรูปแบบวิธีการวิจัย พบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ (ร้อยละ 53.57) รองลงมาคือมีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบทวิภาคี (ร้อยละ 42.86) และแผนแบบการวิจัยแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำ (ร้อยละ 3.57) รองลงมาตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามรูปแบบวิธีการวิจัย จะเห็นว่ารายงานการวิจัยมีรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจ-กรณีศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 32.14) รองลงมาคือแบบสำรวจ-สัมภาษณ์ (ร้อยละ 21.43) แบบสำรวจ-สัมภาษณ์ สันทนาการ (ร้อยละ 14.29) แบบทดลอง-สัมภาษณ์-สังเกต (ร้อยละ 10.71) แบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ และแบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์-สันทนาการ มีสัดส่วนเท่ากันคือ

ร้อยละ 7.14 และแบบสำรวจ-สนทนากลุ่ม และแบบสำรวจ-สัมภาษณ์-สังเกต มีสัดส่วนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 3.57

นอกจากนี้ยังพบว่า รายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบพหุภาคีส่วนใหญ่มีรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจ-กรณีศึกษา (ร้อยละ 32.14) รองลงมาคือแบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์-สนทนากลุ่ม (ร้อยละ 7.14) รายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำส่วนใหญ่มีรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจ-สัมภาษณ์ (ร้อยละ 21.43) รองลงมาคือแบบสำรวจ-สัมภาษณ์-สนทนากลุ่ม (ร้อยละ 14.29) และรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำมีเพียงเรื่องเดียว โดยมีรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ (ร้อยละ 3.57)

ตารางที่ 4.9 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน
วิธีวิทยาการวิจัย และรูปแบบวิธีการวิจัย

รูปแบบวิธีการวิจัย	การวิจัย				รวม
	พหุภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	
1.สำรวจ-กรณีศึกษา	32.14(9)	-	-	-	32.14(9)
2.สำรวจ-สัมภาษณ์	-	21.43(6)	-	-	21.43(6)
3.สำรวจ-สนทนากลุ่ม	-	3.57(1)	-	-	3.57(1)
4.สำรวจ-สังเกต	-	-	-	-	-
5.ทดลอง-กรณีศึกษา	-	-	-	-	-
6.ทดลอง-สัมภาษณ์	-	-	-	-	-
7.ทดลอง-สนทนากลุ่ม	-	-	-	-	-
8.ทดลอง-สังเกต	-	-	-	-	-
9.สำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์	3.57(1)	-	3.57(1)	-	7.14(2)
10.สำรวจ-กรณีศึกษา-สนทนากลุ่ม	-	-	-	-	-
11.สำรวจ-กรณีศึกษา-สังเกต	-	-	-	-	-
12.สำรวจ-สัมภาษณ์-สนทนากลุ่ม	-	14.29(4)	-	-	14.29(4)
13.สำรวจ-สัมภาษณ์-สังเกต	-	3.57(1)	-	-	3.57(1)
14.สำรวจ-สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
15.สำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4.9(ต่อ)

รูปแบบวิธีการวิจัย	การวิจัย ทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	รวม
16.สำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม	7.14(2)	-	-	-	7.14(2)
17.สำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์-สังเกต	-	-	-	-	-
18.สำรวจ-สัมภาษณ์-สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
19.สำรวจ-กรณีศึกษา-สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
20.ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์	-	-	-	-	-
21.ทดลอง-กรณีศึกษา-สนทนากลุ่ม	-	-	-	-	-
22.ทดลอง-กรณีศึกษา-สังเกต	-	-	-	-	-
23.ทดลอง-สัมภาษณ์-สนทนากลุ่ม	-	-	-	-	-
24.ทดลอง-สัมภาษณ์-สังเกต	-	10.71(3)	-	-	10.71(3)
25.ทดลอง-สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
26.ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
27.ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม	-	-	-	-	-
25.ทดลอง-สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
26.ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
27.ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม	-	-	-	-	-
28.ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์-สังเกต	-	-	-	-	-
29.ทดลอง-สัมภาษณ์-สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
30.ทดลอง-กรณีศึกษา-สนทนากลุ่ม-สังเกต	-	-	-	-	-
รวม	42.86(12)	53.57(15)	3.57(1)	-	100(28)

เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย และประเภทของรายงานการวิจัย ได้ผลดังตารางที่ 4.10 จะเห็นว่ารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบทวิภาคีส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท (ร้อยละ 39.29)

ส่วนรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ ส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 28.57) และรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำซึ่งมีเพียงเรื่องเดียวนั้น เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท (ร้อยละ 3.57)

ตารางที่ 4.10 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย และประเภทของรายงานการวิจัย

ประเภทรายงานการวิจัย	การวิจัยทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	รวม
1.วิทยานิพนธ์ปริญญาโท	39.29(11)	25(7)	3.57(1)	-	67.86(19)
2.วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก	3.57(1)	28.57(8)	-	-	32.14(9)
รวม	42.86(12)	53.57(15)	3.57(1)	-	100(28)

ตารางที่ 4.11 เป็นการจำแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย และสาขาวิชาของผู้วิจัย พบว่ารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบทวิภาคี ส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาวิจัยการศึกษา (ร้อยละ 35.71) ส่วนรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาอุดมศึกษา (ร้อยละ 14.29) และรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำซึ่งมีเพียงเรื่องเดียวนั้นเป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาวิจัยการศึกษา (ร้อยละ 3.57)

ตารางที่ 4.11 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย และสาขาวิชาของผู้วิจัย

สาขาวิชา	การวิจัย ทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	รวม
1.พื้นฐานการศึกษา	-	-	-	-	-
2.การศึกษาคณิตศาสตร์	-	-	-	-	-
3.การศึกษาวิทยาศาสตร์	-	-	-	-	-
4.การสอนภาษาไทย	-	-	-	-	-
5.การสอนภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-
6.การสอนสังคมศึกษา	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4.11(ต่อ)

สาขาวิชา	การวิจัย ทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	รวม
7.นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	-	7.14(2)	-	-	7.14(2)
8.บริหารการศึกษา	-	3.57(1)	-	-	3.57(1)
9.พัฒนศึกษา	3.57(1)	3.57(1)	-	-	7.14(2)
10.จิตวิทยาการศึกษา	-	3.57(1)	-	-	3.57(1)
11.การวัดและประเมินผลการศึกษา	-	10.71(3)	-	-	10.71(3)
12.วิจัยการศึกษา	35.71(10)	7.14(2)	3.57(1)	-	46.43(13)
13.สถิติการศึกษา	-	-	-	-	-
14.ประถมศึกษา	-	-	-	-	-
15.การศึกษาปฐมวัย	-	-	-	-	-
16.พลศึกษา	-	-	-	-	-
17.สุขศึกษา	-	-	-	-	-
18.ศิลปศึกษา	-	-	-	-	-
19.อุดมศึกษา	-	14.29(4)	-	-	14.29(4)
20.การศึกษานอกระบบโรงเรียน	-	-	-	-	-
21.โสตทัศนศึกษา	3.57(1)	3.57(1)	-	-	7.14(2)
22.หลักสูตรและการสอน	-	-	-	-	-
23.วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา	-	-	-	-	-
24.เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา	-	-	-	-	-
รวม	42.86(12)	53.57(15)	3.57(1)	-	100(28)

เมื่อจําแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย และระดับการศึกษา ได้ผลดังตารางที่ 4.12 พบว่ารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบทวิภาคีเป็นรายงานวิจัยระดับประถมศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 28.57) รองลงมาเป็นรายงานการวิจัยระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 7.14) ส่วนรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรอง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำส่วนใหญ่เป็นรายงานวิจัยระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 21.43) รองลงมาเป็นรายงานวิจัยระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 10.71) และรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบ

การผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำซึ่งมีเพียงเรื่องเดียวนั้นเป็น รายงานวิจัยระดับต่ำกว่าประถมศึกษา (ร้อยละ 3.57)

ตารางที่ 4.12 จำนวน และร้อยละรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน
วิธีวิทยาการวิจัย และระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การวิจัยทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	รวม
1.ต่ำกว่าประถมศึกษา	-	-	3.57(1)	-	3.57(1)
2.ประถมศึกษา	28.57(8)	7.14(2)	-	-	35.71(10)
3.มัธยมศึกษา	7.14(2)	10.71(3)	-	-	17.86(5)
4.ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา	3.57(1)	7.14(2)	-	-	10.71(3)
5.อุดมศึกษา	-	21.43(6)	-	-	21.43(6)
6.การศึกษานอกระบบโรงเรียน	3.57(1)	7.14(2)	-	-	10.71(3)
รวม	42.86(12)	53.57(15)	3.57(1)	-	100(28)

เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย และปีที่ทำวิจัยเสร็จ ได้ผลดังตารางที่ 4.13 จะเห็นว่ารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบทวิภาคี ส่วนใหญ่แล้วเสร็จในปีพ.ศ.2545 (ร้อยละ 14.29) รองลงมาแล้วเสร็จในปีพ.ศ.2541 (ร้อยละ 10.71) ส่วนรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำส่วนใหญ่แล้วเสร็จในปีพ.ศ.2543 (ร้อยละ 28.57) รองลงมาแล้วเสร็จในปีพ.ศ.2540 (ร้อยละ 10.71) และรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำซึ่งมีเพียงเรื่องเดียวนั้นแล้วเสร็จในปีพ.ศ.2540 (ร้อยละ 3.57)

ตารางที่ 4.13 จำนวน และร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามแผนแบบการผสมผสาน
วิธีวิทยาการวิจัย และปีที่ทำวิจัยเสร็จ

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	การวิจัย ทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	รวม
1.พ.ศ.2540	7.14(2)	10.71(3)	3.57(1)	-	21.43(6)
2.พ.ศ.2541	10.71(3)	3.57(1)	-	-	14.29(4)
3.พ.ศ.2542	3.57(1)	3.57(1)	-	-	7.14(2)
4.พ.ศ.2543	3.57(1)	28.57(8)	-	-	32.14(9)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	การวิจัย ทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ	ผสมผสาน	รวม
5.พ.ศ.2544	3.57(1)	-	-	-	3.57(1)
6.พ.ศ.2545	14.29(4)	7.14(2)	-	-	21.43(6)
รวม	42.86(12)	53.57(15)	3.57(1)	-	100(28)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานการวิจัยโดยใช้แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ปรับจากแบบประเมินคุณภาพงานวิจัยของ วรณี อริยะสินสมบุรณ์ ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาให้คะแนนแบบรูบริกส์ (scoring rubrics) โดยผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ (รายละเอียดของเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาให้คะแนนอยู่ในภาคผนวก) ประเด็นในการวิเคราะห์มี 4 ประเด็น คือ ประเด็นปัญหาการวิจัย กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิจัย โดยแบ่งเป็นประเด็นย่อย 30 ประเด็น ผู้วิจัยแบ่งคุณภาพของรายงานการวิจัยแต่ละประเด็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 0 หมายความว่า มีคุณภาพต่ำ

ระดับ 1 หมายความว่า มีคุณภาพค่อนข้างต่ำ

ระดับ 2 หมายความว่า มีคุณภาพปานกลาง

ระดับ 3 หมายความว่า มีคุณภาพดี

ระดับ 4 หมายความว่า มีคุณภาพดีมาก

การแบ่งระดับคุณภาพของงานวิจัย ผู้วิจัยนำคะแนนเต็มแบ่งเป็น 5 ส่วนเท่าๆกัน โดยใช้เกณฑ์ของ Best (1970 อ้างถึงใน เสาวณี สุขศิลป์, 2538) ดังนี้

คะแนนเต็ม	ต่ำ	ค่อนข้างต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
120	0.00-24.00	24.01-48.00	48.01-72.00	72.01-96.00	96.01-120.00

2.1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัยโดยรวมพบว่า รายงานการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดี คือมีคะแนนคุณภาพของรายงานการวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ 78.32 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.96 ค่าความเบ้เท่ากับ -0.70 ค่าความโด่งเท่ากับ 0.39 แสดงว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีคุณภาพสูงกว่าค่าเฉลี่ยและมีคุณภาพในระดับใกล้เคียงกัน เนื่องจากมีการกระจายของคะแนนน้อย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของรายงานการวิจัยในแต่ละประเด็นในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของรายงานการวิจัยจำแนกตามระดับคุณภาพ

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน					รวม
	0	1	2	3	4	
1. ประเด็นปัญหาการวิจัย						
-ชื่อเรื่องการวิจัยมีความชัดเจน	-	-	32.1(9)	28.6(8)	39.3(11)	100(28)
-ปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่อง	-	-	-	14.3(4)	85.7(24)	100(28)
-เหตุผล/ความจำเป็นในการทำวิจัยสมเหตุสมผล	-	3.6(1)	21.4(6)	-	75(21)	100(28)
-การกำหนดขอบเขตของการทำวิจัยเหมาะสม	7.1(2)	3.6(1)	3.6(1)	60.7(17)	25(7)	100(28)
-ข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ	-	78.6(22)	-	7.1(2)	14.3(4)	100(28)
-การเขียนข้อจำกัดของการวิจัยถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย	7.1(2)	67.9(19)	14.3(4)	7.1(2)	3.6(1)	100(28)
-นิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน	-	7.1(2)	60.7(17)	-	32.1(9)	100(28)
2. กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย						
- รายงานเอกสาร และงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย	-	14.3(4)	17.9(5)	21.4(6)	46.4(13)	100(28)
- รายงานเอกสารประกอบการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่มีความทันสมัย	64.3(18)	17.9(5)	3.6(1)	7.1(2)	7.1(2)	100(28)
- มีการศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัยและสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์	21.4(6)	10.7(3)	42.9(12)	17.9(5)	7.1(2)	100(28)
- กรอบความคิดในการวิจัยเหมาะสมถูกต้องตามหลักการวิจัย	32.1(9)	-	-	17.9(5)	50(14)	100(28)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน					รวม
	0	1	2	3	4	
3.การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย						
-การออกแบบการวิจัยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย	-	7.1(2)	14.3(4)	-	78.6(22)	100(28)
-ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน	-	-	35.7(10)	25(7)	39.3(11)	100(28)
-กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย	-	3.6(1)	42.9(12)	-	53.6(15)	100(28)
-การเลือกกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร	-	3.6(1)	7.1(2)	3.6(1)	85.7(24)	100(28)
-นียบปฏิบัติการณ์ตัวแปรมีความชัดเจน	-	21.4(6)	75(21)	-	3.6(1)	100(28)
-เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร	-	10.7(3)	3.6(1)	32.1(9)	53.6(15)	100(28)
-มีการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร	21.4(6)	39.3(11)	39.3(11)	-	-	100(28)
-สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย	-	-	75(21)	10.7(3)	14.3(4)	100(28)
-การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเหมาะสมและชัดเจนตามหลักการวิจัย	-	28.6(8)	60.7(17)	-	10.7(3)	100(28)
-การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง	3.9(1)	3.6(1)	-	-	92.9(26)	100(28)
-การเลือกกรณีศึกษาเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย	-	10.7(3)	-	25(7)	64.3(18)	100(28)
-ข้อมูลที่ได้มีความเที่ยงตรง	35.7(10)	-	14.3(4)	28.6(8)	21.4(6)	100(28)
-กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ	-	46.4(13)	14.3(4)	25(7)	14.3(4)	100(28)
4.ผลการวิจัย						
-การสรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาวัตถุประสงค์การวิจัย	-	-	-	57.1(16)	42.9(12)	100(28)
-การอภิปรายผลเชื่อมโยงการวิจัยนี้กับงานวิจัยในอดีต	14.3(4)	-	-	10.7(3)	75(21)	100(28)
-ให้ผลจากกระบวนการดำเนินงานวิจัยมากำหนดข้อเสนอแนะในการวิจัย	-	85.7(24)	-	14.3(4)	100(28)	

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน					รวม
	0	1	2	3	4	
-ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ	-	92.9(26)	3.6(1)	3.6(1)	-	100(28)
-ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านวิชาการ	-	3.6(1)	85.7(24)	3.6(1)	7.1(2)	100(28)
-รายงานการวิจัยมีรูปแบบถูกต้องตามหลักวิชาการ	-	-	-	-	100(28)	100(28)

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ประเด็นปัญหาการวิจัยเกี่ยวกับการเขียนชื่อเรื่องการวิจัยนั้น ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนชื่อเรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 39.3) รองลงมาผู้วิจัยเขียนชื่อเรื่องอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 32.1) สำหรับปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 85.7) เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับเหตุผล/ความจำเป็นในการทำวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนเหตุผล/ความจำเป็นในการทำวิจัยสมเหตุสมผลมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 75) สำหรับการกำหนดขอบเขตของการทำวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดขอบเขตของการทำวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับมีคุณภาพอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 60.7) เมื่อพิจารณาข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับมีคุณภาพอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 78.6) สำหรับการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะ พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนนิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจนมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.7)

ประเด็นกรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยเกี่ยวกับรายงานเอกสาร และงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานเอกสาร และงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 46.4) สำหรับการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานเอกสารประกอบการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่มีความทันสมัยมีคุณภาพอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 64.3) เมื่อพิจารณาการศึกษารายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่มีการศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัยและสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 42.9) สำหรับการเขียนกรอบความคิดในการวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดกรอบความคิดในการวิจัยเหมาะสมถูกต้องตามหลักการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 50)

ประเด็นการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ออกแบบการวิจัยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 78.6) สำหรับการเขียนขั้นตอน

การวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจนมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 39.3) สำหรับการกำหนดกลุ่มประชากร พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดกลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 53.6) เมื่อพิจารณาวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เลือกกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 85.7) สำหรับการเขียนนิยามปฏิบัติการณ์ตัวแปร พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนนิยามปฏิบัติการณ์ตัวแปรมีความชัดเจนมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) สำหรับการเขียนรายงานเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 53.6) สำหรับการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่มีการวิเคราะห์เบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร มีคุณภาพอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำและปานกลางในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 39.3) สำหรับการกำหนดสถิติวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่มีการกำหนดสถิติวิเคราะห์ข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 75) เมื่อพิจารณาการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเหมาะสมและชัดเจนตามหลักการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 60.7) สำหรับการแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่แปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 92.9) เมื่อพิจารณาการเลือกกรณีศึกษา พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เลือกกรณีศึกษาเหมาะสมกับปัญหาการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 64.3) สำหรับความเที่ยงตรงของข้อมูลที่ได้รับ พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่มีการรายงานเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของข้อมูลที่ได้รับมีคุณภาพอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 35.7) สำหรับการออกแบบกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ออกแบบกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมีคุณภาพอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 46.4)

ประเด็นผลการวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่สรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับปัญหาวัตถุประสงค์การวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดี (ร้อยละ 57.1) ส่วนของการอภิปรายผล พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่อภิปรายผลเชื่อมโยงการวิจัยนี้กับงานวิจัยในอดีตมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 75) สำหรับการเขียนข้อเสนอแนะในการวิจัยนั้น พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ใช้ผลจากกระบวนการดำเนินงานวิจัยมากำหนดข้อเสนอแนะในการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 85.7) เมื่อพิจารณาประโยชน์ของงานวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ พบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีประโยชน์ในด้านการนำไปปฏิบัติมีคุณภาพอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 92.9) สำหรับประโยชน์ของงานวิจัยในด้านวิชาการ พบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีประโยชน์ในด้านวิชาการ

มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 85.7) และรายงานการวิจัยทุกเรื่องมีรูปแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 100)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่สามารถเขียนนำเสนอโดยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากมี 14 ประเด็น คือ ประเด็นการเขียนชื่อเรื่อง ปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัย เหตุผล/ความจำเป็นในการทำวิจัย การรายงานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบความคิดในการวิจัย การออกแบบการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย กลุ่มประชากร การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเลือกกรณีศึกษา การอภิปรายผลการวิจัย และรูปแบบของรายงานการวิจัย สำหรับประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับดีมี 2 ประเด็น คือ ประเด็นขอบเขตการทำวิจัย และการสรุปผลการวิจัย ประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับปานกลางมี 8 ประเด็นคือ ประเด็นการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะ การศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นิยามปฏิบัติการตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร สถิติวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเสนอแนะในการวิจัย และประโยชน์ของงานวิจัย ในด้านวิชาการ ประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับค่อนข้างต่ำมี 4 ประเด็น คือ ประเด็นข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล และประโยชน์ของงานวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ สำหรับประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับต่ำมี 2 ประเด็นคือ การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และความเที่ยงตรงของข้อมูล

เมื่อพิจารณาคำคุณภาพของรายงานการวิจัยแยกตามเนื้อหาสาระทั้ง 4 ด้านได้ผลดังตารางที่ 4.15 จะเห็นได้ว่ารายงานการวิจัยทั้ง 4 เนื้อหามีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีคะแนนคุณภาพของรายงานการวิจัยเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 86.50 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.67 โดยมีคะแนนคุณภาพต่ำสุดเท่ากับ 78 คะแนน สูงสุดเท่ากับ 97 คะแนน รองลงมาได้แก่ รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครูมีคะแนนคุณภาพของรายงานการวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ 81 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.32 โดยมีคะแนนคุณภาพต่ำสุดเท่ากับ 71 คะแนน สูงสุดเท่ากับ 91 คะแนน รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนมีคะแนนคุณภาพของรายงานการวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ 77.20 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.58 โดยมีคะแนนคุณภาพต่ำสุดเท่ากับ 50 คะแนน สูงสุดเท่ากับ 90 คะแนน และรายงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการมีคะแนนคุณภาพของรายงานการวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ 73.63 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.85 โดยมีคะแนนคุณภาพต่ำสุดเท่ากับ 59 คะแนน สูงสุดเท่ากับ 90 คะแนน เรียงลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 ลักษณะการแจกแจงของคะแนนคุณภาพรายงานการวิจัยจำแนกตามเนื้อหา
สาระการวิจัย

เนื้อหา	N	Mean	SD	Min	Max	ระดับ
1.การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน	10	77.20	12.58	50	90	ดี
2.การพัฒนาครู	6	81.00	7.32	71	91	ดี
3.การพัฒนาการบริหารจัดการ	8	73.63	10.85	59	90	ดี
4.อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	4	86.50	8.67	78	97	ดี

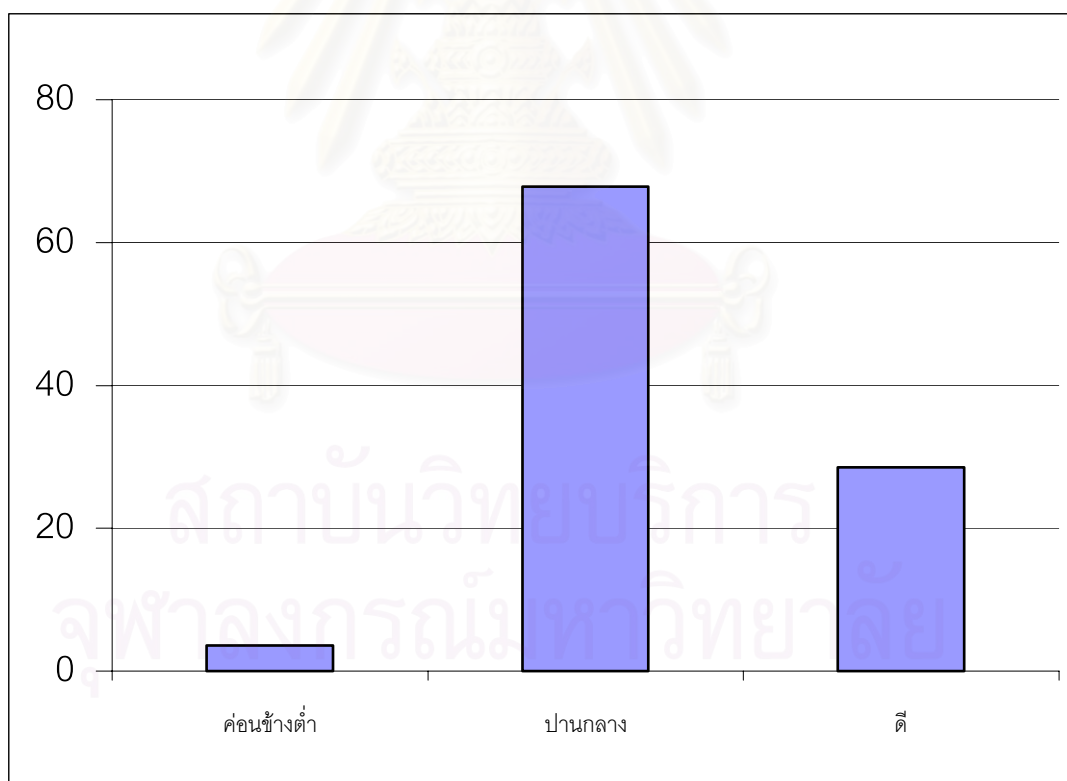
เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามเนื้อหาสาระการวิจัย และแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย ได้ผลดังตารางที่ 4.16 พบว่ารายงานการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำมีคุณภาพอยู่ในระดับดี ส่วนรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครูที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับดี รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำมีคุณภาพอยู่ในระดับดี และรายงานการวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า รายงานการวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาครู การพัฒนาการบริหารจัดการ และเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่มีแบบแผนการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำส่วนใหญ่มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ยกเว้นรายงานการวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก และรายงานการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำ มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.16 คุณภาพรายงานการวิจัยจำแนกตามเนื้อหาสาระการวิจัย และแผนแบบ
การผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย

เนื้อหาสาระ	การวิจัยทวิภาคี	ปริมาณนำ	คุณภาพนำ
	ระดับคุณภาพ	ระดับคุณภาพ	ระดับคุณภาพ
1.การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน	ดี (79)	ดี (81.20)	ปานกลาง (50)
2.การพัฒนาครู	ดี (81)	-	-
3.การพัฒนาการบริหารจัดการ	ดี (80)	ดี (72.71)	-
4.อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	ดีมาก (97)	ดี (83)	-

สำหรับคุณภาพของรายงานการวิจัยแบบผสมผสานเมื่อพิจารณาเป็นรายเล่ม พบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 67.86) ระดับดี (ร้อยละ 28.57) และค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 3.57) เรียงลงมาตามลำดับ โดยสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภาพที่ 4 คุณภาพของรายงานการวิจัยแบบผสมผสาน

2.2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรลักษณะของรายงานวิจัยที่มีผลต่อคุณภาพของรายงานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์คุณภาพรายงานการวิจัยทำให้ทราบว่ารายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 28 เรื่องมีคุณภาพอยู่ในระดับใด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่อธิบายคุณภาพของรายงานการวิจัย ผู้วิจัยจึงศึกษาผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพของรายงานการวิจัยโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) โดยวิธี stepwise โดยใช้ตัวแปรลักษณะของรายงานการวิจัยเป็นตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 4.17 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ใช้อธิบายคุณภาพของรายงานการวิจัย

ตัวแปร	b	SE b	B	P
Constant	63.546	3.453		0.000
1.จำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูล(การวิจัยเชิงคุณภาพ)	6.870	1.507	0.624*	0.000
2.ประเภทงานวิจัย(วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก)	10.530	3.205	0.457*	0.003
3.รูปแบบวิธีวิจัยแบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์	-12.286	5.653	-0.294*	0.040
R	0.759			
F	10.893			
P	0.000			
R ²	0.577			

*P<.05

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ใช้อธิบายคุณภาพของรายงานการวิจัยทั้งหมด 11 ตัว ได้แก่ แผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย รูปแบบวิธีวิจัย ประเภทของงานวิจัย ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูล (การวิจัยเชิงปริมาณ) และจำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูล (การวิจัยเชิงคุณภาพ) โดยตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีสัมประสิทธิ์ถดถอยอย่างมีนัยสำคัญมี 3 ตัว คือ ตัวแปรจำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูล(การวิจัยเชิงคุณภาพ) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.624 ตัวแปรประเภทงานวิจัย(วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเท่ากับ 0.457 และรูปแบบวิธีวิจัยแบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย

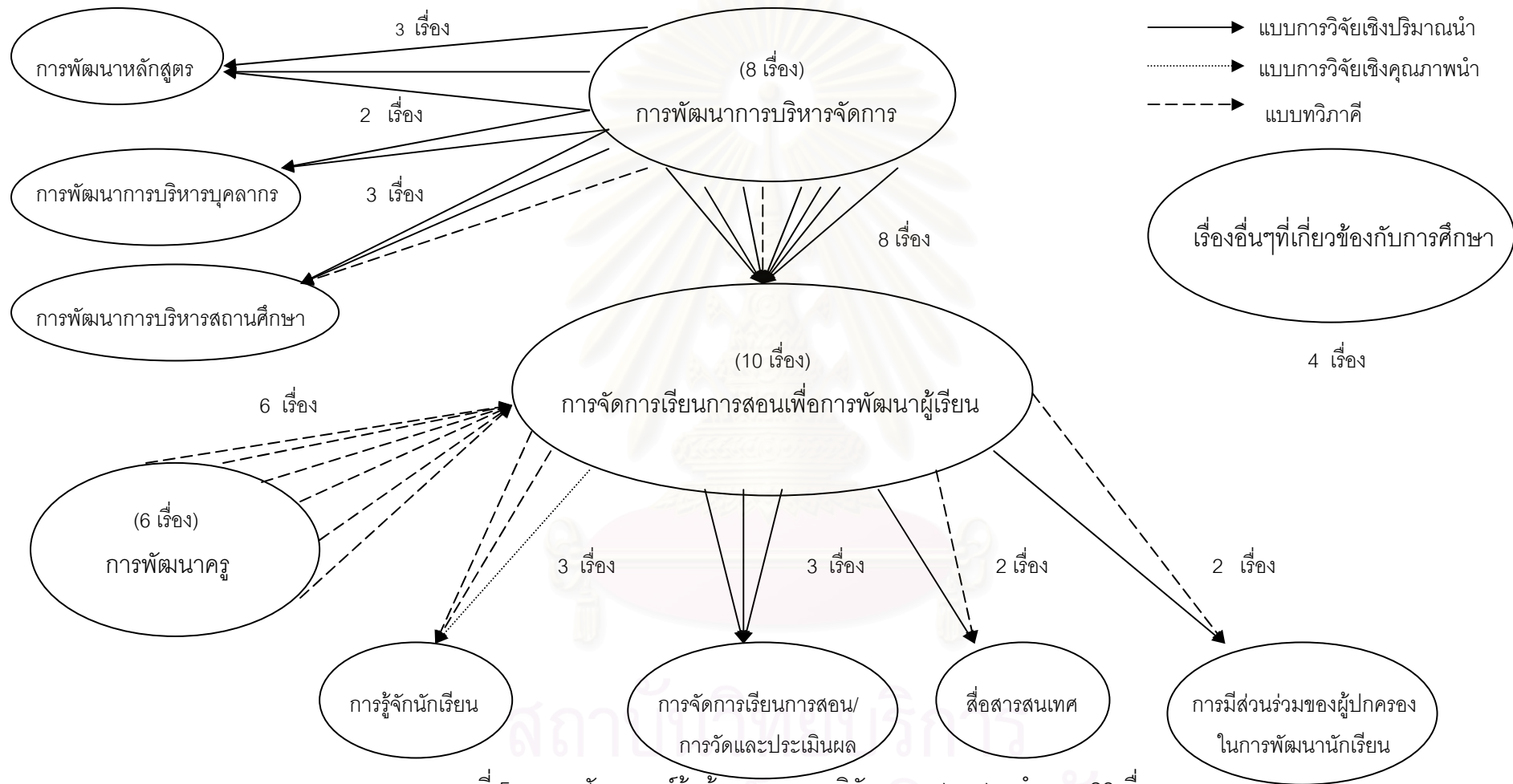
เท่ากับ -0.294 โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวร่วมกันพยากรณ์คุณภาพของรายงานการวิจัยได้ร้อยละ 57.70

ตอนที่ 3 ผลการสังเคราะห์ความรู้หรือข้อค้นพบจากงานวิจัย

ในการสังเคราะห์รายงานการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยึดการจำแนกหมวดหมู่งานวิจัยตามเนื้อหาสาระของการวิจัยรวม 4 หัวข้อ คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาครู การพัฒนาการบริหารจัดการ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และในหมวดหมู่งานวิจัยที่มีงานวิจัยจำนวนน้อยจะไม่แบ่งประเภทย่อย ในหมวดหมู่ที่มีการวิจัยจำนวนมากจึงจะมีการแยกประเภทย่อยออกไป จากการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะสามารถสรุปเป็นแผนภาพแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาสาระของการวิจัยทั้ง 4 หัวข้อ ได้ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 5 ผลการสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยแบบผสมผสานจำนวน 28 เรื่อง

3.1 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนจำนวน 10 เรื่อง แยกประเภทได้เป็น 4 กลุ่ม คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดการเรียนการสอน/การวัด และประเมินผล สื่อสารสนเทศ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน มีรายละเอียดเนื้อหาสาระแต่ละกลุ่มดังนี้

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 3 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย 2 แบบคือ แบบทวิภาคีและแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำ โดยรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคีมีจำนวน 2 เรื่อง เป็นการศึกษายุทธวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาเอกสารและวีดิทัศน์ การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การศึกษากรณีศึกษา การสำรวจความคิดเห็นของครูประถมศึกษา และการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปได้ว่า ยุทธวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูประถมศึกษาควรมุ่งรู้จักนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านคือ ลักษณะนิสัย การเรียน และภูมิหลัง เก็บข้อมูล 2 ช่วงเวลาคือ ช่วงก่อนเปิดเรียน และช่วงเปิดเรียน ใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ แหล่งข้อมูลบุคคล และแหล่งข้อมูลจากสถานการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสังเกต สัมภาษณ์ การตรวจผลงาน การเยี่ยมบ้าน การจัดกิจกรรม การประชุมครู และแบบสอบถาม ใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินแผนการสอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน และสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

เรื่องที่สองเป็นการศึกษากระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูระดับมัธยมศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็น และพหุกรณีศึกษา พบว่า กระบวนการในการรู้จักนักเรียนมี 4 ขั้นตอน คือขั้นแรกครูกำหนดสิ่งที่ต้องรู้จักนักเรียน ขั้นที่สองครูวางแผนงานในการเก็บข้อมูลนักเรียน ขั้นที่สามครูดำเนินการเก็บข้อมูล ขั้นสุดท้ายครูนำข้อมูลจากหลายแหล่งมาวิเคราะห์เป็นรายบุคคล โดยครูใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นข้อมูลพื้นฐานในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการจัดการเรียน สื่อและบรรยากาศในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน พัฒนาตัวครูในด้านการคิดวิเคราะห์ การสอน การทำงาน พัฒนาโรงเรียน โดยสร้างความร่วมมือกับเพื่อนครูในการร่วมแก้ปัญหาของนักเรียน

สำหรับรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำ ซึ่งมีจำนวน 1 เรื่องนั้นเป็นการพัฒนาแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอนุบาล มีวิธีการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นแรกเป็นการพัฒนาแบบสังเกตซึ่งเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยศึกษากรณีศึกษากับนักเรียนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อนำรายละเอียดข้อมูลพฤติกรรมมาร่างแบบสังเกต จากนั้นขั้นต่อมาเป็นขั้นหาคุณภาพของแบบสังเกตโดยให้ครูทดลองใช้ และประเมินแบบสังเกต ข้อค้นพบที่ได้คือ แบบสังเกตพฤติกรรมที่สร้างขึ้นมีความตรงและความเที่ยง เมื่อให้ครูทดลองใช้

ปรากฏว่าใช้ง่าย สะดวก คู่มือมีคำชี้แจงที่ชัดเจน เข้าใจง่าย เมื่อให้ผู้ปกครองนักเรียนดู พฤติกรรมจากแบบสังเกตปรากฏว่า ดูพฤติกรรมได้ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย และรูปแบบมีความเหมาะสม

การจัดการเรียนการสอน/การวัดและประเมินผล จำนวน 3 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ โดยเรื่องแรกเป็นการพัฒนารูปแบบการสอน บูรณาการเพื่อส่งเสริมจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาล เป็นการวิจัยเชิงทดลองร่วมกับการสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาขณะฝึกงานในภาคปฏิบัติ เพื่อศึกษาคุณภาพของรูปแบบวิธีสอน สรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยความตั้งใจกระทำพฤติกรรมจริยธรรมหลังการสอน ภาคทฤษฎีของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน ส่วนการสอนภาคปฏิบัติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยความตั้งใจกระทำพฤติกรรมจริยธรรมหลังสอนของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถในการตัดสินใจเชิงจริยธรรมดีกว่ากลุ่มควบคุม

เรื่องที่สองเป็นการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และความสามารถทางการแก้ปัญหา เป็นการวิจัยเชิงทดลอง และใช้วิธีศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ข้อค้นพบที่ได้ คือนักศึกษากลุ่มทดลองที่ใช้รูปแบบการสอนแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพมีคะแนนเฉลี่ยสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการแก้ปัญหาสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนพบว่ามี ความเหมาะสม และช่วยให้นักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

เรื่องสุดท้ายเป็นการพัฒนากระบวนการประเมินแฟ้มผลงานและการใช้ประโยชน์จาก ผลการประเมินแฟ้มผลงาน โดยการประยุกต์ใช้การประเมินอภิमान ผู้วิจัยพัฒนากระบวนการ ประเมินแฟ้มผลงาน 7 ขั้นตอนและเกณฑ์มาตรฐาน 30 เกณฑ์ เป็นแนวทางสำหรับการ สังเคราะห์อภิमानและการประเมินอภิमान ข้อมูลสำหรับการวิจัยประกอบด้วยตัวแปร 83 ตัวแปร จากหนังสือ/ตำรา 13 เล่ม บทความวิชาการ 17 เรื่อง และรายงานวิจัย 19 เล่ม ที่เกี่ยวกับการ ประเมินแฟ้มผลงาน และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการศึกษาภาคสนามโดยการ สัมภาษณ์ครู 24 คนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ เนื้อหา การใช้สถิติบรรยายและสถิติอนุมานในการวิเคราะห์อภิमान การประเมินอภิमानและการ สังเคราะห์ผล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สำคัญได้แก่ 1)ผลการวิเคราะห์อภิमान พบว่า ค่าขนาด อิทธิพลมีค่าเฉลี่ย 0.98 หมายความว่า กลุ่มนักเรียนที่ใช้การประเมินแฟ้มผลงานมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้การประเมินแฟ้มผลงาน 2)รายงานวิจัยและการ

ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประเมินแฟ้มผลงานที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานโดยรวมได้แก่ การประเมินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความก้าวหน้ามีระยะเวลาในการทำแฟ้มผลงานนาน ตั้งแต่ 1 ภาคเรียนขึ้นไป การนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์หลายประการ และมีการคำนวณ ความตรงของคะแนนการประเมินแฟ้มผลงาน 3) เมื่อสังเคราะห์ผลการวิจัย 2 ข้อแรกจะได้ กระบวนการและการใช้การประเมินแฟ้มผลงานที่มีค่าขนาดอิทธิพลและคะแนนคุณภาพตามมาตรฐาน การประเมินสูงจำนวน 3 รูปแบบจาก 16 รูปแบบ รูปแบบแรกได้แก่การประเมินแฟ้มผลงานที่มี วัตถุประสงค์เพื่อประเมินความก้าวหน้า มีการดำเนินการประเมินครบทั้งการวางแผน การสะท้อน ความคิดและการจัดทำแฟ้มผลงาน มีครูและนักเรียนเป็นผู้ประเมินและมีการอภิปรายและสะท้อน ความคิดต่อผลการประเมิน รูปแบบที่ 2 และ 3 เป็นรูปแบบที่มีลักษณะคล้ายรูปแบบแรกแต่ไม่มีการอภิปรายและสะท้อนความคิด และรูปแบบที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลรวมตามลำดับ

สื่อสารสนเทศ จำนวน 2 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย 2 แบบคือ แบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ โดยรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี เป็นกรณีศึกษากระบวนการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศใน โรงเรียน ดำเนินการวิจัยโดยศึกษาสภาพครูและนักเรียนจากแบบสอบถาม และข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์เอกสาร ข้อค้นพบคือ กระบวนการยอมรับสรูป ได้เป็น 4 ชั้น คือชั้นความรู้ ชั้นการจูงใจ ชั้นการตัดสินใจและชั้นการนำไปใช้ เงื่อนไขที่ทำให้ เกิดการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศของครูในโรงเรียนมีองค์ประกอบ 4 ด้านคือ ลักษณะของ นวัตกรรม สภาพสังคม ตัวบุคคล และการสนับสนุนจากผู้บริหาร

สำหรับรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีการวิจัยแบบวิธีการวิจัย เชิงปริมาณเป็นหลัก เป็นการศึกษาบทบาทของสื่อต่อการยอมรับโครงการสุขบัญญัติแห่งชาติ ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ สรุปลงได้ว่า ผู้บริหารและครูมีการยอมรับโครงการสุขบัญญัติแห่งชาติอยู่ในขั้นสูงสุดคือ ชั้นยืนยัน การใช้ หอกระจายข่าว และหนังสือพิมพ์ ด้านการพัฒนาปรับปรุง มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ โครงการสุขบัญญัติแห่งชาติในขั้นสูงสุด คือชั้นยืนยันการใช้ และบทบาทของสื่อเฉพาะกิจ สื่อมวลชนและสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับการยอมรับโครงการสุขบัญญัติแห่งชาติในขั้น การนำไปใช้

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนจำนวน 2 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย 2 แบบคือ แบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ โดยรายงาน การวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี เป็นการศึกษานวนคิดและ การปฏิบัติด้านความเป็นหุ้นส่วนระหว่างครอบครัวและโรงเรียนในการจัดการศึกษา วิจัยวิจัยประกอบด้วย

การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ การจัดเก็บข้อมูลในขั้นตอนแรกใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้บริหาร 28 คน ครู 181 คน ผู้ปกครอง 239 คนจาก 28 โรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย และสถิติอนุมานคือ ANOVA และ multiple regression ขั้นตอนที่สองศึกษาภาคสนามจากโรงเรียนกรณีศึกษา 1 โรงเรียน ข้อค้นพบที่ได้คือ 1)โรงเรียนกรณีศึกษามีแนวคิดด้านความเป็นหุ้นส่วน ประกอบด้วย เป้าหมาย คือการส่งเสริม ป้องกันและแก้ไขเรื่องการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน หลักการทำงานคือ ปรับคุณลักษณะภายในคนที่ส่งเสริมความร่วมมือและวิธีการทำงาน คือ การปรับความคิดผู้ปกครองและครู เริ่มงานจากสภาพของนักเรียน ทำงานตามวงจร PDCA 2)ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวคิดด้านความเป็นหุ้นส่วน มี 3 ตัว ได้แก่ เจตคติต่อความเป็นหุ้นส่วน การกำหนดนโยบาย และการให้ความสนับสนุน ตัวแปรทั้ง 3 ตัวอธิบายความแปรปรวนของแนวคิดด้านความเป็นหุ้นส่วน ได้ร้อยละ 79.60 ผลจากโรงเรียนกรณีศึกษาพบว่า นอกจากเจตคติแล้ว การปฏิรูปการศึกษา การสร้างตระหนักรู้ ความเข้าใจ ความรักความห่วงใยในตัวนักเรียน และประสบการณ์จากการทำงานร่วมกันก็เป็นปัจจัยที่สำคัญด้วย 3)โรงเรียนกรณีศึกษามีกระบวนการปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วน 2 ระดับ คือ ระดับการบริหาร และระดับการปฏิบัติงาน ผลการดำเนินงานออกมาในรูปของกิจกรรม/โครงการเพื่อพัฒนา นักเรียนและผู้ปกครอง การประเมินผลงานทุกฝ่ายพอใจแต่ยังมีปัญหา อุปสรรค เรื่องขั้นตอนการทำงาน 4)ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วน คือการให้ความสนับสนุน ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของการปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วน ได้ร้อยละ 50.70 ผลการศึกษาจากโรงเรียนกรณีศึกษาพบว่า นอกจากการให้ความสนับสนุนแล้ว การกำหนดนโยบายก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ

ในส่วนของการรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก เป็นการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนานักเรียน การศึกษาเชิงปริมาณใช้แบบสอบถาม การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียน และการศึกษาเชิงคุณภาพใช้วิธีการสัมภาษณ์กรณีตัวอย่าง ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองมี 9 ตัวแปร สามารถอธิบายความแปรปรวนของระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองได้ ร้อยละ 27.4 ประกอบด้วย เพศของผู้ปกครอง อายุ ความสัมพันธ์กับนักเรียน ความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนการสอน หน้าที่ความรับผิดชอบ ในการทำกิจกรรมของโรงเรียน สังกัดโรงเรียน ความพอใจในลักษณะของนักเรียน การปฏิบัติงาน และการจัดกิจกรรมของโรงเรียน และการเห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียน การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง พบว่าตัวแปรที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองมี 6 ตัวแปร ประกอบด้วย สถานภาพสมรส

อาชีพ ลักษณะเวลาการทำงาน รายได้ ความสัมพันธ์กับนักเรียน และหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมของโรงเรียน

3.2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครู

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาครูจำนวน 6 เรื่อง เป็นรายงานการวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาครูด้วยการทำวิจัย มีรายละเอียดเนื้อหาสาระดังนี้

การพัฒนาครูด้วยการทำวิจัยทั้ง 6 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย แบบ ทวิภาคี เรื่องแรกเป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางวิชาการก่อนและหลังเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการของครูประถมศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกให้แบบสอบถามและขั้นตอนที่สองศึกษาจากครูที่เป็นกรณีศึกษาสรุปได้ว่า ปริมาณงานและคุณภาพงานหลังจากดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ส่วนใหญ่จะเพิ่มมากขึ้น เช่น ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางานในหน้าที่ ฯลฯ ส่วนปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้ข้าราชการครูทำผลงานทางวิชาการคือ ได้พัฒนาการเรียนการสอน ได้เลื่อนตำแหน่งและรับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น มีเกียรติยศ ชื่อเสียง และปัจจัยที่ส่งผลให้ครูทำผลงานทางวิชาการต่อเพื่อขอกำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 รับเงินเดือนระดับ 9 คือ ต้องการพัฒนาการเรียนการสอน ต้องการความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ เพื่อเกียรติยศ แก้วศ์ตระกูล ส่วนที่ไม่ทำต่อมีเหตุผลว่า อายุมาก สุขภาพไม่ดี ไม่มีเวลา

สำหรับเรื่องที่สองเป็นการศึกษากระบวนการและการใช้ผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ ในขั้นตอนแรกเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอน 230 คน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย และขั้นตอนที่สองเลือกศึกษาครูกรณีศึกษา 4 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่ากระบวนการวิจัยของครูนักวิจัยเริ่มจากปัญหาการจัดการเรียนการสอนและการขาดความพร้อมของนักเรียน โดยหัวข้อที่ศึกษามักเป็นเรื่องการพัฒนาวิธีการสอน และสื่อการสอน การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การศึกษาเฉพาะกรณี การปรับปรุงพฤติกรรม การสร้างหลักสูตรท้องถิ่น เครื่องมือในการวิจัยส่วนใหญ่ครูสร้างขึ้นเอง และมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนในชั้นเรียนของตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยายและการวิเคราะห์เนื้อหา โดยครูได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอนและสื่อ พัฒนานักเรียน และพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู

เรื่องที่สาม เป็นการศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างครูนักวิจัยและครูที่ไม่เป็นนักวิจัย การวิจัยเริ่มด้วยการสำรวจ โดยใช้แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้

ด้วยการนำตนเอง แล้วจึงศึกษาพหุกรณี ครูนักวิจัยและครูที่ไม่เป็นครูนักวิจัยโดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์ ข้อค้นพบที่ได้คือ ครูนักวิจัยมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงกว่าครูที่ไม่เป็นครูนักวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้าน การเปิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ มโนคติของตนเองด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง การมีความรักในการเรียน การมองอนาคตในแง่ดี และสามารถใช้ทักษะการศึกษาหาความรู้และทักษะการแก้ปัญหา และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของครูนักวิจัยคือ บุคลิกลักษณะแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน ครอบครัวและผู้ร่วมงาน

เรื่องที่สี่ เป็นการศึกษาการทำผลงานทางวิชาการประเภทผลงานวิจัย เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งเป็นอาจารย์ 3 รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และศึกษากับกรณีศึกษา 2 กรณี สรุปได้ว่า สาเหตุของการทำผลงานทางวิชาการประเภทผลงานวิจัยของสมาชิกชมรมอาจารย์ 3 ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของปัจจัย 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนตัว ปัจจัยเกี่ยวกับบุคคลรอบข้าง ปัจจัยด้านสิ่งตอบแทนที่ได้รับ และปัจจัยพื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย โดยกระบวนการให้ความช่วยเหลือของชมรมอาจารย์ 3 ที่มีต่อสมาชิก มี 4 ยุทธวิธี คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การให้บริการตัวอย่างผลงานทางวิชาการที่ผ่านการอนุมัติเลื่อนตำแหน่ง การให้ข่าวสารและสร้างความชำนาญการ และการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล

เรื่องที่ห้า เป็นการศึกษาผลของการเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวคิดความร่วมมือ ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีการสำรวจสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู และการศึกษาแบบพหุกรณี จากข้อมูลการวิจัยเชิงสำรวจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีประสพการณ์ในการทำวิจัยร้อยละ 66.84 โดยครูที่เคยทำวิจัยมีประสพการณ์การฝึกอบรมการทำวิจัยร้อยละ 81.98 และมีความต้องการการฝึกอบรมร้อยละ 56.57 กระบวนการเสริมพลังอำนาจครูใช้วิธีการบรรยายให้ความรู้ และการสนับสนุนส่งเสริมให้ความช่วยเหลือครูในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับผลการวิจัยจากกรณีศึกษาพบว่า หลังการเสริมพลังอำนาจครูในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษาทำวิจัยมากกว่าร้อยละ 50 โดยรูปแบบความร่วมมือในการทำวิจัยที่พบเป็นแบบความร่วมมือระหว่างบุคคลภายในโรงเรียน

เรื่องสุดท้าย เป็นการศึกษาผลของการทำวิจัยปฏิบัติการที่มีต่อความสามารถด้านการคิดสะท้อนของครูระดับประถมศึกษา การจัดเก็บข้อมูลขั้นตอนแรกใช้แบบสอบถามและแบบวัดการคิดสะท้อนในงานครู เพื่อสำรวจสภาพการทำวิจัยปฏิบัติการและความสามารถด้านการคิดสะท้อนของครูนักวิจัย ขั้นตอนที่สองศึกษาภาคสนามแบบพหุกรณีศึกษากับครูนักวิจัยที่มีความสามารถด้านการคิดสะท้อนสูง ข้อค้นพบที่ได้คือ โดยรวมแล้วครูนักวิจัยและครูที่ไม่ใช่

ครุณักวิจัยมีคะแนนความสามารถด้านการคิดสะท้อนไม่แตกต่างกัน ผลจากการศึกษา พหุกรณีของครุณักวิจัยพบว่า ครุณักวิจัยรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานโดยตรงและการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน ในการสะท้อนปัญหามีทั้งสะท้อนด้วยความรู้เชิงปฏิบัติ ความรู้เชิงเทคนิค และคุณธรรม โดยการทำวิจัยปฏิบัติการส่งผลต่อความสามารถด้านการคิดสะท้อนของครุณักวิจัย เพราะกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการเพิ่มโอกาสให้ครุณักวิจัยได้ฝึกฝนกระบวนการคิดสะท้อนในการแก้ปัญหาการสอน

3.3 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการ

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการจำนวน 8 เรื่อง แยกประเภทได้เป็น 3 กลุ่ม คือ การบริหารหลักสูตร การบริหารสถานศึกษา และการบริหารบุคลากร มีรายละเอียดเนื้อหาสาระแต่ละกลุ่มดังนี้

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร 3 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ โดยเรื่องแรกเป็นการพัฒนากลยุทธ์การจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตในประเทศไทย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ จากนั้นดำเนินการจัดกลุ่มสนทนาเพื่อวิเคราะห์ความเห็นอย่างลงลึก วิเคราะห์สภาพแวดล้อม วิเคราะห์กลยุทธ์การจัดการหลักสูตร M.B.A. ที่ใช้ในปัจจุบัน และตรวจสอบโดยวิธีอิงผู้ทรงคุณวุฒิสรุปได้ว่า กลยุทธ์การจัดการหลักสูตร M.B.A. ในประเทศไทยโดยทั่วไปควรจะใช้กลยุทธ์ระดับองค์กรแบบรักษาเสถียรภาพ กลยุทธ์ระดับการแข่งขันควรพยายามเพิ่มจำนวนนักศึกษามากขึ้นและมีการใช้อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกันอย่างเต็มที่เพื่อให้ต้นทุนต่อหน่วยต่ำ

เรื่องที่สองเป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในระดับมัธยมศึกษา ของโรงเรียนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สรุปว่าชุมชนมีส่วนร่วมในการปรับหลักสูตร โดยช่วยประสานงานกับหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ปัญหาที่พบคือโรงเรียนและชุมชนมีเวลาว่างไม่ตรงกัน และชุมชนไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรเนื่องจากมีภารกิจมาก ในการนำหลักสูตรไปใช้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการเตรียมครู การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน แนวทางในการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการจัดการเรียนการสอนคือ ชุมชนควรมีบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล แนวคิด หรือข้อเสนอแนะ และเป็นผู้ร่วมกำหนดทิศทางและเป้าหมายของโรงเรียน

เรื่องสุดท้ายเป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้

แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สรุปได้ว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการปรับและ/หรือสร้าง หลักสูตรท้องถิ่น โดยเป็นผู้ให้ข้อมูลพื้นฐาน ร่วมวิเคราะห์สภาพ ปัญหาและความต้องการของ ชุมชน ในการนำหลักสูตรไปใช้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการเตรียมครู การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและ สื่อการเรียนการสอน แนวทางในการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น และการจัดการเรียนการสอนคือ ชุมชนควรมีบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล เป็นแหล่งวิชาการ ร่วมเป็น คณะกรรมการโรงเรียนหรือที่ปรึกษา

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาจำนวน 3 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย 2 แบบคือ แบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ โดยรายงาน การวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี มี 1 เรื่อง เป็นการวิเคราะห์ โนทัศน์และการปฏิบัติงานประเมินผลภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามเพื่อจำแนกระดับมโนทัศน์และการปฏิบัติงาน และคัดเลือกกรณีศึกษาคือ โรงเรียน ที่ประสบความสำเร็จระดับสูง และโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จระดับต่ำ เพื่อศึกษาเชิงคุณภาพ ข้อค้นพบคือ สภาพการปฏิบัติงานประเมินผลภายในของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จระดับสูง มีการปฏิบัติงานตามวงจร PDCA อย่างต่อเนื่องอยู่ในวงจรการทำงานปกติ ส่วนโรงเรียนที่ประสพ ความสำเร็จระดับต่ำมีการปฏิบัติงานในขั้นตอน P และ D เท่านั้น ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานประเมินผลภายในสถานศึกษาคือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ความพร้อมในการทำงานของ บุคลากร การทำงานเป็นทีม การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและอยู่ในวงจรปกติของการทำงาน การมีส่วนร่วมของชุมชน และความรู้สึกรักในการเป็นเจ้าของโรงเรียนร่วมกัน

สำหรับรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ มี 2 เรื่อง เรื่องแรกเป็นการศึกษาแบบความสัมพันธ์ของอำนาจ ความเป็นศูนย์กลางและ ยุทธศาสตร์การเจรจาต่อรองประสานประโยชน์กับการจัดสรรเทศะ ในสถาบันอุดมศึกษา เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์อธิการบดี และรองอธิการบดีฝ่ายบริหารเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูล ประกอบในการสร้างและพัฒนาแบบสอบถาม ข้อค้นพบที่ได้คือ องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับ การจัดสรรเทศะ คืออำนาจ ความเป็นศูนย์กลางและยุทธศาสตร์การเจรจาต่อรองประสาน ประโยชน์ การจัดสรรเทศะด้านห้องทำงาน ห้องบรรยายและห้องเรียน ขึ้นอยู่กับอำนาจเป็น ส่วนสำคัญโดยเฉพาะอำนาจสถาบัน การจัดสรรเทศะด้านสถานที่จอดรถ ขึ้นอยู่กับอำนาจจาก สิ่งแวดล้อมและยุทธศาสตร์การเจรจาต่อรองประสานประโยชน์เป็นสำคัญ

เรื่องที่สองเป็นการสืบสอบแบบการตัดสินใจของอธิการบดีสถาบันราชภัฏ เก็บข้อมูลจาก แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างในแนวลึกกับอธิการบดีสถาบันราชภัฏ สรุปได้ว่า อธิการบดีสถาบันราชภัฏมีวิธีการตัดสินใจโดยใช้คณะกรรมการหรือคณะบุคคลเป็นส่วนใหญ่

บางส่วนใช้วิธีการตัดสินใจในขั้นสุดท้ายด้วยตนเองตามอำนาจและหน้าที่โดยตรง ภายใต้กฎระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ และมอบอำนาจให้ผู้บริหารระดับต่างๆดูแลและตัดสินใจเบื้องต้น ในงานที่รับผิดชอบ การตัดสินใจทุกประเภทจะต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจเป็นสำคัญ และอธิการบดีสถาบันราชภัฏจะตัดสินใจโดยตรงในงานบริหารบุคคลเป็นส่วนใหญ่ และงานบริหารทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับงานนโยบายและงานริเริ่มที่สำคัญ

รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารบุคลากรจำนวน 2 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย แบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ โดยเรื่องแรกเป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยในขั้นแรกใช้เทคนิคพีดับเบิลยูพีเพื่อหาลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้ แล้วจึงนำลำดับความสำคัญของตัวบ่งชี้แต่ละด้านมาสร้างแนวการสัมภาษณ์กลุ่มเพื่อเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพ ในขั้นที่สองใช้การสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจงเพื่อตรวจสอบลำดับที่ของตัวบ่งชี้แต่ละด้านและความเห็นยืนยันว่าตัวบ่งชี้แต่ละตัวเป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์จริง ข้อค้นพบที่ได้คือตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์โดยใช้พีดับเบิลยูพีและการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจงลำดับที่ความสำคัญของตัวบ่งชี้แต่ละด้านมีความสอดคล้องกัน และตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์ประกอบด้วย 5 ด้าน 36 ตัวบ่งชี้ เป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์จริง ซึ่งการใช้การสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจงทำให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายทั้งระดับแนวกว้างและแนวลึกในแต่ละตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์

เรื่องที่สองเป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กรรมการสถานศึกษา เพื่อรวบรวมตัวบ่งชี้ที่มุ่งศึกษา จากนั้นจัดสนทนากลุ่มกรรมการสถานศึกษาเพื่อสรุปและยืนยันตัวบ่งชี้ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของกรรมการสถานศึกษา ข้อค้นพบคือ 1)โมเดลประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ เท่ากับ 26.552; $p=0.983$ ที่องศาอิสระเท่ากับ 44 และค่า GFI เท่ากับ 0.99 ค่าAGFI เท่ากับ 0.967 และค่า RMR เท่ากับ 0.021 2)ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมีผลต่อตัวบ่งชี้รวมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ความรู้ความสามารถด้านการบริหารงานวิชาการ การแต่งตั้งที่ปรึกษา และหรือคณะอนุกรรมการเพื่อการดำเนินงานตามระเบียบที่เห็นสมควร การส่งเสริมให้มีการ

พิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนา
 เต็มตามศักยภาพ การจัดรูปแบบทีมงานให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย
 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และการให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงาน
 ประจำปีของสถานศึกษาก่อนเสนอต่อสาธารณชน ตามลำดับ โดยชุดของตัวแปรดังกล่าวนี้
 สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวบ่งชี้ร่วมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของ
 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ร้อยละ 58.10

3.4 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จำนวน 4 เรื่อง มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย
 2 แบบคือ แบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ โดยรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบ
 การผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี มี 1 เรื่อง เป็นการนำเสนอรูปแบบ
 กระบวนการพัฒนาประชาสังคมสำหรับสภาวัฒนธรรมจังหวัด ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาดูงาน
 สัมภาษณ์กลุ่ม สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการศึกษาความคิดเห็นจากเครือข่ายเครือข่าย
 ภาคีสมาชิก และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ว่า การเกิดขึ้นของประชาสังคมสำหรับสภาวัฒนธรรม
 จังหวัด สิ่งสำคัญคือความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของงานวัฒนธรรมของ
 หน่วยงาน และองค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคชุมชน ภาคธุรกิจ และภาควิชาการ โดยมีการ
 กำหนดวัตถุประสงค์ ข้อตกลงร่วมกัน และมีกรรมการบริหารเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงาน

สำหรับรายงานการวิจัยที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัย
 เชิงปริมาณเป็นหลัก มี 3 เรื่อง เรื่องแรก เป็นการศึกษาการใช้เทคนิคสนทนากลุ่มและระเบียบวิธีคิด
 ในการประเมินความต้องการของเด็กต่างชาติชาวพม่า มีขั้นตอนการวิจัยคือ จัดสนทนากลุ่ม
 เด็กต่างชาติชาวพม่าเพื่อรวบรวมรายการความต้องการ และจัดอันดับความสำคัญของรายการด้วย
 วิธีจัดอันดับแบบคิวิ แล้วตรวจสอบข้อค้นพบกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในพื้นที่ ข้อค้นพบที่ได้คือ
 1)กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านกายภาพเรื่องสภาพแวดล้อม สุขอนามัยชุมชน สุขอนามัย
 ส่วนบุคคล น้ำบริโภคและโภชนาการ ความต้องการที่เกิดจากภัยคุกคาม การถูกละเมิดทางเพศ
 การทำงาน การใช้บริการรักษาพยาบาล และโดยภาพรวมแล้วผู้ย้ายถิ่นตระหนักในความสำคัญของ
 ความต้องการด้านกายภาพ 2)กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการด้านจิตใจเกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม
 ประเพณีเดิม การปรับตัวกับสังคมใหม่ ความต้องการที่เกิดจากสภาวะกดดันในครอบครัว
 การทำงานและความสัมพันธ์กับคนไทย ภาวะยากลำบากของผู้ปกครอง ต้องการการปกป้อง
 คุ้มครอง และต้องการสัญชาติไทย โดยภาพรวมแล้วผู้ย้ายถิ่นตระหนักในความสำคัญของ
 ความต้องการด้านจิตใจ 3)ด้านการศึกษามีความต้องการในเรื่องเนื้อหาวิชาเพศศึกษา วิชาชีพ

และวิชาพื้นฐานต่างๆ โดยภาพรวมแล้วผู้ย้ายถิ่นยังไม่ตระหนักในความสำคัญของความต้องการด้านการศึกษามากนัก ในด้านประสิทธิผลของการใช้ 2 เทคนิควิธีพบว่า แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อจำกัดในการใช้งาน และแต่ละเทคนิคสามารถเสริมจุดอ่อนของกันและกันได้ ในการประเมินความต้องการครั้งนี้ 2 เทคนิควิธีสามารถใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เรื่องที่สอง เป็นการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ และตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ โดยการสอบถามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ สรุปว่า รูปแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของการพัฒนาอาชีพและการกำหนดสมรรถนะที่ต้องพัฒนาอาจารย์ ประกอบด้วย 1)ความต้องการของกระทรวงสาธารณสุข วิชาชีพพยาบาล และสังคม 2)เส้นทางอาชีพ 3)ทักษะงานที่ต้องพัฒนาและความต้องการการพัฒนาอาชีพ ส่วนสมรรถนะที่ต้องพัฒนาประกอบด้วย 9 ด้าน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัยและพัฒนาความรู้ การเขียนเอกสารวิชาการและตำรา การให้บริการวิชาการแก่สังคม กิจกรรมนักศึกษาและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การประกันคุณภาพการศึกษา พฤติกรรมการทำงานร่วมกัน การบริหารของกลุ่มสมาชิกที่มีระยะสมบูรณ์และกลุ่มที่ปรึกษา และการบริหารวิทยาลัยของกลุ่มผู้อุปถัมภ์ และส่วนที่ 2 การออกแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ประกอบด้วยเป้าหมายแนวทาง และวิธีการพัฒนาอาชีพ

เรื่องสุดท้าย เป็นการศึกษาค้นคว้าผลของกระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพลังที่มีต่อแกนนำสุขภาพประจำครอบครัว รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แนวการสังเกตและสัมภาษณ์ข้อมูลพื้นฐานในชุมชนและกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัย สรุปว่า กระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพลังมีผลทำให้กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหลังการทดลอง แต่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระยะติดตามผล จากการวิเคราะห์เนื้อหาและการประเมินผลโครงการฝึกอบรมของกลุ่มทดลองพบว่า มีการเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกัน มีความตระหนักเกี่ยวกับสุขภาพของครอบครัวและชุมชน และมีความรู้ดีเป็นเจ้าของชุมชนเพิ่มมากขึ้น กระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพลังมีผลในการพัฒนาแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับบุคคลและชุมชน

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545 ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ” มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาคุณลักษณะงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ วิเคราะห์คุณภาพงานวิจัยและศึกษาผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพงานวิจัย และสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

การวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพในการสังเคราะห์ผลงานวิจัยทางการศึกษาที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่พิมพ์เผยแพร่ในระหว่างปีพ.ศ.2540-2545 ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษารายงานผลการวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทั้งหมด 28 เรื่อง แล้วพิจารณากำหนดนิยามปฏิบัติการของตัวแปรประเภทงานวิจัยและผู้วิจัย ปัญหาการวิจัย กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย และผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัย แล้ววิเคราะห์ผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพของรายงานการวิจัย สำหรับการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาครู การพัฒนาการบริหารจัดการ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยมีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย 2 แบบ คือ แบบทวิภาคี และแบบนำ-แบบรองโดยแบ่งออกเป็น แบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำ และแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพนำ การวิเคราะห์ข้อมูล มี 3 ขั้นตอนหลัก ขั้นแรกคือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับคุณลักษณะงานวิจัย เพื่อศึกษาการกระจายของตัวแปรต่างๆโดยใช้สถิติบรรยาย ขั้นตอนที่สองคือ การวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัยโดยพิจารณาจากตัวรายงานการวิจัย จากนั้นวิเคราะห์ผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพของรายงานการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ขั้นตอนที่สามคือ การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสังเคราะห์ข้อค้นพบจากรายงานการวิจัย และจากข้อค้นพบที่ได้จากรายงานการวิจัยผสมผสานดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยผสมผสานและแนวทางการออกแบบการวิจัยแบบผสมผสานในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

1. คุณลักษณะของรายงานการวิจัย

ด้านงานวิจัยและผู้วิจัย พบว่าโดยเฉลี่ยรายงานการวิจัยมีจำนวนหน้าทั้งหมด 238 หน้า ถ้าไม่รวมภาคผนวกจะมีจำนวน 178 หน้า ซึ่งรายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมากที่สุด (ร้อยละ 67.86) และเป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาวิชาวิจัยการศึกษา มากกว่าสาขาอื่นคือมีจำนวนร้อยละ 46.43 โดยผู้วิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคือมีจำนวนร้อยละ 75 นอกจากนี้ยังพบว่าวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาวิชาวิจัยการศึกษา ส่วนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาอุดมศึกษา รายงานการวิจัยส่วนใหญ่ทำสำเร็จในปี พ.ศ.2543 โดยมีจำนวนร้อยละ 32.14

ด้านปัญหาการวิจัยพบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนคือมีจำนวนร้อยละ 35.71 และเป็นงานวิจัยระดับประถมศึกษามากกว่าระดับอื่นคือมีจำนวนร้อยละ 35.71

ด้านวิธีวิทยาการวิจัย พบว่า รายงานการวิจัยร้อยละ 71.4 ใช้วิธีวิจัยเชิงบรรยาย มีการศึกษาทฤษฎีทางด้านจิตวิทยามากที่สุด คือมีจำนวนร้อยละ 25.0 และส่วนใหญ่ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษา (ร้อยละ 50.0) เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยและเนื้อหาสาระของรายงานการวิจัยรวม 4 หัวข้อ พบว่า รายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการพัฒนาครูมากที่สุด (ร้อยละ 21.4) เมื่อพิจารณารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก พบว่าส่วนใหญ่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการพัฒนาการบริหารจัดการ (ร้อยละ 25.0) สำหรับรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลักมีเพียงเรื่องเดียวมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน (ร้อยละ 3.6) นอกจากนี้ยังพบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบนำแบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก (ร้อยละ 53.6) เมื่อพิจารณาตามรูปแบบวิธีการวิจัย จะเห็นว่ารายงานการวิจัยมีรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจกรณีศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 32.1) เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย และประเภทของรายงานการวิจัย พบว่ารายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบทวิภาคีส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท (ร้อยละ 39.3) ส่วนรายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก (ร้อยละ 28.6)

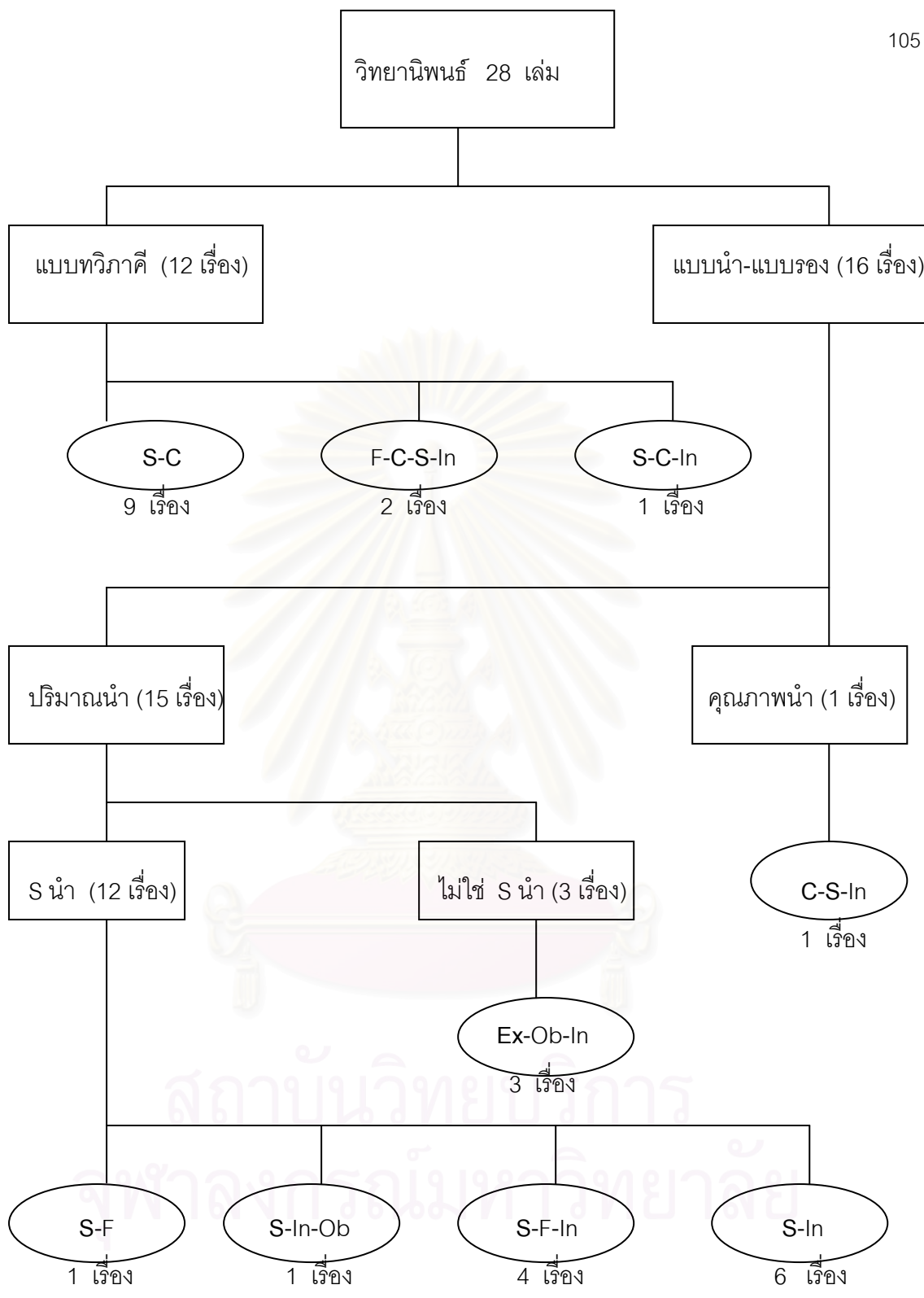
ในส่วนของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองจริง (ร้อยละ 7.1) เมื่อพิจารณาการตั้งสมมติฐานการวิจัย พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ตั้งสมมติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง (ร้อยละ 21.4) ในการกำหนดตัวแปรตามผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดตัวแปรตามจำนวน 1 ตัวและ 3 ตัวในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 7.1) นอกจากนี้ยังพบว่าประเภทของตัวแปรตามที่ผู้วิจัยสนใจศึกษามากที่สุด คือ ตัวแปรด้านทัศนคติ/ความพอใจ และจิตลักษณะ มีสัดส่วนเท่ากันคือ (ร้อยละ 7.1) ส่วนจำนวนตัวแปรทดลอง พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดให้มีตัวแปรทดลองจำนวน 1 ตัวแปรมากที่สุด (ร้อยละ 14.3) เมื่อพิจารณาประเภทของตัวแปรทดลองที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา พบว่าประเภทของตัวแปรทดลองที่ผู้วิจัยสนใจศึกษามากที่สุด คือ ตัวแปรด้านการฝึกอบรม (ร้อยละ 7.1)

เมื่อจำแนกรายงานการวิจัยตามลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา จะเห็นว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่สนใจศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรม/การปฏิบัติงาน (ร้อยละ 89.3) สำหรับการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (ร้อยละ 39.3) เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ร้อยละ 100.0) เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย หาค่าความถี่ (ร้อยละ 89.3)

ในส่วนของวิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่ารายงานการวิจัยที่เป็นกรณีศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นแบบพหุกรณีศึกษา (ร้อยละ 53.6) และมีขอบเขตการศึกษาเป็นกลุ่มบุคคล (องค์กร สมาคม) มากที่สุด (ร้อยละ 42.9) เมื่อพิจารณาวิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (ร้อยละ 100.0) และรายงานการวิจัยทุกเรื่องใช้ผู้วิจัย และแนวทางการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือวิจัย (ร้อยละ 100.0) ในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น รายงานการวิจัยส่วนใหญ่ใช้วิธีการรวบรวมจากเอกสารรายงาน (ร้อยละ 75.0) สิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตมากที่สุดคือ พฤติกรรมของบุคคล (ร้อยละ 57.1)

เมื่อพิจารณาการตรวจสอบข้อมูล พบว่ารายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (ร้อยละ 60.7) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (ร้อยละ 64.3)

ด้านผลการวิจัย ในการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่าผลการทดสอบสมมติฐานของรายงานการวิจัยส่วนใหญ่แตกต่างที่ระดับ .05 (ร้อยละ 17.9) และการสรุปผลการวิจัยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขในประเด็นที่ศึกษา (ร้อยละ 82.1) สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่าผลการวิจัยส่วนใหญ่มีเนื้อหาเกี่ยวกับกระบวนการทำงาน การมีส่วนร่วม (ร้อยละ 82.1)

(S = สำรวจ C = กรณีศึกษา In = สัมภาษณ์ Ob = สังเกต F = สันทนาการกลุ่ม Ex = ทดลอง)
 แผนภาพที่ 6 รูปแบบวิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์

2 คุณภาพของรายงานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัยโดยรวมพบว่า รายงานการวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับดี คือมีคะแนนคุณภาพของรายงานการวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ 78.32 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน ประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่สามารถเขียนนำเสนอโดยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากที่สุดมี 14 ประเด็น คือ ประเด็นการเขียนชื่อเรื่อง ปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัย เหตุผลความจำเป็นในการทำวิจัย การรายงานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบความคิดในการวิจัย การออกแบบการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย กลุ่มประชากร การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือวิจัย การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การเลือกกรณีศึกษา การอภิปรายผลการวิจัย และรูปแบบของรายงานการวิจัย สำหรับประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับดีมี 2 ประเด็น คือ ประเด็นขอบเขตการทำวิจัย และการสรุปผลการวิจัย ประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับปานกลางมี 8 ประเด็นคือ ประเด็นการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะ การศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นิยามปฏิบัติการตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร สถิติวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเสนอแนะในการวิจัย และประโยชน์ของงานวิจัยในด้านวิชาการ ประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับค่อนข้างต่ำมี 4 ประเด็น คือ ประเด็นข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล และประโยชน์ของงานวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ สำหรับประเด็นที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่เขียนรายงานการวิจัยโดยมีคุณภาพในระดับต่ำมี 2 ประเด็นคือ การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และความเที่ยงตรงของข้อมูล

เมื่อพิจารณาคำถามคุณภาพของรายงานการวิจัยแยกตามเนื้อหาสาระทั้ง 4 ด้านพบว่า รายงานการวิจัยทั้ง 4 เนื้อหามีคุณภาพอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ยังพบว่ารายงานการวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาครู การพัฒนาการบริหารจัดการ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่มีแบบแผนการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี และแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักส่วนใหญ่มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ยกเว้นรายงานการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคีมีคุณภาพอยู่ในระดับดีมากที่สุด และรายงานการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนที่มีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลักมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลของตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีต่อคุณภาพของรายงานการวิจัย

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการถดถอยพหุคูณ พบว่าตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ร้อยละ 57.70 โดยตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลทางบวกเรียงจากมากไปน้อยได้แก่ จำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (.624) แสดงว่าในการวิจัยเชิงคุณภาพหากนักวิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลหลากหลายวิธีจะส่งผลให้รายงานการวิจัยมีคุณภาพสูงขึ้น ประเภทงานวิจัย ได้แก่ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก(.457) แสดงว่างานวิทยานิพนธ์ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจะส่งผลให้คุณภาพของรายงานการวิจัยสูงขึ้นตามไปด้วย และรูปแบบวิธีวิจัยแบบสำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ (-.294) แสดงว่ารายงานการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจกับกรณีศึกษาร่วมกับการสัมภาษณ์จะยิ่งส่งผลให้คุณภาพของรายงานการวิจัยต่ำลง

4. ผลการสังเคราะห์ข้อค้นพบจากงานวิจัย

จากรายงานการวิจัยจำนวน 28 เรื่อง ผู้วิจัยสังเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปสาระตามลักษณะปัญหาวิจัยเป็น 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

- 1.การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ 4 กลุ่ม ได้แก่
 - 1.1 การรู้จักนักเรียน
 - 1.2 การจัดการเรียนการสอน/การวัดและประเมินผล
 - 1.3 สื่อสารสนเทศ
 - 1.4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน
- 2.การพัฒนาครูด้วยการทำวิจัย
- 3.การพัฒนาการบริหารจัดการ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ 3 กลุ่ม ได้แก่
 - 3.1 การพัฒนาด้านหลักสูตร
 - 3.2 การพัฒนาด้านการบริหารบุคลากร
 - 3.3 การพัฒนาด้านการบริหารสถานศึกษา
- 4.เรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ข้อค้นพบที่ได้ คือ ระบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้น ควรทำการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และผู้ปกครองควรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน นอกจากนั้นสื่อสารสนเทศก็สำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้อันของผู้เรียน โดยเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ

มีองค์ประกอบ 4 ด้านคือ ลักษณะของนวัตกรรม สภาพสังคม ตัวบุคคล และการสนับสนุน จากผู้บริหาร ในส่วนของการจัดการเรียนการสอน/การวัดและประเมินผล พบว่ารูปแบบการจัดการเรียน การสอนบูรณาการ และรูปแบบการสอนเฉพาะมีความเหมาะสม ควรนำไปใช้และพัฒนาให้ดีขึ้น สำหรับการวัดและประเมินผลผู้เรียนโดยการประเมินเพิ่มผลงานที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรมีการ ดำเนินการประเมินครบทั้งการวางแผน การสะท้อนความคิดและการจัดทำเพิ่มผลงาน มีครูและ นักเรียนเป็นผู้ประเมินและมีการอภิปรายและสะท้อนความคิดต่อผลการประเมิน

การพัฒนาครูด้วยการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง โดยกระบวนการวิจัยของครูนั้นเริ่มจากปัญหาการจัดการเรียนการสอนและการขาดความพร้อม ของนักเรียน โดยครูได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอนและสื่อ พัฒนานักเรียน และ พัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู นอกจากนี้ยังพบว่าการทำวิจัยปฏิบัติการส่งผลต่อ ความสามารถด้านการคิดสะท้อนของครูนักวิจัย เพราะกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการ เพิ่มโอกาสให้ครูได้ฝึกฝนกระบวนการคิดสะท้อนในการแก้ปัญหาการสอน

การพัฒนาด้านการบริหารจัดการก็เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่มีผลต่อ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยการพัฒนาด้านหลักสูตร ในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นควรดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล แนวคิดหรือ ข้อเสนอแนะ และเป็นผู้ร่วมกำหนดทิศทางและเป้าหมายของโรงเรียน ในระดับอุดมศึกษา ควรมีการร่วมมือกันระหว่างหลักสูตร M.B.A.และองค์การธุรกิจให้มากขึ้น ในส่วนของการบริหาร สถานศึกษา การปฏิบัติงานประเมินผลภายในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จระดับสูง มีการปฏิบัติงาน ตามวงจร PDCA อย่างต่อเนื่องอยู่ในวงจรการทำงานปกติ ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ประเมินผลภายในสถานศึกษาคือ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ความพร้อมในการทำงานของบุคลากร การทำงานเป็นทีม การปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและอยู่ในวงจรปกติของการทำงาน การมีส่วนร่วม ของชุมชน และความรู้ดีในการเป็นเจ้าของโรงเรียนร่วมกัน สำหรับการบริหารสถาบันราชภัฏ พบว่าอธิการบดีสถาบันราชภัฏมามีวิธีการตัดสินใจโดยใช้คณะกรรมการหรือคณะบุคคลเป็นส่วนใหญ่ ในส่วนของการบริหารบุคลากร พบว่าประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา ความรู้ ความสามารถด้านการบริหารงานวิชาการ ฯลฯ

สำหรับงานวิจัยด้านอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ข้อค้นพบที่ได้ คือ 1)การเกิดขึ้น ของประชาสังคมสำหรับสภาวัฒนธรรมจังหวัด สิ่งสำคัญคือความตระหนักในคุณค่าและ ความสำคัญของงานวัฒนธรรมของหน่วยงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง 2)ผู้ย้ายถิ่นชาวพม่าตระหนัก ในความสำคัญของความต้องการด้านกายภาพ ด้านจิตใจ แต่ยังไม่ตระหนักในความสำคัญ

ของความต้องการด้านการศึกษามากนัก 3)รูปแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของการพัฒนาอาชีพและการกำหนดสมรรถนะที่ต้องพัฒนาอาจารย์ และส่วนที่ 2 การออกแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล และ 4)กระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพลังมีผลในการพัฒนาแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับบุคคลและชุมชน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545 ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณลักษณะของรายงานการวิจัย และข้อความรู้ที่ปรากฏในรายงานวิจัย ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายออกเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ คุณลักษณะของรายงานการวิจัย คุณภาพของรายงานการวิจัย และความรู้หรือข้อค้นพบจากรายงานการวิจัย

1.คุณลักษณะของรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์จำนวน 28 เรื่องมีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ และเป็นงานวิจัยในระดับประถมศึกษามากกว่าระดับอื่น สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นอันดับหนึ่ง และการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน จึงมีผู้ทำวิจัยในเรื่องนี้กันมาก รายงานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ที่เป็นเช่นนี้เพราะสัดส่วนระหว่างนิสิตระดับปริญญาโทกับนิสิตระดับปริญญาเอกแตกต่างกันมากโดยที่นิสิตระดับปริญญาโทมากกว่านิสิตระดับปริญญาเอก ดังนั้นจึงทำให้วิทยานิพนธ์ที่ผลิตโดยนิสิตปริญญาโทมีสัดส่วนสูงกว่าวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก และวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ผลิตโดยผู้วิจัยที่เป็นเพศหญิง เพราะมีนิสิตที่ศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย จึงทำให้วิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ที่ผลิตโดยผู้วิจัยที่เป็นเพศหญิงมีสัดส่วนสูงกว่าผู้วิจัยที่เป็นเพศชาย วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทเป็นวิทยานิพนธ์ของสาขาวิจัยการศึกษา มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนิสิตในสาขาวิจัยการศึกษามีความเชี่ยวชาญเฉพาะในด้านระเบียบวิธีวิจัย ส่งผลให้การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยมีรูปแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยที่หลากหลายมากกว่า 1 วิธี รายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบนำ-แบบรองโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก มีรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจ

สัมภาษณ์มากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะรายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยาย และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยคาดว่าอาจมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้จากการตอบแบบสอบถาม ดังนั้นเพื่อการสรุปผลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงเพิ่มขั้นตอนการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อตรวจสอบยืนยันผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถามอีกครั้ง ประกอบกับรูปแบบวิธีการวิจัยนี้มีขั้นตอนการวิจัยไม่ซับซ้อน และใช้เวลาไม่นานนักในการเก็บรวบรวมข้อมูล รูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจ-สัมภาษณ์จึงเป็นที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นไปตามที่ Seidman(1991 อ้างถึงในประภัสสร วงษ์ดี, 2540) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่การวิจัยจะต้องอาศัยเทคนิคในการสัมภาษณ์ว่า การสัมภาษณ์จะทำให้ได้รายละเอียด ได้สิ่งที่สะท้อนให้เกิดกระบวนการต่างๆขึ้นมาได้ และเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่มีความถูกต้องน่าเชื่อถือมากขึ้น รายงานการวิจัยที่มีแผนแบบการผสมผสานการวิจัยแบบทวิภาคีส่วนใหญ่มีรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจ กรณีศึกษา ตามหลักของการวิจัยรูปแบบนี้เป็นการดำเนินการวิจัยแยก 2 ขั้นตอนอย่างเด่นชัดด้วยวิธีการวิจัยที่ต่างกัน และนำเสนอผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน โดยการสำรวจ-กรณีศึกษาเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยแยกเป็น 2 ขั้นตอนได้อย่างเด่นชัด และมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยายเหมือนกัน โดยกรณีศึกษาจะทำให้มองเห็นกระบวนการ ความเชื่อมโยงของปรากฏการณ์ที่ชัดเจนขึ้น สำหรับการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามนั้นยังไม่สามารถมองเห็นภาพของกระบวนการวิจัยที่ชัดเจนได้ แต่ข้อมูลที่จะพบจะทำให้มองเห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ การศึกษาแบบกรณีศึกษา ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยมองเห็นกระบวนการวิจัยค่อนข้างจะชัดเจนขึ้นมาก ประภัสสร วงษ์ดี (2540) เป็นไปตามที่ Popham(1993 อ้างถึงใน โชคชัย สิริพนมณี, 2540) กล่าวว่า “นักประเมินผล การศึกษาและนักสังคมศาสตร์นิยมเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยวิธีการเชิงคุณภาพช่วยให้ข้อมูลที่หลากหลายและเจาะลึก ส่วนวิธีเชิงปริมาณจะได้ข้อมูลกว้างๆในเรื่องนั้นๆ”

การวิจัยเชิงปริมาณส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อบรรยาย ร้อยละ 71.4 ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าประเด็นการวิจัยที่ทำการศึกษส่วนใหญ่ชี้สภาพที่เกิดขึ้น ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยลักษณะนี้ยังไม่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้เท่าที่ควร ในอนาคตควรทำการวิจัยให้ลึกซึ้งกว่านี้

รายงานการวิจัยส่วนใหญ่มีการศึกษาทฤษฎีทางด้านจิตวิทยามากที่สุด (ร้อยละ 25.0) รองลงมาคือทฤษฎีทางสังคมวิทยาการศึกษา (ร้อยละ 10.7) ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ การศึกษาและรัฐศาสตร์การศึกษามีจำนวนเท่ากัน คือ (ร้อยละ 3.6) เรียงลงมาตามลำดับ ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่ารายงานการวิจัยทางการศึกษามีการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องน้อยมาก ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการวิจัยทางการศึกษาที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานควรจะมีลักษณะเป็นสหสาขาวิชา มีการศึกษาทฤษฎีที่เป็นรากฐานแนวคิดหลากหลายเพื่อเป็นพื้นฐานความรู้

ในการทำวิจัย นอกจากนี้ยังพบว่ารายงานการวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ส่วนใหญ่มีการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษามากที่สุด (ร้อยละ 50.0) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในระบบการศึกษานั้น การบริหารนับว่ามีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ดังนั้นการวิจัยทางการศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อเป็นกรอบในการทำวิจัย

รายงานการวิจัยที่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองส่วนใหญ่มีรูปแบบการทดลองเชิงทดลองจริง (ร้อยละ 7.1) และงานวิจัยกึ่งทดลอง (ร้อยละ 3.6) สอดคล้องกับข้อค้นพบของ เบญจนารถ อมรประสิทธิ์ (2539) ที่พบว่าแบบการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้นรูปแบบการทดลองแบบทดลองจริงมีการใช้มากที่สุด และรูปแบบกึ่งทดลองมีการใช้รองลงมาเป็นอันดับสอง ในการกำหนดตัวแปรตาม ผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดตัวแปรตามจำนวน 1 ตัวและ 3 ตัวในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ (ร้อยละ 7.1) และพบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่กำหนดให้มีตัวแปรทดลองจำนวน 1 ตัวแปรมากที่สุด (ร้อยละ 14.3) สอดคล้องกับการศึกษาของ เบญจนารถ อมรประสิทธิ์ (2539) ที่ได้ผลสรุปว่าวิทยานิพนธ์ส่วนใหญ่ศึกษาตัวแปรทดลองและตัวแปรตามอย่างละ 1 ตัว นอกจากนี้ยังพบว่าประเภทของตัวแปรตามที่ผู้วิจัยสนใจศึกษามากที่สุด คือ ตัวแปรด้านทัศนคติความพอใจ และจิตลักษณะ มีสัดส่วนเท่ากันคือ (ร้อยละ 7.1) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาในปัจจุบันเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้สอนจึงต้องศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน จึงมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรด้านทัศนคติความพอใจ และจิตลักษณะของผู้เรียนมาก

สำหรับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (ร้อยละ 39.3) สอดคล้องกับข้อค้นพบของ เบญจนารถ อมรประสิทธิ์ (2539) ที่ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มาโดยการเลือกโรงเรียนแบบเจาะจง งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ร้อยละ 100.0) รองลงมาคือใช้แบบสนทนา (ร้อยละ 21.4) สอดคล้องกับข้อค้นพบของ สุรเดช พันธุ์วิเศษ (2532) ที่พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมากที่สุดคือ แบบสอบถาม เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย หาค่าความถี่ (ร้อยละ 89.3) สอดคล้องกับข้อค้นพบของ สุรเดช พันธุ์วิเศษ (2532) ที่ว่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุดคือ ค่าความถี่ ร้อยละ ในสถิติภาคบรรยาย

2. คุณภาพของรายงานการวิจัย

รายงานการวิจัยทั้ง 4 เนื้อหาที่มีคุณภาพอยู่ในระดับดี โดยรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามีคะแนนคุณภาพของรายงานการวิจัยเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 86.50 จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ผลิตโดยนิตินิตระดับปริญญาเอก และนิตินิตจากสาขาวิจัยการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ด้านการทำวิจัยมาเฉพาะทาง รายงานการวิจัยจึงมีคุณภาพสูงกว่าการวิจัยด้านอื่นๆ

จากผลการวิเคราะห์ตัวแปรลักษณะของรายงานการวิจัยที่มีต่อคุณภาพของรายงานการวิจัย พบว่าตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพงานวิจัยในทางบวก คือ จำนวนวิธีวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะในการวิจัยเชิงคุณภาพต้องอาศัยกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้รูปแบบความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเหตุการณ์ในบริบทที่ทำวิจัย ดังนั้นการที่นักวิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมาก จึงส่งผลให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ และนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพมากตามไปด้วย ตัวแปรประเภทงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก ที่เป็นเช่นนี้เพราะการศึกษาในระดับปริญญาเอกต้องใช้ระยะเวลาอันยาวนาน มีจำนวนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์มากขึ้น และในการศึกษาวิจัยมีการใช้วิธีวิทยาการวิจัยขั้นสูง ประกอบกับความรู้ความสามารถของนักวิจัยได้รับการพัฒนาและมีความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยมากขึ้น ทำให้คุณภาพของงานวิจัยสูงขึ้น และตัวแปรรูปแบบวิธีการวิจัยแบบสำรวจกับกรณีศึกษา ร่วมกับการสัมภาษณ์ ที่ส่งผลให้คุณภาพงานวิจัยต่ำลง อาจเป็นเพราะในกระบวนการวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยหลากหลายวิธี ซึ่งในการสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้พบเพียง 2 เรื่อง หากนักวิจัยไม่มีการวางแผนการดำเนินการวิจัยที่ดี จะทำให้เกิดความสับสนในการจัดกระทำข้อมูลเนื่องจากยิ่งใช้วิธีการวิจัยมากเท่าใด ข้อมูลก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ทำให้นักวิจัยต้องใช้ความรู้ความสามารถอย่างสูงในการวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยให้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ถ้าไม่สามารถทำได้ก็จะส่งผลให้งานวิจัยนั้นมีคุณภาพด้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น

3. ข้อค้นพบจากงานวิจัย

รายงานการวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาการบริหารจัดการ และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา พบว่าใช้แผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักมากที่สุด ส่วนรายงานการวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาครู พบว่าใช้แผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคีเท่านั้น สำหรับเหตุผลของผู้วิจัยในการเลือกใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการวิจัยเป็นหลัก เช่น ผู้วิจัยใช้เทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามสภาพจริงที่สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้และมีความน่าเชื่อถือ (รัตนพร ไกรถาวร, 2545) และประภัสสร วงษ์ดี (2540) กล่าวว่า “ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะนำเอา

ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามาร่วมศึกษากระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และการนำผลการวิจัยไปใช้ของครุณักวิจัย เพราะหากใช้วิธีการเชิงปริมาณทำการศึกษาแต่เพียงอย่างเดียวจะทำให้ไม่ได้รายละเอียดของขั้นตอนต่างๆที่ครูทำการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตั้งแต่เริ่มต้นจนประสบผลสำเร็จในระดับหนึ่ง” จะเห็นว่าการตั้งคำถามหรือวัตถุประสงค์ในการวิจัย เป็นเสมือนเข็มทิศชี้ทางให้ผู้วิจัยเลือกวิธีวิทยาการวิจัยที่จะสามารถตอบวัตถุประสงค์ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ หากผู้วิจัยตั้งคำถามวิจัยอย่างลึกซึ้ง กว้างขวางมากเพียงใด ผู้วิจัยก็ย่อมต้องเลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ได้คำตอบของการวิจัยครอบคลุมทุกประเด็น ดังนั้นเนื้อหาของการวิจัยจึงไม่ได้เป็นตัวกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ไม่ว่าจะศึกษาเนื้อหาเรื่องอะไรก็สามารถเลือกใช้แผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยได้ทุกรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้

จากข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหารายงานการวิจัยทั้ง 28 เรื่อง 4 เนื้อหา ผู้วิจัยพบว่าลักษณะการตั้งคำถามวิจัยหรือวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นการบรรยายมากที่สุด ทำให้วิธีการวิจัยที่ใช้จึงเป็นการสำรวจสภาพปัญหาการดำเนินงาน และข้อเสนอแนะในเรื่องต่างๆ และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสัมภาษณ์ร่วมด้วยเพื่อเป็นการตรวจสอบยืนยันผลที่ได้จากการวิจัยเชิงสำรวจ ทำให้ผู้วิจัยมีความมั่นใจในการสรุปผลการวิจัยมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยจะสรุปได้แต่เพียงว่าสภาพปัญหาอยู่ในระดับใดเท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะต้องพัฒนาแบบการวิจัยให้สามารถตอบคำถามได้ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น เช่น การศึกษาเชิงคุณลักษณะที่จะช่วยให้เห็นสภาพที่เป็นปัญหา และสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง อย่างแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี ที่ใช้การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าจะมีการสนับสนุนให้มีการใช้ให้แพร่หลายเพื่อตอบปัญหาทางการศึกษาให้ได้ประโยชน์สูงสุด

ปัจจุบันวิทยานิพนธ์ที่มีแผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัยแบบทวิภาคี เป็นวิทยานิพนธ์ในสาขาวิจัยการศึกษามากที่สุด อาจเป็นเพราะผู้ที่ศึกษาด้านการวิจัยการศึกษาได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวิธีการวิจัยมาโดยเฉพาะทาง จึงมีความรู้ด้านการวิจัยมากกว่า หากต้องการส่งเสริมให้มีการใช้เทคนิควิธีวิทยาการวิจัยที่หลากหลายเพื่อประโยชน์สูงสุดทางการศึกษา แทนการใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบเดิมๆตามความเคยชินหรือตามสะดวก ก็ควรเร่งพัฒนาเสริมสร้างความรู้ความสามารถด้านการวิจัยในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาให้มากยิ่งขึ้น กว่าเดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการตั้งคำถามหรือวัตถุประสงค์การวิจัยควรเน้นให้มีการศึกษาให้ลึกซึ้ง

4. แนวทางการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน

ข้อค้นพบที่ได้จากการสังเคราะห์รายงานการวิจัยผสมผสานนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อดี ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานในอนาคต มีรายละเอียดดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แนวทางในการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน

รูปแบบการวิจัย ผสมผสาน	แบบทวิภาคี	แบบนำ-แบบรอง
ข้อดี	<p>1. ช่วยขยายขอบเขตความกว้างของงานวิจัยด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและความลึกของงานวิจัยด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ</p> <p>2. เป็นการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลที่ได้จากวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ</p> <p>3. สะดวกต่อการนำเสนอผลการวิจัย เพราะเป็นการวิจัยที่แยก 2 ขั้นตอนอย่างเด่นชัดด้วยวิธีการวิจัยที่ต่างกัน และตอบปัญหาวิจัยต่างประเด็นกัน การนำเสนอผลการวิจัยจึงแบ่งเป็น 2 ตอน</p>	<p>1. ช่วยเสริมความมั่นใจแก่นักวิจัยโดยการนำข้อมูลมาเสริมหรือมายืนยันซึ่งกันและกันในการวิจัยครั้งเดียว</p> <p>2. ช่วยให้ข้อมูลหรือข้อค้นพบมีความสมบูรณ์มากขึ้น</p> <p>3. ช่วยค้นหาความขัดแย้งของข้อค้นพบที่อาจมี และอาจเป็นประเด็นใหม่ที่น่าสนใจซึ่งนักวิจัยไม่คาดคิดมาก่อน</p>
ข้อจำกัด	<p>1. การวิจัยแบบทวิภาคี ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลนาน เนื่องจากต้องใช้วิธีการวิจัย 2 วิธี ทำให้นักวิจัยไม่ค่อยนิยมนำวิธีการวิจัยผสมผสานรูปแบบนี้ไปใช้</p> <p>2. นักวิจัยที่ใช้วิธีการวิจัยผสมผสานแบบทวิภาคี ต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเป็นอย่างดี ซึ่งส่วนใหญ่ นักวิจัยมักจะมีทักษะ และความถนัดในการวิจัยเฉพาะรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเท่านั้น</p>	<p>1. เนื่องจากการวิจัยแบบนำ-แบบรองเป็นการผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยหลักแนวทางใดแนวทางหนึ่ง แล้วเสริมด้วยเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของวิธีการวิจัยอีกแบบหนึ่ง ดังนั้น นักวิจัยจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย และครอบคลุมทั้งวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ</p>

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

รูปแบบการวิจัย ผสมผสาน	แบบทวิภาคี	แบบนำ-แบบรอง
ข้อจำกัด		2.วิธีการวิจัยผสมผสานแบบนำ-แบบรองเป็นการวิจัยที่ไม่ได้แยกเป็น 2 ขั้นตอนอย่างเด่นชัด การนำเสนอผลการวิจัยจึงไม่ได้แยกออกจากกันอย่างชัดเจน หากนักวิจัยเขียนขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไม่ละเอียดหรือไม่มีการแสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย อาจทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน ไม่ทราบว่าข้อมูลแต่ละส่วน ได้มาโดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบใด และมีส่วนเสริมหรือยืนยันกันอย่างไร
แนวทางการพัฒนา	1.ปรับเปลี่ยนทัศนคติของนักวิจัยที่คิดว่าการวิจัยผสมผสานเป็นเรื่องยาก ใช้เวลาในการวิจัยนานทำให้จบการศึกษาช้า โดยให้คำนึงถึงประโยชน์ทางวิชาการศึกษา และองค์ความรู้ที่จะได้รับเป็นหลัก จะทำให้ระเบียบวิธีวิจัยผสมผสานถูกพิจารณานำไปใช้อย่างแพร่หลายมากขึ้น ส่วนเรื่องระยะเวลาในการวิจัย ขึ้นอยู่กับนักวิจัย หากวางแผนการดำเนินการวิจัยดี และทำตามแผนที่วางไว้ได้ ก็สามารถจบการศึกษาได้ตามกำหนด	1.พัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับนักวิจัยทั้งในการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเน้นให้นักวิจัยเห็นถึงข้อดี และข้อจำกัดของแต่ละเทคนิควิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และเพื่อให้ได้คำตอบของปัญหาวิจัยที่ครอบคลุมทุกประเด็น การวิจัยผสมผสานแบบนำ-แบบรองเป็นทางเลือกหนึ่งที่นักวิจัยสามารถนำไปใช้ในการออกแบบการวิจัยได้

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

รูปแบบการวิจัย ผสมผสาน	แบบทวิภาคี	แบบนำ-แบบรอง
	<p>2.พัฒนาความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัยให้นักวิจัย ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเน้นให้นักวิจัยไม่ยึดติดกับวิธีการวิจัยแบบใดแบบหนึ่งตามความถนัด หรือความสนใจ แต่ควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นหลัก และพิจารณาเลือกใช้วิธีการวิจัยผสมผสานเพื่อตอบปัญหาวิจัยได้ลึกซึ้งกว้างขวางมากขึ้น</p>	<p>2.การเขียนขั้นตอนการดำเนินการวิจัย นักวิจัยควรนำเสนอเป็นแผนภาพเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย และมองเห็นภาพรวมของกระบวนการวิจัย และการนำเสนอผลการวิจัยควรเป็นลำดับขั้น เพื่อให้เห็นความต่อเนื่องเชื่อมโยงของข้อมูลที่ได้มาจากวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละวิธี</p>

สำหรับแนวทางในการออกแบบการวิจัยแบบผสมผสานในงานวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจัดอยู่ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์นั้น หากผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อ ศึกษาสภาพต่างๆที่เกิดขึ้น ลักษณะคำถามวิจัย คือ 1)ลักษณะของตัวแปรเป็นอย่างไร 2)มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปรเป็นอย่างไร 3)ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นอย่างไร ฯลฯ ตัวอย่างคำถามวิจัย เช่น มีอุปสรรคหรือสาเหตุอันใดที่ข้าราชการครูไม่สามารถทำผลงานให้ถึงเกณฑ์เพื่อขอเลื่อนตำแหน่งได้ ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างครูนักวิจัยและครูที่ไม่เป็นครูนักวิจัยมีความแตกต่างกันอย่างไร ฯลฯ รวมทั้งตั้งวัตถุประสงค์การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อ บรรยายสภาพการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ หรือเพื่อวิเคราะห์กระบวนการให้เห็นภาพรวมและความเชื่อมโยงระหว่างปรากฏการณ์ ลักษณะคำถามวิจัย คือ 1)ธรรมชาติของสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร 2)สิ่งที่เกิดขึ้นมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างไร 3)ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลในลักษณะใด ฯลฯ ตัวอย่างคำถามวิจัย เช่น ครูมีกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างไร และนำผลของการทำวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการพัฒนาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของครูนักวิจัย ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในโรงเรียนส่งผลให้โรงเรียนมีสภาพการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และมีเงื่อนไขใดบ้างที่ทำให้เกิดกระบวนการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาในโรงเรียน ฯลฯ หากผู้วิจัยตั้งคำถามวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในลักษณะนี้ สามารถออกแบบการวิจัยแบบผสมผสานเป็นแบบทวิภาคี โดยมีรูปแบบวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 แบบ คือ 1)การสำรวจและกรณีศึกษา 2)สำรวจกรณีศึกษา-สัมภาษณ์ และ 3) สทนากลุ่ม-สำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ เป็นต้น

นอกจากนี้หากผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์การวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาสภาพต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ และเพื่อประเมินความต้องการจำเป็น ลักษณะคำถามวิจัย คือ 1)ลักษณะของตัวแปรเป็นอย่างไร 2)ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นอย่างไร ตัวอย่างคำถามวิจัย เช่น สื่อมีบทบาทอย่างไรต่อการยอมรับโครงการสุขบัญญัติแห่งชาติของผู้บริหารและครู เด็กต่างชาติชาวพม่ามีความต้องการจำเป็นในด้านใดบ้าง กลยุทธ์การจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นอย่างไร สภาพ ปัญหา และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นอย่างไร ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจความเป็นศูนย์กลาง และยุทธศาสตร์การเจรจาต่อรองประสานประโยชน์ในสถาบัน อุดมศึกษาเป็นอย่างไร ฯลฯ การตั้งคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ในลักษณะนี้ ผู้วิจัยสามารถออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน เป็นแบบนำและแบบรอง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพรอง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสำรวจเป็นหลักร่วมกับใช้วิธีการเก็บรวบรวม

ข้อมูลบางอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพมาเสริม เพื่อช่วยเปิดเผยปรากฏการณ์บางมิติที่วิธีการวิจัยเชิงปริมาณไม่สามารถค้นพบได้ ทำให้ข้อมูลหรือข้อค้นพบมีความสมบูรณ์มากขึ้น โดยมีรูปแบบวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 แบบ คือ 1)สำรวจ-สนทนากลุ่ม 2)สำรวจ-สัมภาษณ์ 3)สำรวจ-สนทนากลุ่ม-สัมภาษณ์ และ 4)สำรวจ-สนทนากลุ่ม-สังเกต

ในส่วนของการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาผลของตัวแปรจัดกระทำที่มีต่อตัวแปรตาม และเพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของการใช้ตัวแปรจัดกระทำ ลักษณะคำถามวิจัย คือ ผลจากตัวแปรจัดกระทำที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร ตัวอย่างคำถามวิจัย เช่น ผลของกระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพลังที่มีต่อการพัฒนาแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวแตกต่างจากการฝึกอบรมแบบเดิมอย่างไร ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่างจากการสอนแบบเดิมอย่างไร ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพเป็นอย่างไร ฯลฯ การตั้งคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ในลักษณะนี้ ผู้วิจัยสามารถออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน เป็นแบบนำและแบบรอง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณนำและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพรอง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลอง และตรวจสอบประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอน หรือรูปแบบการจัดกิจกรรม โดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างขณะทำการทดลอง รูปแบบวิธีการวิจัย คือ ทดลอง-สังเกต-สัมภาษณ์ เป็นต้น

สำหรับแนวทางในการออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5.2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.2 แนวทางการออกแบบการวิจัยแบบผสมผสาน

ระเบียบวิธีวิจัยผสมผสาน	วัตถุประสงค์การวิจัย	ลักษณะคำถามวิจัย	ตัวอย่างคำถามวิจัย
<p>1.แบบทวิภาคี</p> <p>1.1 สํารวจ-กรณีศึกษา</p> <p>1.2 สันทนาการกลุ่ม-สํารวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์</p> <p>1.3 สํารวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์</p>	<p>-ศึกษาสภาพต่างๆที่เกิดขึ้น</p> <p>-บรรยายสภาพการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์</p> <p>-วิเคราะห์กระบวนการให้เห็นภาพรวมและความเชื่อมโยงระหว่างปรากฏการณ์</p>	<p>-ลักษณะของตัวแปรเป็นอย่างไร</p> <p>-มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากรเป็นอย่างไร</p> <p>-ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นอย่างไร</p> <p>-ธรรมชาติของสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร</p> <p>-สิ่งที่เกิดขึ้นมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างไร</p> <p>-ปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง-นั้นส่งผลในลักษณะใด</p>	<p>-มีอุปสรรคหรือสาเหตุอันใดที่ข้าราชการครูไม่สามารถทำผลงานให้ถึงเกณฑ์เพื่อขอเลื่อน ตำแหน่งได้</p> <p>-ครูมีกระบวนการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอย่างไร และนำผลของการทำวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้าง</p> <p>-ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างครุณักวิจัยและครูที่ไม่เป็นครุณักวิจัยมีความแตกต่างกันอย่างไร</p> <p>-มีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการพัฒนา ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของครุณักวิจัย</p> <p>-ในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในร.ร.ส่งผลให้ร.ร.มีสภาพการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร และมีเงื่อนไขใดบ้างที่ทำให้เกิดกระบวนการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในร.ร.</p>

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

ระเบียบวิธีวิจัยผสมผสาน	วัตถุประสงค์การวิจัย	ลักษณะคำถามวิจัย	ตัวอย่างคำถามวิจัย
2.แบบนำ-แบบรอง 2.1 สํารวจ-สนทนากลุ่ม 2.2 สํารวจ-สัมภาษณ์-สังเกต 2.3 สํารวจ-สนทนากลุ่ม-สัมภาษณ์ 2.4 สํารวจ-สัมภาษณ์	-ศึกษาสภาพต่างๆที่เกิดขึ้น -ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร -พัฒนาตัวบ่งชี้ -ประเมินความต้องการจำเป็น	-ลักษณะของตัวแปรเป็นอย่างไร -ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นอย่างไร	-สื่อมีบทบาทอย่างไรต่อการยอมรับโครงการสุขบัญญัติแห่งชาติของผู้บริหารและครู -เด็กต่างชาติชาวพม่ามีความต้องการจำเป็นในด้านใดบ้าง -กลยุทธ์การจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นอย่างไร -สภาพ ปัญหา และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเป็นอย่างไร -ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจความเป็นศูนย์กลางและยุทธศาสตร์การเจรจาต่อรองประสานประโยชน์ ในสถาบันอุดมศึกษาเป็นอย่างไร
2.5 ทดลอง-สังเกต-สัมภาษณ์	-ศึกษาผลของตัวแปรจัดกระทำที่มีต่อตัวแปรตาม -ตรวจสอบประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอน	-ผลจากตัวแปรจัดกระทำที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร	-ผลของกระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพลังที่มีต่อการพัฒนาแกนนำสุขภาพประจำครอบครัวแตกต่างจากการฝึกอบรมแบบเดิมอย่างไร -ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่างจากการสอนแบบเดิมอย่างไร -ประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพเป็นอย่างไร

จุดเด่น

1. การสังเคราะห์รายงานการวิจัยแบบผสมผสานนี้ นอกจากจะได้ข้อค้นพบที่เป็นผลการวิจัยของงานวิจัยแต่ละเล่มแล้ว ยังได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานที่ใช้ในรายงานการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อวงการวิจัยในการพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานในอนาคต

2. แบบบันทึกข้อมูลและแบบวิเคราะห์คุณภาพของรายงานการวิจัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ลงรหัสข้อมูลรายงานวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานในการวิจัย ทำให้การสังเคราะห์งานวิจัยไม่จำกัดกลุ่มอยู่เฉพาะรายงานการวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบใดแบบหนึ่งเหมือนในอดีต

จุดด้อย

การสังเคราะห์รายงานการวิจัยแบบผสมผสานครั้งนี้ ปัญหาที่พบคือ นักวิจัยเขียนรายงานการวิจัยในส่วนของวิธีดำเนินการวิจัยไม่ละเอียดชัดเจน โดยเฉพาะรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ และการตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งการเขียนรายงานวิธีดำเนินการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่บ่งชี้ถึงคุณภาพของรายงานวิจัย ในอนาคตการเขียนวิธีดำเนินการวิจัย ควรมีแผนภาพประกอบแสดงถึงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย พร้อมทั้งเขียนรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีวิทยาการวิจัยที่ใช้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน

ข้อควรระมัดระวัง

การสังเคราะห์รายงานการวิจัยแบบผสมผสานในอนาคต ควรระมัดระวังในเรื่องการคัดเลือกงานวิจัยมาสังเคราะห์ ในการพิจารณาว่ารายงานการวิจัยเรื่องใดใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานนั้น สิ่งแรกให้พิจารณาจากปัญหาการวิจัยหรือวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นหลัก แล้วจึงพิจารณาวิธีวิทยาการวิจัยที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยนั้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าแผนแบบการวิจัยผสมผสานพบมากเฉพาะในงานวิจัยของสาขาวิจัยการศึกษา ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมให้สาขาวิชาอื่นๆ นำเอารูปแบบวิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานไปใช้ให้มากขึ้น โดยการพัฒนาความรู้ด้านการทำวิจัยให้กับนิสิตเพิ่มมากขึ้น

โดยเฉพาะการตั้งคำถามวิจัยหรือวัตถุประสงค์ให้มีความลึกซึ้งอันจะนำไปสู่การออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยที่มีความหลากหลายมากกว่าการใช้เพียงวิธีการวิจัยแบบใดแบบหนึ่งเพียงแบบเดียว

2. ลักษณะปัญหาวิจัยที่มีการศึกษาในงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาสภาพตัวแปรซึ่งให้ข้อค้นพบที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ จึงควรส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในประเด็นที่มีความซับซ้อนและลึกซึ้งมากขึ้น เพื่อให้ข้อค้นพบจากงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการศึกษาได้มากขึ้น

3. รายงานการวิจัยแบบผสมผสาน ในส่วนของการวิจัยเชิงปริมาณที่พบส่วนใหญ่เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ในอนาคตน่าจะมีการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณแบบอื่น ๆ ด้วย เช่น การวิจัยเชิงทดลอง การวิจัยเชิงประเมิน ฯลฯ เพื่อขยายขอบเขตขององค์ความรู้ให้กว้างขวางขึ้น

4. การนำแผนแบบการวิจัยผสมผสานไปใช้ ควรเลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยการผสมผสานวิธีการวิจัยแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้วิจัยว่าต้องการตอบคำถามวิจัยในระดับใด ซึ่งวิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพต่างก็มีจุดเด่นและจุดด้อย หากนำทั้ง 2 วิธีมาใช้ร่วมกันก็สามารถเสริมจุดด้อยของกันและกันได้ ทำให้ข้อค้นพบจากการวิจัยมีความสมบูรณ์และเกิดประโยชน์สูงสุดในการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษา ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียว ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาของสถาบันการศึกษาแห่งอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อความรู้ที่กว้างขึ้นและเป็นประโยชน์แก่นักวิจัยที่จะนำเอาสารสนเทศที่ได้ไปพัฒนาระเบียบวิธีวิจัยผสมผสานต่อไปในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กীরติ ศรีวิเชียร. (2531). การรวมวิธีการเชิงปริมาณเข้ากับวิธีการเชิงคุณภาพ. สาระพัฒนาหลักสูตร.
กรุงเทพฯ: วิกิตรีเพาเวอร์พอยท์.
- จิตติมา เจริญกุล. (2532). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับการสอน
ภาษาไทยตั้งแต่พ.ศ. 2518-2529. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ วุฒิสาสตร์. (2538). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับการสอน
คณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาาระหว่างพุทธศักราช 2521-2535. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์อาภา บุญรัตน์. (2530). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตเกี่ยวกับการศึกษา
วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2518-2529. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2544). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี:
วิทยาการพิมพ์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์ห่อภิมาณ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช. (2541). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการ
วิเคราะห์ห่อภิมาณและการวิเคราะห์เนื้อหา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- นิตา ชูโต. (2545). การวิจัยเชิงคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: แม็ทส์ปอยท์.
- เบญจนารถ อมรประสิทธิ์. (2539). การวิเคราะห์แบบการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระหว่างปีการศึกษา 2530-2537.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภากรณ์. (2541). การออกแบบการวิจัย. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ผ่องพรรณ ตริยมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. (2543). การออกแบบการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรเพ็ญ คำทรัพย์. (2528). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2513-2526. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไมตรี สมบูรณ์. (2530). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา คณิตศาสตร์ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518-2529. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2545). พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ยุวดี บุญยศรีสวัสดิ์. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบ ที่เกี่ยวข้อง: การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตติกร ทิมเจริญ. (2531). การวิเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2525-2528. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ อริยะสินสมบูรณ์. (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยในสาขาจิตวิทยาการศึกษา: การวิเคราะห์อภิมาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุขฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วิชากร, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ การศาสนา.
- สินีนารถ ตลิ่งผล. (2541). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์เกี่ยวกับองค์ประกอบในบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2528-2540. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนา ณ สุโหลง. (2545). การสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา สังกัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2544). ความแตกต่างระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ. วารสาร ภาษาปริทัศน์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ฉบับที่ 19 .
- สุภางค์ จันทวานิช. (2545). การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุภาวงศ์ จันทวานิช. (2545). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 10) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัตน์ สิงห์เวียง. (2543). การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตสาขาการศึกษาปฐมวัยระหว่างปีพุทธศักราช 2529-2541. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเดช พันธุ์วิเศษ. (2532). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ในประเทศไทย พุทธศักราช 2519 ถึง 2529. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ ไสยชนะเสถียร. (2545). หลักและทฤษฎีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประสิทธิภัณฑ์แอนด์พริ้นติ้ง.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- แสงทอง ภูศรี. (2545). แนวคิดและการปฏิบัติด้านความเป็นหุ้นส่วนระหว่างครอบครัวและโรงเรียนในการจัดการศึกษา: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงาน, คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- เสาวณี สุขศิลป์. (2538). การศึกษาความต้องการการนิเทศของครูผู้สอนระดับก่อนประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา ดิษฐ์วัฒน์. (2528). การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรมาน. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัย: เชิงปริมาณ. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฟีนีพิบบลิชชิง.

ภาษาอังกฤษ

Creswell, W.J. (1994). Research Design Qualitative and Quantitative Approaches.

Newbury Park: Sage Publications.

John, O.A. (2002) Why can't we all get along? Towards a framework for unifying

Research Paradigms. Retrieve from: <http://cdnet3.car.chula.ac.th/hwweda/>

Printarticles.nsp(26/05/2003)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- กาสิก เต๊ะซันหมาก. (2541). การนำเสนอรูปแบบกระบวนการพัฒนาประชาสังคมสำหรับ สภาวัฒนธรรมจังหวัด. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรกฤตย กิตติสุนทรพิศาล. (2541). การศึกษาบทบาทของสื่อต่อการยอมรับโครงการสุขบัญญัติ แห่งชาติของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีและน่าน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชคชัย สิริพนมณี. (2540). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยใช้พีดีบีแอลยูพีและการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ช่อทิพย์ ทินบัว. (2540). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานทางวิชาการก่อนและหลังเลื่อนตำแหน่ง ทางวิชาการของครูประถมศึกษา: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทวี พรหมมินตะ. (2544). ผลของการเสริมพลังอำนาจครูโดยการพัฒนาความสามารถด้านการ ทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนตามแนวคิดความร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิยฤทธิ์ กรุงวงศ์. (2543). การพัฒนากลยุทธ์การจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประจวบ สุขสมบุญ. (2543). การสืบสอบแบบการตัดสินใจของอธิการบดีสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- ประไพจิตร หิรัญยัชชิตติ. (2545). องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนใน การพัฒนานักเรียน: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภัสสร วงษ์ดี. (2540). กระบวนการและการใช้ผลการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนักวิจัย ในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ปราวีณยา สุวรรณรัฐโชติ. (2541). กรณีศึกษากระบวนการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรภา สาดรอด. (2545). กระบวนการและการใช้ผลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลของครูระดับมัธยมศึกษา: การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิทักษ์ ม้าฮอส. (2543). การศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในยุทธวิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พูลศรี ไม้ทอง. (2543). การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนา เทียนธาดา. (2543). การศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลรพี ทูมมาพันธ์. (2545). ผลของการทำวิจัยปฏิบัติการที่มีต่อความสามารถด้านการคิดสะท้อนของครูระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี สุวรรณนาคะ. (2543). ผลของกระบวนการศึกษาเพื่อสร้างพลังที่มีต่อการพัฒนาแกนนำสุขภาพประจำครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาสัตวศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนพร ไกรถาวร. (2545). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ สืบจิต. (2540). การพัฒนาแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ลาวัลย์ ทองมนต์. (2541). การเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างครู
นักวิจัยและครูที่ไม่เป็นนักวิจัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรา ปัญญาชัย. (2543). การนำเสนอรูปแบบการพัฒนาอาชีพสำหรับอาจารย์วิทยาลัย
พยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชา
บริหารศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร โสภณ. (2543). การศึกษาแบบความสัมพันธ์ของอำนาจ ความเป็นศูนย์กลางและ
ยุทธศาสตร์การเจรจาต่อรองประสานประโยชน์กับการจัดสรรเทศะ ในสถาบันอุดมศึกษา
สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาอุดมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีเกียรติ อนันต์สวัสดิ์. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนบูรณาการเพื่อส่งเสริมจริยธรรมของ
นักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา แซ่ม้า้อย. (2545). การวิเคราะห์หมันทัศน์และการปฏิบัติงานประเมินผลภายในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปรียา ตันสกุล. (2540). ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบการจัดข้อมูลด้วยแผนภาพที่มีต่อ
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและความสามารถในการแก้ปัญหา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงทอง ภูศรี. (2545). แนวคิดและการปฏิบัติด้านความเป็นหุ้นส่วนระหว่างครอบครัวและโรงเรียนใน
การจัดการศึกษา: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อมรทิพย์ อมราภิบาล. (2542). การใช้เทคนิคสนทนากลุ่มและระเบียบวิธีคิดในการประเมิน
ความต้องการของเด็กต่างชาติชาวพม่า. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัย
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ พันธุ์งาม. (2543). การพัฒนากระบวนการประเมินแฟ้มผลงานและการใช้ประโยชน์จาก
ผลการประเมินแฟ้มผลงาน: การประยุกต์ใช้การประเมินอภิमान. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.
ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณ เสือกำปัง. (2542). การทำผลงานทางวิชาการประเภทผลงานวิจัย เพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง
เป็นอาจารย์ 3: กรณีศึกษาชมรมอาจารย์ 3 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

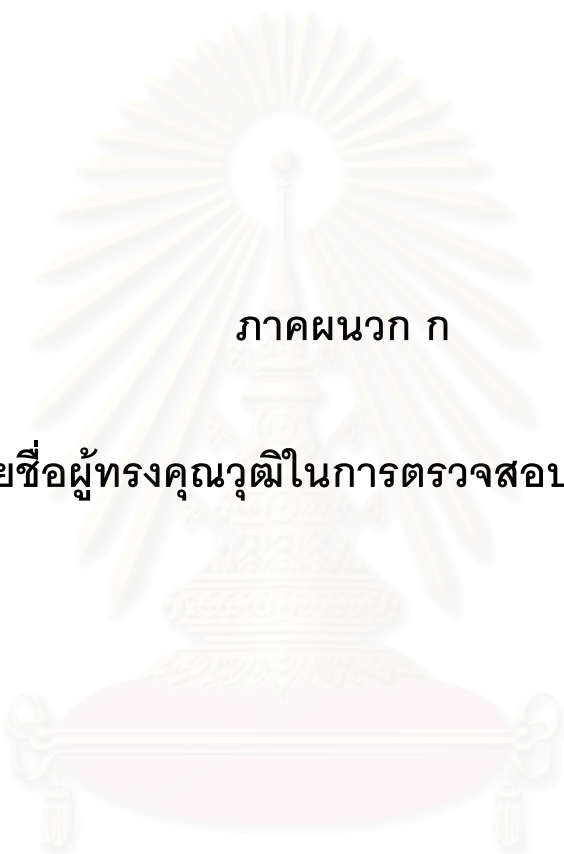

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1) ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3) อาจารย์ดร.วรรณิ์ แกมเกตุ	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4) อาจารย์ดร.ณัฐภรณ์ หลาวทอง	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/0628

วันที่ 27 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา

เรียน ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย

ด้วย นางสาวธารณี พลเยี่ยม นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชาวิจัยการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสังเคราะห์งานวิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540 - 2545" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเชตนิคม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบพระคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

วันที่ 20 สิงหาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารหมายเลข 1 สรุปสาระสำคัญของโครงการวิจัย
 เอกสารหมายเลข 2 โครงสร้างของเครื่องมือ และแบบบันทึกผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
 เอกสารหมายเลข 3 เครื่องมือชุดที่ 1 แบบบันทึกข้อมูล และรหัสข้อมูล
 เครื่องมือชุดที่ 2 แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และเกณฑ์ระดับคุณภาพ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ

เนื่องด้วย ดิฉัน น.ส.ธารินี พลเยี่ยม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิจัยการศึกษา กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2540-2545 ที่ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ สุวรรณเชตนิคม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีสาระสำคัญตามเอกสารหมายเลข 1

ดิฉันได้พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเพื่อการวิจัยโดยการนิยาม กำหนดโครงสร้างและรายการในการลงรหัส ข้อมูลและในขั้นต่อไป จำเป็นต้องศึกษาคุณภาพเครื่องมือในด้านความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสม ของรูปแบบของแบบบันทึกข้อมูลและแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ได้โปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่าน

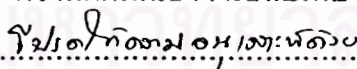
ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวธารินี พลเยี่ยม)

นิสิตภาควิชาการศึกษา 06-7237128

ความคิดเห็นอาจารย์ที่ปรึกษา

รองคณบดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ สุวรรณเชตนิคม)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รหัสงานวิจัย

แบบบันทึกข้อมูล

ชื่อผู้วิจัย.....สาขา.....ปี.....

ชื่อเรื่อง.....

1.รหัสงานวิจัย 2.ปีที่ทำวิจัยเสร็จ 3.เพศผู้วิจัย (1-2) (3-4) (5)4.ประเภทงานวิจัย 5.สาขาวิชา 6.จำนวนหน้าทั้งหมด (6) (7-8) (9-11)7.จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก (12-14)8.แผนแบบการผสมผสานวิธีวิทยาการวิจัย (15)9.รูปแบบวิธีการวิจัย (16-17)10.ระดับการศึกษา 11.เนื้อหาสาระ (18) (19-20)

12.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

12.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

1.บรรยาย 2.เปรียบเทียบ 3.หาความสัมพันธ์ (21) (22) (23)4.อธิบาย 5.ประเมิน 6.วิจัยและพัฒนา (24) (25) (26)7.สังเคราะห์ (27)

12.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

1.บรรยายประสบการณ์/วิธีการที่บุคคลสะสมประสบการณ์
และตีความหมายเกี่ยวกับโลก (28)2.อธิบายวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเป็นอยู่
ความเชื่อ การดำเนินชีวิตของกลุ่มคน (29)3.บรรยายกระบวนการทำงาน ปัจจัยที่สนับสนุน/เป็นอุปสรรคในการทำงาน (30)4.สร้างทฤษฎีที่เป็นข้อค้นพบจากบริบททางสังคมนั้นๆ (31)5.พัฒนานวัตกรรม (ชิ้นงาน โปรแกรมการฝึกอบรม ตัวอย่าง ฯลฯ) (32)

13.ทฤษฎี

13.1.ประวัติศาสตร์ 13.2.ปรัชญา 13.3.จิตวิทยา (33) (34) (35)13.4.เศรษฐศาสตร์การศึกษา 13.5.รัฐศาสตร์การศึกษา (36) (37)13.6.สังคมวิทยาการศึกษา 13.7.มนุษยวิทยาการศึกษา (38) (39)

13.8 อื่นๆ (40)

14.แนวคิด

- 14.1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา 14.2 ระบบการศึกษา (41) (42)
- 14.3 แนวการจัดการศึกษา 14.4 การบริหารและการจัดการศึกษา (43) (44)
- 14.5 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (45)
- 14.6 ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา (46)
- 14.7 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา (47)
- 14.8 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (48)
- 14.9 อื่นๆ (49)
15. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล (50)
16. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ (51)
17. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (52)
18. การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ (53)
19. การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ (54)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบบันทึกข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ

(ทดลอง กึ่งทดลอง และสำรวจ)

- 1.ประเภทการวิจัยเชิงทดลอง 2.การออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง (1) (2)
- 3.สมมติฐานการวิจัย
- 3.1 จำนวน (3)
- 3.2 สมมติฐานข้อที่ 1 ประเภท (4)
- 3.3 สมมติฐานข้อที่ 2 ประเภท (5)
- 3.4 สมมติฐานข้อที่ 3 ประเภท (6)
- 3.5 สมมติฐานข้อที่ 4 ประเภท (7)
- 3.6 สมมติฐานข้อที่ 5 ประเภท (8)
- 3.7 สมมติฐานข้อที่ 6 ประเภท (9)
- 4.จำนวนตัวแปรหลัก
- 4.1 ตัวแปรตาม จำนวน (10)
- 4.1.1 DV1 ประเภท (11-12)
- 4.1.2 DV2 ประเภท (13-14)
- 4.1.3 DV3 ประเภท (15-16)
- 4.2 ตัวแปรอิสระ จำนวน (17)
- 4.2.1 ตัวแปรทดลอง
- 4.2.1.1 IV1 ประเภท (18-19)
- 4.2.1.2 IV2 ประเภท (20-21)
- 4.2.1.3 IV3 ประเภท (22-23)
- 4.2.2 ตัวแปรอิสระอื่นๆ
- 4.2.2.1 IV4 ประเภท (24-25)
- 4.2.2.2 IV5 ประเภท (26-27)
- 4.2.2.3 IV6 ประเภท (28-29)
- 5.ลักษณะของตัวแปร
- 5.1 = cognitive (achievement) 5.2 = affective (30) (31)
- 5.3 = behavior/performance 5.4 = characteristics (32) (33)

แบบบันทึกข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (ต่อ)

(ทดลอง กึ่งทดลอง และสำรวจ)

- 5.5 = program/curriculum (34)
- 5.6 = state, problem, suggestion 5.7 = demand, trends, needs (35) (36)
- 5.8 = test/scale development 5.9 = อื่นๆ (37) (38)
6. กลุ่มตัวอย่าง
- 6.1 กลุ่มที่ 1 – ผู้เรียน ก.ขนาด ข.วิธีสุ่ม (39-41) (42)
- 6.2 กลุ่มที่ 2 – ผู้สอน/ผู้บริหาร ก.ขนาด ข.วิธีสุ่ม (43-45) (46)
- 6.3 กลุ่มที่ 3 - ผู้ปกครอง/อื่นๆ ก.ขนาด ข.วิธีสุ่ม (47-49) (50)
- 6.4 กลุ่มที่ 4 – รวม/แยกไม่ได้ ก.ขนาด ข.วิธีสุ่ม (51-53) (54)
7. จำนวนกลุ่มทดลอง/กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา (55)
- 7.1 ขนาดกลุ่มที่ 1 (56-58)
- 7.2 ขนาดกลุ่มที่ 2 (59-61)
- 7.3 ขนาดกลุ่มที่ 3 (62-64)
- 7.4 ขนาดกลุ่มที่ 4 (65-67)
- 7.5 รวมทุกกลุ่ม (68-70)
8. ประเภทเครื่องมือวิจัย
- 8.1 แบบสอบถาม ก.จำนวน ข.การตรวจสอบคุณภาพ (71) (72)
- 8.2 แบบสอบ/วัด ก.จำนวน ข.การตรวจสอบคุณภาพ (73) (74)
- 8.3 แนวการสัมภาษณ์ ก.จำนวน ข.การตรวจสอบคุณภาพ (75) (76)
- 8.4 แนวการสังเกต ก.จำนวน ข.การตรวจสอบคุณภาพ (77) (78)
- 8.5 อื่นๆ ก.จำนวน ข.การตรวจสอบคุณภาพ (79) (80)
9. การวิเคราะห์ข้อมูล
- 9.1 content analysis 9.2 descriptive stat 9.3 nonparametric stat (81) (82) (83)
- 9.4 t-test 9.5 simple corr, regression (84) (85)
- 9.6 ANOVA, ANCOVA 9.7 multiple corr regression (86) (87)
- 9.8 factor analysis, cluster analysis 9.9 path analysis (88) (89)
- 9.10 LISREL model (90)

แบบบันทึกข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (ต่อ)

(ทดลอง กึ่งทดลอง และสำรวจ)

9.11 อื่นๆ ได้แก่ PWP Cross-Impact-Matrix, Meta-Analysis (91)

10. ผลการทดสอบสมมติฐาน

10.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ก. ผลการทดสอบสมมติฐาน ข. ค่าขนาดอิทธิพล (92) (93-95)

10.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ก. ผลการทดสอบสมมติฐาน ข. ค่าขนาดอิทธิพล (96) (97-99)

10.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ก. ผลการทดสอบสมมติฐาน ข. ค่าขนาดอิทธิพล (100) (101-103)

10.4 สมมติฐานข้อที่ 4 ก. ผลการทดสอบสมมติฐาน ข. ค่าขนาดอิทธิพล (104) (105-107)

10.5 สมมติฐานข้อที่ 5 ก. ผลการทดสอบสมมติฐาน ข. ค่าขนาดอิทธิพล (108) (109-111)

10.6 สมมติฐานข้อที่ 6 ก. ผลการทดสอบสมมติฐาน ข. ค่าขนาดอิทธิพล (112) (113-115)

11. สรุปผลการวิจัย

11.1. สภาพ/ปัญหา/สาเหตุ/แนวทางแก้ไข (116)

11.2. ปัจจัยที่ส่งผล/ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ (117)

11.3. รูปแบบ/โมเดลความสัมพันธ์ (118)

11.4 อื่นๆ (119)

แบบบันทึกข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ

(กรณีศึกษา สันทนากลุ่ม สัมภาษณ์และสังเกต)

1. ประเภทของกรณีศึกษา (1)

2. ขอบเขตการศึกษา

2.1 สภาพสังคม/วัฒนธรรม (2) (3)

2.3 กลุ่มบุคคล (4) (5)

3. ผู้ให้ข้อมูล

3.1 ผู้เขียน ก. จำนวน ข. วิธีการเลือก (6-7) (8)

3.2 ผู้สอน/ผู้บริหาร ก. จำนวน ข. วิธีการเลือก (9-10) (11)

3.3 ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์ ก. จำนวน ข. วิธีการเลือก (12-13) (14)

3.4 ผู้ปกครอง/อื่นๆ ก. จำนวน ข. วิธีการเลือก (15-16) (17)

แบบบันทึกข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (ต่อ)

(กรณีศึกษา สันทนาการกลุ่ม สัมภาษณ์และสังเกต)

4. เครื่องมือวิจัย		
4.1	ผู้วิจัย	☐ (18)
4.2	แนวการสังเกต	☐ (19)
4.3	แนวทางการสัมภาษณ์ / สันทนาการ	☐ (20)
4.4	อุปกรณ์ เช่น กล้องถ่ายรูป แถบบันทึกเสียง ฯลฯ	☐ (21)
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล		
5.1	รวบรวมจากเอกสารรายงาน	☐ (22)
5.2	การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (เป็นทางการ)	☐ (23)
5.2.1	ผู้เรียน	จำนวน ☐ (24-25)
5.2.2	ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน ☐ (26-27)
5.2.3	ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน ☐ (28-29)
5.2.4	ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน ☐ (30-31)
5.2.5	รวม/แยกไม่ได้	จำนวน ☐ (32-33)
5.3	การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (ไม่เป็นทางการ)	☐ (34)
5.3.1	ผู้เรียน	จำนวน ☐ (35-36)
5.3.2	ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน ☐ (37-38)
5.3.3	ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน ☐ (39-40)
5.3.4	ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน ☐ (41-42)
5.3.5	รวม/แยกไม่ได้	จำนวน ☐ (43-44)
5.4	การสังเกตแบบมีส่วนร่วม	☐ (45)
5.5	การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม	☐ (46)
5.6	การสนทนากลุ่ม/สัมภาษณ์กลุ่ม	☐ (47)
5.6.1	ผู้เรียน	จำนวน ☐ (48-49)
5.6.2	ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน ☐ (50-51)
5.6.3	ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน ☐ (52-53)
5.6.4	ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน ☐ (54-55)

แบบบันทึกข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ (ต่อ)

(กรณีศึกษา สนทนากลุ่ม สัมภาษณ์และสังเกต)

5.6.5	รวม/แยกไม่ได้	จำนวน	☐	☐	(56-57)
5.7	การสัมมนา		☐		(58)
5.7.1	ผู้เรียน	จำนวน	☐	☐	(59-60)
5.7.2	ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน	☐	☐	(61-62)
5.7.3	ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน	☐	☐	(63-64)
5.7.4	ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน	☐	☐	(65-66)
5.7.5	รวม/แยกไม่ได้	จำนวน	☐	☐	(67-68)
6. สิ่งที่สังเกต
6.1 acts	6.2 activities	6.3 meanings	☐	(69)	☐	(70)	☐	(71)
6.4 relationship	6.5 participation	6.6 setting	☐	(72)	☐	(73)	☐	(74)
7. การตรวจสอบข้อมูล
7.1	การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล	☐	(75)
7.2	การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย	☐	(76)
7.3	การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี	☐	(77)
7.4	การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล	☐	(78)
8. การวิเคราะห์ข้อมูล
8.1	การจำแนกชนิดข้อมูล	8.2	การเปรียบเทียบข้อมูล	☐	(79)	☐	(80)
8.3	การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย	8.4	การวิเคราะห์เนื้อหา	☐	(81)	☐	(82)
9. ผลการวิจัย
9.1	ประสบการณ์/วิธีการที่บุคคลสะสมประสบการณ์
และตีความหมายเกี่ยวกับโลก	☐	(83)
9.2	วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ การดำเนินชีวิตของกลุ่มบุคคล	☐	(84)
9.3	กระบวนการทำงาน ปัจจัยที่มีผลต่อการทำงาน การมีส่วนร่วม ฯลฯ	☐	(85)
9.4	ข้อค้นพบ/ทฤษฎีที่อธิบายการเกิดปรากฏการณ์	☐	(86)
9.5	นวัตกรรม (ชิ้นงาน โปรแกรมการฝึกอบรม ฯลฯ)	☐	(87)
9.6	อื่นๆ	☐	(88)

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	0	1	2	3	4
1. ชื่อเรื่องการวิจัยมีความชัดเจน					
2. ปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่อง					
3. เหตุผล/ความจำเป็นในการทำวิจัยสมเหตุสมผล					
4. การกำหนดขอบเขตของการทำวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ					
5. ข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ					
6. การเขียนข้อจำกัดของการวิจัยถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย					
7. นิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน					
8. รายงานเอกสาร และงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย					
9. รายงานเอกสารประกอบด้วยการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่มีความทันสมัย					
10. มีการศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัยและสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์					
11. กรอบความคิดในการวิจัยเหมาะสมถูกต้องตามหลักการวิจัย					
12. การออกแบบการวิจัยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย					
13. ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน					
14. กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย					
15. การเลือกกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร					
16. นิยามปฏิบัติการตัวแปรมีความชัดเจน					
17. เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร					
18. มีการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร					
19. สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย					
20. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเหมาะสมและชัดเจนตามหลักการวิจัย					
21. การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง					

แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย(ต่อ)

ลักษณะที่ประเมิน	ผลการประเมิน				
	0	1	2	3	4
22. การเลือกกรณีศึกษาเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย					
23. ข้อมูลที่ได้มีความเที่ยงตรง					
24. กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ					
25. การสรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย					
26. การอภิปรายผลเชื่อมโยงการวิจัยนี้กับงานวิจัยในอดีต					
27. ใช้ผลจากกระบวนการดำเนินงานวิจัยมากำหนดข้อเสนอแนะในการวิจัย					
28. ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ					
29. ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านวิชาการ					
30. รายงานการวิจัยมีรูปแบบถูกต้องตามหลักวิชาการ					

(ความหมายของการประเมิน 0 ไม่ระบุ 1 ต้องปรับปรุง 2 พอใช้ 3 ดี 4 ดีมาก)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รหัสข้อมูลชุดที่ 1 งานวิจัยในภาพรวม

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
1.รหัสงานวิจัย	CODE	1-2	01-99
2.ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	YEAR	3-4	เลข 2 ตัวท้ายของปี พ.ศ.ที่ทำวิจัยเสร็จ
3.เพศผู้วิจัย	SEX	5	1 = ชาย 2 = หญิง
4.ประเภทงานวิจัย	TYPERS	6	1 = วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท 2 = วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก
5.สาขาวิชา	MAJOR	7-8	1 = พื้นฐานการศึกษา 2 = การศึกษาคณิตศาสตร์ 3 = การศึกษาวิทยาศาสตร์ 4 = การสอนภาษาไทย 5 = การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ 6 = การสอนสังคมศึกษา 7 = นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร 8 = บริหารการศึกษา 9 = พัฒนศึกษา 10 = จิตวิทยาการศึกษา 11 = การวัดและประเมินผลการศึกษา 12 = วิจัยการศึกษา 13 = สถิติการศึกษา 14 = ประถมศึกษา 15 = การศึกษาปฐมวัย 16 = พลศึกษา 17 = สุขศึกษา 18 = ศิลปศึกษา 19 = อุดมศึกษา 20 = การศึกษานอกระบบโรงเรียน 21 = โสตทัศนศึกษา 22 = หลักสูตรและการสอน 23 = วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา 24 = เทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา
6.จำนวนหน้าทั้งหมด	NUMPAGE1	9-11	01-999
7.จำนวนหน้าไม่รวมภาคผนวก	NUMPAGE2	12-14	01-999

รหัสข้อมูลชุดที่ 1 งานวิจัยในภาพรวม(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
8.แผนแบบการผสมผสาน วิธีวิทยาการวิจัย	DSGNMIX	15	1 = การวิจัยแบบทวิภาคี 2 = ปริมาณหลัก - คุณภาพรอง 3 = คุณภาพหลัก - ปริมาณรอง 4 = แบบวิธีผสม
9.รูปแบบวิธีการวิจัย	DSGNMET	16-17	1 = สำรวจ - กรณีศึกษา 2 = สำรวจ - สัมภาษณ์ 3 = สำรวจ - สนทนากลุ่ม 4 = สำรวจ - สังเกต 5 = ทดลอง - กรณีศึกษา 6 = ทดลอง - สัมภาษณ์ 7 = ทดลอง - สนทนากลุ่ม 8 = ทดลอง - สังเกต 9 = สำรวจ - กรณีศึกษา - สัมภาษณ์ 10 = สำรวจ - กรณีศึกษา - สนทนากลุ่ม 11 = สำรวจ - กรณีศึกษา - สังเกต 12 = สำรวจ - สัมภาษณ์ - สนทนากลุ่ม 13 = สำรวจ - สัมภาษณ์ - สังเกต 14 = สำรวจ - สนทนากลุ่ม - สังเกต 15 = สำรวจ - กรณีศึกษา - สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม - สังเกต 16 = สำรวจ - กรณีศึกษา - สัมภาษณ์ สนทนากลุ่ม 17 = สำรวจ-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์-สังเกต 18 = สำรวจ-สัมภาษณ์-สนทนากลุ่ม-สังเกต 19 = สำรวจ-กรณีศึกษา-สนทนากลุ่ม-สังเกต 20 = ทดลอง - กรณีศึกษา - สัมภาษณ์ 21 = ทดลอง - กรณีศึกษา - สนทนากลุ่ม 22 = ทดลอง - กรณีศึกษา - สังเกต

รหัสข้อมูลชุดที่ 1 งานวิจัยในภาพรวม(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
			23 = ทดลอง - สัมภาษณ์ - สอนทากลุ่ม 24 = ทดลอง - สัมภาษณ์ - สังเกต 25 = ทดลอง - สอนทากลุ่ม - สังเกต 26 = ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์ สอนทากลุ่ม-สังเกต 27 = ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์-สอนทากลุ่ม 28 = ทดลอง-กรณีศึกษา-สัมภาษณ์-สังเกต 29 = ทดลอง-สัมภาษณ์-สอนทากลุ่ม-สังเกต 30 = ทดลอง-กรณีศึกษา-สอนทากลุ่ม-สังเกต
10.ระดับการศึกษา	LEVEL	18	1 = ต่ำกว่าประถมศึกษา 2 = ประถมศึกษา 3 = มัธยมศึกษา 4 = ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 5 = อุดมศึกษา 6 = การศึกษานอกระบบโรงเรียน
11.เนื้อหาสาระ	THEME	19-20	1 = การจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาผู้เรียน 2 = การพัฒนาครู 3 = การพัฒนาการบริหารจัดการ 4 = อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
12.วัตถุประสงค์ของการวิจัย(จำนวนข้อ)	RESOBJ		
12.1 การวิจัยเชิงปริมาณ			
1.บรรยาย	DESCR	21	0-9
2.เปรียบเทียบ	COMPARE	22	0-9
3.หาความสัมพันธ์	CORR	23	0-9
4.อธิบาย	EXPLAIN	24	0-9
5.ประเมิน	EVALUATE	25	0-9
6.วิจัยและพัฒนา (นวัตกรรม วิธีการ)	RD	26	0-9

รหัสข้อมูลชุดที่ 1 งานวิจัยในภาพรวม(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
7.สังเคราะห์	SYNTHESIZE	27	0-9
12.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ			
1.บรรยายประสบการณ์/วิธีการที่บุคคลสะสมประสบการณ์ และตีความหมาย	DESCRIP2	28	0-9
2.อธิบายวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ความเชื่อ การดำเนินชีวิตของกลุ่มคน	EXPLAIN2	29	0-9
3.บรรยายกระบวนการ	PROCESS	30	0-9
4.สร้างทฤษฎีที่เป็นข้อค้นพบจากบริบททางสังคม	DISCOV	31	0-9
5.พัฒนานวัตกรรม	DEVEL	32	0-9
13.ทฤษฎี			
13.1 ประวัติศาสตร์	HISTORY	33	0-9
13.2 ปรัชญา	PHILOS	34	0-9
13.3 จิตวิทยา	PHYCHO	35	0-9
13.4 เศรษฐศาสตร์การศึกษา	ECON	36	0-9
13.5 รัฐศาสตร์การศึกษา	POLITIC	37	0-9
13.6 สังคมวิทยาการศึกษา	SOCIOL	38	0-9
13.7 มนุษยวิทยาการศึกษา	HUMANIS	39	0-9
13.8 อื่นๆ	OTHER	40	0-9
14. แนวคิด			
14.1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา	RIGHTEDU	41	0-9
14.2 ระบบการศึกษา	SYSTEMEDU	42	0-9
14.3 แนวการจัดการศึกษา	GUIDEDU	43	0-9
14.4 การบริหารและการจัดการศึกษา	ADMINEDU	44	0-9
14.5 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา	QAEDU	45	0-9
14.6 ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา	PERSNEDU	46	0-9
14.7 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา	RESOUEDU	47	0-9

รหัสข้อมูลชุดที่ 1 งานวิจัยในภาพรวม(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
14.8 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	TECHEDU	48	0-9
14.9 อื่นๆ		49	0-9
15. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	DATACOLL	50	1 = เก็บข้อมูลเชิงปริมาณก่อน 2 = เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพก่อน 3 = เก็บข้อมูลทั้งสองประเภทไปพร้อมกัน
16. ระยะเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย			
16.1 การวิจัยเชิงปริมาณ	QUANTIME	51	0 = ไม่ระบุ 1 = 1 สัปดาห์-4 สัปดาห์ 2 = 1-2 เดือน 3 = มากกว่า 2 เดือน-3 เดือน 4 = มากกว่า 3 เดือน-4 เดือน 5 = มากกว่า 4 เดือน
16.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ	QUATIME	52	0 = ไม่ระบุ 1 = 1 สัปดาห์-4 สัปดาห์ 2 = 1-2 เดือน 3 = มากกว่า 2 เดือน-3 เดือน 4 = มากกว่า 3 เดือน-4 เดือน 5 = มากกว่า 4 เดือน
17. การใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล			
17.1 การวิจัยเชิงปริมาณ	QUANCOM	53	0 = ไม่ใช้ 1 = ใช้
17.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ	QUACOM	54	0 = ไม่ใช้ 1 = ใช้

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
1.ประเภทการวิจัยเชิงทดลอง	TYPEXP	1	1 = งานวิจัยก่อนการทดลอง (pre-experimental) 2 = งานวิจัยกึ่งทดลอง (quasi-experimental) 3 = งานวิจัยเชิงทดลองจริง (true- experimental)
2.การออกแบบการวิจัยเชิงทดลอง	DSGN	2	1 = CRD 2 = RBD 3 = LS 4 = CRF
3.สมมติฐานการวิจัย			
3.1จำนวน	NUMHYPO	3	0-9
3.2 สมมติฐานข้อที่ 1 ประเภท	TYPEHYP1	4	1 = ไม่มีสมมติฐาน 2 = มีทิศทาง 3 = ไม่มีทิศทาง 4 = มีทิศทางและไม่มีทิศทาง
3.3 สมมติฐานข้อที่ 2 ประเภท	TYPEHYP2	5	1 = ไม่มีสมมติฐาน 2 = มีทิศทาง 3 = ไม่มีทิศทาง 4 = มีทิศทางและไม่มีทิศทาง
3.4 สมมติฐานข้อที่ 3 ประเภท	TYPEHYP3	6	1 = ไม่มีสมมติฐาน 2 = มีทิศทาง 3 = ไม่มีทิศทาง 4 = มีทิศทางและไม่มีทิศทาง
3.5 สมมติฐานข้อที่ 4 ประเภท	TYPEHYP4	7	1 = ไม่มีสมมติฐาน 2 = มีทิศทาง 3 = ไม่มีทิศทาง 4 = มีทิศทางและไม่มีทิศทาง
3.6 สมมติฐานข้อที่ 5 ประเภท	TYPEHYP5	8	1 = ไม่มีสมมติฐาน 2 = มีทิศทาง 3 = ไม่มีทิศทาง 4 = มีทิศทางและไม่มีทิศทาง
3.7 สมมติฐานข้อที่ 6 ประเภท	TYPEHYP6	9	1 = ไม่มีสมมติฐาน 2 = มีทิศทาง 3 = ไม่มีทิศทาง 4 = มีทิศทางและไม่มีทิศทาง
4.จำนวนตัวแปรหลัก			
4.1 DV ก.จำนวน	NUMDV	10	0-9
4.1.1 DV1 ข.ประเภท	DV1	11-12	1 = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2 = ทักษะ/ความสามารถ 3 = ความคิด/สติปัญญา 4 =ทัศนคติ/ความพอใจ/ค่านิยม 5 = บุคลิกภาพ 6 = จิตลักษณะ

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
ข.ประเภท(ต่อ)			7 = พฤติกรรมบริหาร 8= พฤติกรรม/สาเหตุ 9 = ตัวแปรเกี่ยวกับงาน 10 = ความสัมพันธ์กับผู้อื่น 11 = ความต้องการ 12 = พฤติกรรมลักษณะสุขภาพ 13 = นิสัยการปฏิบัติตน 14 = การนิเทศ 15 =การจัดกิจกรรม 16 = อื่นๆ
4.1.2 DV2 ข.ประเภท	DV2	13-14	1 = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2 = ทักษะ/ความสามารถ 3 = ความคิด/สติปัญญา 4 = ทศนคติ/ความพอใจ/ค่านิยม 5 = บุคลิกภาพ 6 = จิตลักษณะ 7 = พฤติกรรมบริหาร 8= พฤติกรรม/สาเหตุ 9 = ตัวแปรเกี่ยวกับงาน 10 = ความสัมพันธ์กับผู้อื่น 11 = ความต้องการ 12 = พฤติกรรมลักษณะสุขภาพ 13 = นิสัยการปฏิบัติตน 14 = การนิเทศ 15 =การจัดกิจกรรม 16 = อื่นๆ
4.1.3 DV3 ข.ประเภท	DV3	15-16	1 = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2 = ทักษะ/ความสามารถ 3 = ความคิด/สติปัญญา 4 = ทศนคติ/ความพอใจ/ค่านิยม 5 = บุคลิกภาพ 6 = จิตลักษณะ 7 = พฤติกรรมบริหาร 8= พฤติกรรม/สาเหตุ 9 = ตัวแปรเกี่ยวกับงาน

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
ข.ประเภท (ต่อ)			10 = ความสัมพันธ์กับผู้อื่น 11 = ความต้องการ 12 = พฤติกรรมลักษณะสุขภาพ 13 = นิัยการปฏิบัติตน 14 = การนิเทศ 15 = การจัดกิจกรรม 16 = อื่นๆ
4.2 IV 4.2.1 ตัวแปรทดลอง 4.2.1.1 IV 1	ก.จำนวน ข.ประเภท	NUMIV IV1	17 18-19
			0-9 1-15 เหมือนตัวแปรตาม 20 = วิธีสอน/รูปแบบการสอน 21 = การจัดแผนกิจกรรม 22 = บทเรียนสำเร็จรูป 23 = การสอนโดยใช้สื่อประกอบ 24 = การสอนแบบมีกิจกรรม 25 = การฝึกอบรม 26 = การสอนโดยสื่อวีดิทัศน์ 27 = ภูมิหลังของนักเรียน/พ่อแม่/ครู/ผู้บังคับบัญชา 28 = องค์กร/สถาบัน 29 = ศักยภาพองค์กร 30 = อื่นๆ
4.2.1.2 IV 2	ข.ประเภท	IV2	20-21
			1-15 เหมือนตัวแปรตาม 20 = วิธีสอน/รูปแบบการสอน 21 = การจัดแผนกิจกรรม 22 = บทเรียนสำเร็จรูป 23 = การสอนโดยใช้สื่อประกอบ 24 = การสอนแบบมีกิจกรรม 25 = การฝึกอบรม 26 = การสอนโดยสื่อวีดิทัศน์ 27 = ภูมิหลังของนักเรียน/พ่อแม่/ครู/ผู้บังคับบัญชา 28 = องค์กร/สถาบัน 29 = ศักยภาพองค์กร 30 = อื่นๆ

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
4.2.1.3 IV 3	ข.ประเภท	IV3	22-23
			1-15 เหมือนตัวแปรตาม 20 = วิธีสอน/รูปแบบการสอน 21 = การจัดแผนกิจกรรม 22 = บทเรียนสำเร็จรูป 23 = การสอนโดยใช้สื่อประกอบ 24 = การสอนแบบมีกิจกรรม 25 = การฝึกอบรม 26 = การสอนโดยสื่อวีดิทัศน์ 27 = ภูมิหลังของนักเรียน/พ่อแม่/ครู/ผู้บังคับบัญชา 28 = องค์กร/สถาบัน 29 = ศักยภาพองค์กร 30 = อื่นๆ
4.2.2 ตัวแปรอิสระอื่นๆ			
4.2.2.1 IV 4	ข.ประเภท	IV4	24-25
4.2.2.2 IV 5	ข.ประเภท	IV5	26-27
4.2.2.3 IV 6	ข.ประเภท	IV6	28-29
5.ลักษณะของตัวแปร	VARBL		
5.1 cognitive (achievement)	cognitive	30	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.2 affective	affective	31	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.3 behavior/performance	behavior	32	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.4 characteristics	character	33	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.5 program/curriculum	program	34	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.6 state, problem, suggestion	problem	35	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.7 demand, trends, needs	demand	36	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.8 test/scale development	test	37	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5.9 อื่นๆ	others	38	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
6. กลุ่มตัวอย่าง			
6.1 กลุ่มที่ 1 ผู้เรียน	ก.ขนาด	NUMOB1	39-41
	ข.วิธีสุ่ม	RAN1	42
			01-999 0 = ศึกษาจากประชากร 1 = เจาะจง 2 = สุ่มอย่างง่าย 3 = สุ่มแบบเป็นระบบ 4 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 5 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 6 = สุ่มแบบหลายขั้นตอน
6.2 กลุ่มที่ 2 ผู้สอน/ผู้บริหาร	ก.ขนาด	NUMOB2	43-45
	ข.วิธีสุ่ม	RAN2	46
			01-999 0 = ศึกษาจากประชากร 1 = เจาะจง 2 = สุ่มอย่างง่าย 3 = สุ่มแบบเป็นระบบ 4 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 5 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 6 = สุ่มแบบหลายขั้นตอน
6.3 กลุ่มที่ 3 ผู้ปกครอง/อื่นๆ	ก.ขนาด	NUMOB3	47-49
	ข.วิธีสุ่ม	RAN3	50
			01-999 0 = ศึกษาจากประชากร 1 = เจาะจง 2 = สุ่มอย่างง่าย 3 = สุ่มแบบเป็นระบบ 4 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 5 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 6 = สุ่มแบบหลายขั้นตอน

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
6.4 กลุ่มที่ 4 รวม/แยกไม่ได้	ก.ขนาด ข.วิธีสุ่ม	NUMOB4 RAN4	51-53 54
			01-999 0 = ศึกษาจากประชากร 1 = เจาะจง 2 = สุ่มอย่างง่าย 3 = สุ่มแบบเป็นระบบ 4 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 5 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 6 = สุ่มแบบหลายชั้นตอน
7.จำนวนกลุ่มทดลอง/กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา		NUMGRP	55
7.1ขนาด กลุ่มที่ 1		NUMGR1	56-58
7.2ขนาดกลุ่มที่ 2		NUMGR2	59-61
7.3ขนาดกลุ่มที่ 3		NUMGR3	62-64
7.4 ขนาดกลุ่มที่ 4		NUMGR4	65-67
7.5 รวมทุกกลุ่ม		TOTAL	68-70
8.ประเภทเครื่องมือวิจัย			
8.1 แบบสอบถาม			
ก.จำนวน		NUM1	71
ข.การตรวจสอบคุณภาพ		QUA1	72
			0-9 0 = ไม่มีการหาคุณภาพ 1 = ความเที่ยง 2 = ความตรง 3 = อำนาจจำแนก 4 = ความยาก-ง่าย 5 = ความเที่ยง และความตรง 6 = ความเที่ยง ความตรง และอำนาจจำแนก 7 = ความเที่ยง ความตรง อำนาจจำแนก และความยาก-ง่าย

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
8.2 แบบสอบถาม/แบบวัด			
ก.จำนวน	NUM2	73	0-9
ข.การตรวจสอบคุณภาพ	QUA2	74	0 = ไม่มีการหาคุณภาพ 1 = ความเที่ยง 2 = ความตรง 3 = อำนาจจำแนก 4 = ความยาก-ง่าย 5 = ความเที่ยง และ ความตรง 6 = ความเที่ยง ความตรง และ อำนาจจำแนก 7 = ความเที่ยง ความตรง อำนาจจำแนก และความยาก-ง่าย
8.3 แนวการสัมภาษณ์/แบบสัมภาษณ์			
ก.จำนวน	NUM3	75	0-9
ข.การตรวจสอบคุณภาพ	QUA3	76	0 = ไม่มีการหาคุณภาพ 1 = ความเที่ยง 2 = ความตรง
8.4 แนวการสังเกต/แบบสังเกต			
ก.จำนวน	NUM4	77	0-9
ข.การตรวจสอบคุณภาพ	QUA4	78	0 = ไม่มีการหาคุณภาพ 1 = ความเที่ยง 2 = ความตรง
8.5 อื่นๆ			
ก.จำนวน	NUM5	79	0-9
ข.การตรวจสอบคุณภาพ	QUA5	80	0 = ไม่มีการหาคุณภาพ 1 = ความเที่ยง 2 = ความตรง 3 = อำนาจจำแนก 4 = ความยาก-ง่าย 5 = ความเที่ยง และ ความตรง

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
ข.การตรวจสอบคุณภาพ(ต่อ)			6 = ความเที่ยง ความตรง และอำนาจจำแนก 7 = ความเที่ยง ความตรง อำนาจจำแนก และความยาก-ง่าย
9.การวิเคราะห์ข้อมูล ประเภทสถิติ			
9.1 content analysis	content	81	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.2 descriptive stat	desstat	82	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.3 nonparametric stat	nonpara	83	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.4 t-test	t-test	84	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.5 simple corr, regression	simplecorr	85	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.6 ANOVA, ANCOVA	ANOVA	86	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.7 multiple corr regression	multiplecorr	87	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.8 factor analysis, cluster analysis	factor	88	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.9 path analysis	path	89	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.10 LISREL model	LISREL	90	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
9.11 อื่นๆ ได้แก่ PWP	OTHERS	91	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
Cross-Impact-Matrix, Meta-Analysis			
10.ผลการทดสอบสมมติฐาน			
10.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ก.ผลการทดสอบสมมติฐาน	TESTHY1	92	1 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 2 = แตกต่างที่ระดับ .05 3 = แตกต่างที่ระดับที่ .01 4 = แตกต่างที่ระดับ .001
ข.ค่าขนาดอิทธิพล	EFFSIZE1	93-95	0.00-9.00

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
10.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ก.ผลการทดสอบสมมติฐาน ข.ค่าขนาดอิทธิพล	TESTHY2	96 97-99	1 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 2 = แตกต่างที่ระดับ .05 3 = แตกต่างที่ระดับที่ .01 4 = แตกต่างที่ระดับ .001 0.00-9.00
10.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ก.ผลการทดสอบสมมติฐาน ข.ค่าขนาดอิทธิพล	TESTHY3	100 101-103	1 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 2 = แตกต่างที่ระดับ .05 3 = แตกต่างที่ระดับที่ .01 4 = แตกต่างที่ระดับ .001 0.00-9.00
10.4 สมมติฐานข้อที่ 4 ก.ผลการทดสอบสมมติฐาน ข.ค่าขนาดอิทธิพล	TESTHY4	104 105-107	1 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 2 = แตกต่างที่ระดับ .05 3 = แตกต่างที่ระดับที่ .01 4 = แตกต่างที่ระดับ .001 0.00-9.00
10.5 สมมติฐานข้อที่ 5 ก.ผลการทดสอบสมมติฐาน ข.ค่าขนาดอิทธิพล	TESTHY5	108 109-111	1 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 2 = แตกต่างที่ระดับ .05 3 = แตกต่างที่ระดับที่ .01 4 = แตกต่างที่ระดับ .001 0.00-9.00

รหัสข้อมูลชุดที่ 2 สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
10.6 สมมติฐานข้อที่ 6 ก.ผลการทดสอบสมมติฐาน	TESTHY6	112	1 = ไม่แตกต่างที่ระดับ .05 2 = แตกต่างที่ระดับ .05 3 = แตกต่างที่ระดับที่ .01 4 = แตกต่างที่ระดับ .001
ข.ค่าขนาดอิทธิพล	EFFSIZE6	113-115	0.00-9.00
11.สรุปผลการวิจัย	CONCLU		
11.1.สภาพ/ปัญหา/สาเหตุ/แนวทางแก้ไข	PROB	116	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
11.2.ปัจจัยที่ส่งผล/ปัจจัยที่เป็นสาเหตุ	CAUEFF	117	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
11.3.รูปแบบ/โมเดลความสัมพันธ์	MODEL	118	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
11.4 อื่นๆ	ANOTH	119	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่

รหัสข้อมูลชุดที่ 3 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
1.ประเภทของกรณีศึกษา	TYPCASE	1	1 = single case study 2 = multiple case study
2.ขอบเขตการศึกษา			
2.1 สภาพสังคม (ชุมชน โรงเรียน ห้องเรียน)	setting	2	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
2.2 บุคคล (ผู้บริหาร ครู ผู้เรียน คนในชุมชน)	person	3	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
2.3 กลุ่มบุคคล (องค์กร สมาคม)	groups	4	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
2.4 กระบวนการ	processes	5	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
3.ผู้ให้ข้อมูล	SUB		
3.1 ผู้เรียน	ก.จำนวน	NUMSTD	6-7
	ข.วิธีการเลือก	MTDCHS1	8
			01-99 1 = purposive sampling 2 = snowball sampling 3 = สุ่มอย่างง่าย 4 = สุ่มแบบเป็นระบบ 5 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 6 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 7 = สุ่มแบบหลายชั้นตอน
3.2 ผู้สอน/ผู้บริหาร	ก.จำนวน	NUMTCH	9-10
	ข.วิธีการเลือก	MTDCHS2	11
			01-99 1 = purposive sampling 2 = snowball sampling 3 = สุ่มอย่างง่าย 4 = สุ่มแบบเป็นระบบ 5 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 6 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 7 = สุ่มแบบหลายชั้นตอน

รหัสข้อมูลชุดที่ 3 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
3.3 ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์ ก.จำนวน ข.วิธีการเลือก	NUMADM MTDCHS3	12-13 14	01-99 1 = purposive sampling 2 = snowball sampling 3 = สุ่มอย่างง่าย 4 = สุ่มแบบเป็นระบบ 5 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 6 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 7 = สุ่มแบบหลายชั้นตอน
3.4 ผู้ปกครอง/อื่นๆ ก.จำนวน ข.วิธีการเลือก	NUMPR MTDCHS4	15-16 17	01-99 1 = purposive sampling 2 = snowball sampling 3 = สุ่มอย่างง่าย 4 = สุ่มแบบเป็นระบบ 5 = สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 6 = สุ่มแบบแบ่งชั้น 7 = สุ่มแบบหลายชั้นตอน
4. เครื่องมือวิจัย 4.1 ผู้วิจัย 4.2 แนวการสังเกต 4.3 แนวการสัมภาษณ์ 4.4 อุปกรณ์ เช่น กล้องถ่ายรูป แลบบันทึกเสียง ฯลฯ	RSRCH GUIDOBS GUIDINT INSTRUM	18 19 20 21	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่ 0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่ 0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่ 0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล 5.1 รวบรวมจากเอกสารรายงาน 5.2 การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ 5.2.1.1 ผู้เรียน	DOCUM FORMINT NSTUD1	22 23 24-25	0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่ 0 = ไม่ใช่ 1 = ใช่ 01-99

รหัสข้อมูลชุดที่ 3 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร
5.2.1.2 ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน	NTEACH1	26-27
5.2.1.3.ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน	NGOVER1	28-29
5.2.1.4.ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน	NPAREN1	30-31
5.2.1.5.รวม/แยกไม่ได้	จำนวน	TOTAL1	32-33
5.3 การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ		INFORIN	34
5.3.1 ผู้เรียน	จำนวน	NSTUD2	35-36
5.3.2 ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน	NTEACH2	37-38
5.3.3 ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน	NGOVER2	39-40
5.3.4 ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน	NPAREN2	41-42
5.3.5 รวม/แยกไม่ได้	จำนวน	TOTAL2	43-44
5.4 การสังเกตแบบมีส่วนร่วม		PAROBS	45
5.5 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม		NONPAR	46
5.6 การสนทนากลุ่ม		FOCUSG	47
5.6.1 ผู้เรียน	จำนวน	NSTUD3	48-49
5.6.2 ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน	NTEACH3	50-51
5.6.3.ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน	NGOVER3	52-53
5.6.4.ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน	NPAREN3	54-55
5.6.5.รวม/แยกไม่ได้	จำนวน	TOTAL3	56-57
5.7 การสัมมนา		SEMIN	58
5.7.1 ผู้เรียน	จำนวน	NSTUD4	59-60
5.7.2 ผู้สอน/ผู้บริหาร	จำนวน	NTEACH4	61-62
5.7.3.ข้าราชการ/ศึกษานิเทศก์	จำนวน	NGOVER4	63-64
5.7.4.ผู้ปกครอง/อื่นๆ	จำนวน	NPAREN4	65-66
5.7.5.รวม/แยกไม่ได้	จำนวน	TOTAL4	67-68

รหัสข้อมูลชุดที่ 3 สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ(ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อ	คอลัมน์	ค่าของตัวแปร	
6. สิ่งที่เกิดขึ้น				
6.1 acts	acts	69	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
6.2 activities	activities	70	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
6.3 meanings	meanings	71	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
6.4 relationship	relation	72	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
6.5 participation	participat	73	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
6.6 setting	setting	74	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
7. การตรวจสอบข้อมูล				
7.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล	DATA	75	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
7.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย	RES	76	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
7.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี	THEORY	77	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
7.4 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล	DATA COL	78	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
8. การวิเคราะห์ข้อมูล				
8.1 การจำแนกชนิดข้อมูล	TYPOL	79	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
8.2 การเปรียบเทียบข้อมูล	COMPARE	80	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
8.3 การสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย	ANALYTIC	81	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
8.4 การวิเคราะห์เนื้อหา	COANA	82	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
9. ผลการวิจัย				
9.1 ประสบการณ์/วิธีการที่บุคคลประสบประสบการณ์ และตีความหมายเกี่ยวกับโลก	EXPER	83	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
9.2 วัฒนธรรม ความเชื่อ การดำเนินชีวิตของกลุ่มบุคคล	CULTUR	84	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
9.3 กระบวนการทำงาน การมีส่วนร่วม	PROCSS	85	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
9.4 ข้อค้นพบ/ทฤษฎีที่อธิบายการเกิดปรากฏการณ์	DISCOV	86	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
9.5 นวัตกรรม (ชิ้นงาน โปรแกรมการฝึกอบรม ฯลฯ)	INTRM	87	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่
9.6 อื่นๆ	OTHER4	88	0 = ไม่ใช่	1 = ใช่

เกณฑ์ระดับคุณภาพของการประเมินคุณภาพงานวิจัย

1. ชื่อเรื่องมีความชัดเจน
 - 4 ชื่อเรื่องประกอบด้วยตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ วิธีการศึกษา และกลุ่มประชากร
 - 3 ชื่อเรื่องประกอบด้วยตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ วิธีการศึกษา
 - 2 ชื่อเรื่องประกอบด้วยตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ
 - 1 ชื่อเรื่องประกอบด้วยตัวแปรตามเพียงอย่างเดียว
 - 0 ชื่อเรื่องไม่มีความชัดเจน
2. ปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัยสอดคล้องกับชื่อเรื่อง
 - 4 ปัญหา/วัตถุประสงค์ชัดเจนสอดคล้องกับชื่อเรื่อง
 - 3 ปัญหา/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับชื่อเรื่อง แต่ไม่ชัดเจน
 - 2 ปัญหา/วัตถุประสงค์ชัดเจน แต่ไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง
 - 1 ปัญหา/วัตถุประสงค์ไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่อง
 - 0 ไม่มีปัญหา/วัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. เหตุผล/ความจำเป็นในการทำวิจัยสมเหตุสมผล
 - 4 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ได้องค์ความรู้ใหม่ และไม่มีผู้ใดเคยทำมาก่อน
 - 3 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ ได้องค์ความรู้ใหม่
 - 2 ได้องค์ความรู้ใหม่ และไม่มีผู้ใดเคยทำมาก่อน
 - 1 เป็นเรื่องที่น่าสนใจเพียงอย่างเดียว
 - 0 เป็นเรื่องที่ไม่มีความจำเป็นในการทำวิจัย
4. การกำหนดขอบเขตของการทำวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ
 - 4 การอธิบายและให้เหตุผลในการกำหนดขอบเขต (กรอบความคิด ประชากร เครื่องมือ)
 - 3 ระบุขอบเขตการวิจัยถูกต้อง แต่ไม่ให้เหตุผล
 - 2 ไม่มีหัวข้อขอบเขตการวิจัย (ไม่จำเป็นต้องมี)
 - 1 กำหนดขอบเขตการวิจัยโดยระบุ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ใช้
 - 0 การกำหนดขอบเขตการวิจัยไม่ถูกต้อง
5. ข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ
 - 4 กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมและมีเหตุผลรองรับ
 - 3 กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยเหมาะสมแต่ไม่มีเหตุผลรองรับ
 - 2 กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นของงานวิจัยไม่เหมาะสมแต่มีเหตุผลรองรับ
 - 1 ไม่มีการกำหนดข้อตกลงเบื้องต้น

- 0 กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไม่เกี่ยวข้องกับกาารวิจัย
6. การเขียนข้อจำกัดของการวิจัยถูกต้องชัดเจนตามหลักการวิจัย
- 4 ระบุข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในกระบวนการวิจัย อธิบายถึงผลที่เกิด และให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัย
- 3 ระบุข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในกระบวนการวิจัย และอธิบายถึงผลที่เกิด
- 2 ระบุข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในกระบวนการวิจัย
- 1 ไม่มีข้อจำกัด หรือไม่จำเป็นต้องมี
- 0 เขียนข้อจำกัดไม่ถูกต้องตามหลักการวิจัย
7. นิยามศัพท์เฉพาะมีความชัดเจน
- 4 ให้นิยามเชิงทฤษฎีของศัพท์สำคัญในการวิจัย ใช้ข้อความชัดเจน กะทัดรัด
- 3 ให้นิยามเชิงทฤษฎีของศัพท์สำคัญในการวิจัย ใช้ข้อความไม่ชัดเจน
- 2 ให้นิยามศัพท์ และ/หรือตัวแปร นิยามถูกหลักการวิจัย
- 1 ให้นิยามตัวแปร นิยามถูกหลักการวิจัย
- 0 ให้นิยามตัวแปร หรือศัพท์ที่ไม่จำเป็นต้องให้นิยาม ให้นิยามผิดหลักการวิจัย
8. รายงานเอกสาร และงานวิจัยมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย
- 4 รายงานเอกสาร และงานวิจัยมีทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ มีความทันสมัยและสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย
- 3 รายงานเอกสาร และงานวิจัยมีทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ และสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย แต่เอกสารอย่างน้อยครึ่งหนึ่งไม่ทันสมัย
- 2 รายงานเอกสารและงานวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย แต่ส่วนใหญ่เป็นเอกสารของต่างประเทศที่ไม่ทันสมัย
- 1 รายงานเอกสารและงานวิจัยสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย แต่ส่วนใหญ่เป็นเอกสารของประเทศไทยที่ไม่ทันสมัย
- 0 รายงานไม่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย
9. รายงานเอกสารประกอบด้วยการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่มีความทันสมัย
- 4 รายงานเอกสารประกอบด้วยการศึกษาทฤษฎีหลักและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ 3 ทฤษฎี และมีความทันสมัยและมีการอธิบายถึงความเกี่ยวข้องระหว่างทฤษฎี
- 3 รายงานเอกสารประกอบด้วยการศึกษาทฤษฎีหลักและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ 3 ทฤษฎี และมีความทันสมัย แต่ไม่มีการอธิบายถึงความเกี่ยวข้องระหว่างทฤษฎี

- 2 รายงานเอกสารประกอบด้วยการศึกษาทฤษฎีหลักและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ 1-2 ทฤษฎี และมีความทันสมัย
- 1 รายงานเอกสารประกอบด้วยการศึกษาทฤษฎีหลัก
- 0 ไม่มีรายงานการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
10. มีการศึกษารายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ทันสมัยและสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์
- 4 รายงานวิจัยที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมาของไทยอย่างน้อย 20 เล่ม และต่างประเทศอย่างน้อย 15 เล่ม และสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์
- 3 รายงานวิจัยที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมาของไทยอย่างน้อย 15 เล่ม และต่างประเทศอย่างน้อย 10 เล่ม และสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์
- 2 รายงานวิจัยที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมาของไทยอย่างน้อย 10 เล่ม และต่างประเทศอย่างน้อย 5 เล่ม และสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์
- 1 รายงานวิจัยที่ตีพิมพ์ตั้งแต่ปี 1994 เป็นต้นมาของไทยอย่างน้อย 10 เล่ม และต่างประเทศอย่างน้อย 5 เล่ม แต่ไม่มีการสรุปประเด็นไปใช้ประโยชน์
- 0 มีรายงานวิจัยไม่ถึง 15 เล่ม
11. กรอบความคิดในการวิจัยเหมาะสมถูกต้องตามหลักการวิจัย
- 4 กรอบความคิดในการวิจัยถูกต้องตามทฤษฎีหลัก มีงานวิจัยสนับสนุนแล้วนำเสนอเป็น แผนภาพแสดงความสัมพันธ์
- 3 กรอบความคิดในการวิจัยถูกต้องตามทฤษฎีหลัก มีงานวิจัยสนับสนุน
- 2 กรอบความคิดในการวิจัยถูกต้องตามทฤษฎีหลัก แล้วนำเสนอเป็น แผนภาพแสดงความสัมพันธ์
- 1 กรอบความคิดในการวิจัยถูกต้องตามทฤษฎีหลัก
- 0 กรอบความคิดในการวิจัยไม่ชัดเจน
12. การออกแบบการวิจัยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย
- 4 การออกแบบการวิจัยทำให้ได้แนวทางการวิจัยที่จะได้คำตอบตรงประเด็นกับ วัตถุประสงค์การวิจัย และทำให้ผลงานวิจัยมีความตรงภายใน และความตรงภายนอก
- 3 การออกแบบการวิจัยทำให้ได้ผลงานวิจัยที่มีความตรงภายใน และความตรงภายนอก
- 2 การออกแบบการวิจัยทำให้ได้ผลงานวิจัยที่มีความตรงภายใน หรือความตรงภายนอก อย่างใดอย่างหนึ่ง
- 1 การออกแบบการวิจัยทำให้ได้แนวทางการวิจัยที่จะได้คำตอบตรงประเด็นกับ วัตถุประสงค์การวิจัย

0 การออกแบบการวิจัยไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย

13. ขั้นตอนการวิจัยมีความชัดเจน

4 อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนอย่างเหมาะสมและชัดเจนทุกขั้นตอนรวมทั้งมี

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการดำเนินงาน

3 อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนอย่างชัดเจนทุกขั้นตอน

2 อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนแต่ไม่ชัดเจนทุกขั้นตอน

1 อธิบายวิธีดำเนินการวิจัยไม่ครบถ้วน

0 ไม่มีการอธิบายขั้นตอนการวิจัย

14. กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย

4 กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย และจำนวนมีความเป็นไปได้ที่จะทำการวิจัยในเวลาที่กำหนด

3 กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย และทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

2 กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย และมีจำนวนที่เหมาะสม

1 กลุ่มประชากรมีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย

0 กลุ่มประชากรไม่เหมาะสม

15. การเลือกกลุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร

4 เลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ทำให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องมีขนาดพอเหมาะทั้งในด้านทฤษฎีและในด้านปฏิบัติ

3 เลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างที่ทำให้ได้ตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร แต่ขนาดของกลุ่มตัวอย่างไม่เหมาะสม

2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเหมาะสมแต่ไม่เป็นตัวแทนที่ดี

1 ไม่มีการสุ่มตัวอย่าง

0 ไม่ระบุ

16. นิยามปฏิบัติการตัวแปรมีความชัดเจน

4 ให้นิยามปฏิบัติการตัวแปรที่มีความชัดเจนในลักษณะมาตรา (Scale) และช่วง (Rang)

3 ให้นิยามปฏิบัติการตัวแปรที่มีความชัดเจนในลักษณะมาตรา (Scale)

2 ให้นิยามปฏิบัติการตัวแปรที่มีความชัดเจนในลักษณะช่วง (Rang)

1 ไม่มีนิยามปฏิบัติการตัวแปร/ไม่จำเป็นต้องมีนิยามปฏิบัติการตัวแปร

0 นิยามปฏิบัติการตัวแปรไม่ถูกต้อง

17. เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร
- 4 เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร มีความตรงและความเที่ยง
 - 3 เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร มีความตรง
 - 2 เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร มีความเที่ยง
 - 1 เครื่องมือวิจัยมีความสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร
 - 0 เครื่องมือวิจัยไม่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร
18. มีการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและตัวแปร
- 1 สถิติเบื้องต้นเพื่อดูลักษณะการแจกแจงของตัวแปร
 - 2 เพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และศึกษาว่าสอดคล้องกับลักษณะประชากร
 - 3 วิเคราะห์ตามกรอบความคิดของการวิจัยว่าข้อมูลสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ
 - 4 วิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
(ถ้าครบทั้ง 4 ข้อจะได้ 4 คะแนน และคะแนนจะลดลงตามลำดับ)
19. สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
- 4 การอ่านค่าสถิติ การแปลความหมายของค่าสถิติ และการสรุปความหมายเกี่ยวกับสมมติฐานการวิจัยถูกต้องและเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย และสรุปอ้างอิงผลการวิเคราะห์ตามทฤษฎี
 - 3 การอ่านค่าสถิติ การแปลความหมายของค่าสถิติ และการสรุปความหมายเกี่ยวกับสมมติฐานการวิจัยถูกต้องและเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
 - 2 การอ่านค่าสถิติ การแปลความหมายของค่าสถิติถูกต้อง
 - 1 สถิติวิเคราะห์เหมาะสมและการอ่านค่าสถิติถูกต้อง
 - 0 สถิติวิเคราะห์ไม่เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
- 20 . การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเหมาะสมและชัดเจนตามหลักการวิจัย
- 4 ประกอบด้วยตารางแสดงค่าสถิติพื้นฐาน ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ แผนภาพด้วยรูปแบบการนำเสนอที่ถูกต้อง
 - 3 ประกอบด้วยตารางแสดงค่าสถิติพื้นฐาน ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ แผนภาพแต่รูปแบบการนำเสนอไม่ถูกต้อง
 - 2 ประกอบด้วยตารางแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพียงอย่างเดียว
 - 1 ประกอบด้วยตารางแสดงค่าสถิติพื้นฐานเพียงอย่างเดียว
 - 0 ไม่มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

21. การแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง
- 4 มีการแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง
 - 3 มีการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพียงอย่างเดียว
 - 2 มีการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่สรุปผลไม่ถูกต้อง
 - 1 เสนอผลจากตารางเพียงอย่างเดียว
 - 0 ไม่มีการแปลความหมายและสรุปผลการวิเคราะห์
22. การเลือกกรณีศึกษาเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย (เชิงคุณภาพ)
- 4 กรณีศึกษามีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และมีจำนวนที่เหมาะสม
 - 3 กรณีศึกษามีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย และเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
 - 2 กรณีศึกษามีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัยและมีจำนวนที่เหมาะสม
 - 1 กรณีศึกษามีความเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
 - 0 กรณีศึกษาไม่เหมาะสม
23. ข้อมูลที่ได้มีความเที่ยงตรง (เชิงคุณภาพ)
- 4 มีการทดสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้มาถูกต้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง มีการสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจระหว่างผู้วิจัยและผู้ถูกวิจัย และมีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า
 - 3 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงมีการสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจระหว่างผู้วิจัยและผู้ถูกวิจัย และมีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า
 - 2 มีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า และทดสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้มาถูกต้อง
 - 1 มีการทดสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้มาถูกต้องเพียงอย่างเดียว
 - 0 ไม่มีการตรวจสอบข้อมูล
24. กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือ (เชิงคุณภาพ)
- 4 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกชนิดข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล และตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย
 - 3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกชนิดข้อมูล และตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย
 - 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการจำแนกชนิดข้อมูล และวิเคราะห์เนื้อหา
 - 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาเพียงอย่างเดียว
 - 0 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลไม่มีความน่าเชื่อถือ

25. การสรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย (เชิงคุณภาพ)
- 4 สรุปผลการวิจัยถูกต้อง มีความน่าเชื่อถือ และสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย
 - 3 สรุปผลการวิจัยถูกต้อง และสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย
 - 2 สรุปผลการวิจัยสอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย แต่ไม่น่าเชื่อถือ
 - 1 สรุปผลการวิจัยถูกต้อง แต่ไม่สอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย
 - 0 สรุปผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับปัญหา/วัตถุประสงค์การวิจัย
26. การอภิปรายผลเชื่อมโยงการวิจัยนี้กับงานวิจัยในอดีต
- 4 อภิปรายผลการวิจัยเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้กับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในอดีตได้อย่างสมเหตุสมผล
 - 3 อภิปรายผลการวิจัยเชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้ที่ได้กับงานวิจัยในอดีตได้อย่างสมเหตุสมผล
 - 2 อภิปรายผลการวิจัยเชื่อมโยงระหว่างเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในอดีตได้อย่างสมเหตุสมผล
 - 1 อภิปรายผลการวิจัยเชื่อมโยงระหว่างองค์ความรู้ที่ได้กับงานวิจัยในอดีตไม่สมเหตุสมผล
 - 0 อภิปรายผลการวิจัยไม่เชื่อมโยงกับงานวิจัยในอดีต
27. ใช้ผลจากกระบวนการดำเนินงานวิจัยมากำหนดข้อเสนอแนะในการวิจัย
- 4 มีการสรุปผลจากการอภิปรายผลการวิจัยมาเป็นข้อจำกัด และข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และเชิงปฏิบัติ
 - 3 มีการสรุปผลจากการอภิปรายผลการวิจัยมาเป็นข้อจำกัดเชิงวิชาการ และเชิงปฏิบัติ
 - 2 มีการสรุปผลจากการอภิปรายผลการวิจัยมาเป็นข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และเชิงปฏิบัติ
 - 1 ไม่มีข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการวิจัย
 - 0 เขียนข้อจำกัดและข้อเสนอแนะไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
28. ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านการนำไปปฏิบัติ
- 4 มีประโยชน์ในด้านการนำไปปฏิบัติระดับประเทศ/ภูมิภาค
 - 3 มีประโยชน์ในด้านการนำไปปฏิบัติระดับจังหวัด
 - 2 มีประโยชน์ในด้านการนำไปปฏิบัติระดับเขต
 - 1 มีประโยชน์ในด้านการนำไปปฏิบัติระดับหน่วยงานที่ผู้วิจัยสังกัด
 - 0 มีประโยชน์ในด้านการนำไปปฏิบัติเฉพาะตัวผู้วิจัย

29. ประโยชน์ของงานวิจัยในด้านวิชาการ
- 4 มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับที่ต้องค้ำความรู้นี้ใหม่ ปรับปรุงทฤษฎีและแนวคิด
รวมไปถึงการประยุกต์ทฤษฎีเพื่อนำไปใช้
 - 3 มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับที่ต้องค้ำความรู้นี้ใหม่ ปรับปรุงทฤษฎีและแนวคิด
 - 2 มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับที่ต้องค้ำความรู้นี้ใหม่
 - 1 มีประโยชน์ในด้านวิชาการระดับการประยุกต์ทฤษฎีเพื่อนำไปใช้
 - 0 มีประโยชน์ในด้านวิชาการเฉพาะตัวผู้วิจัย
30. รายงานการวิจัยมีรูปแบบถูกต้องตามหลักวิชาการ
- 4 การนำเสนอรายงานการวิจัยถูกต้องครบ 5 ส่วน
 - 3 การนำเสนอรายงานการวิจัยถูกต้องครบ 4 ส่วน
 - 2 การนำเสนอรายงานการวิจัยถูกต้องครบ 3 ส่วน
 - 1 การนำเสนอรายงานการวิจัยถูกต้องครบ 2 ส่วน
 - 0 การนำเสนอรายงานการวิจัยถูกต้องน้อยกว่า 2 ส่วน
- (5 ส่วนคือ บทนำ รายงานเอกสารที่เกี่ยวข้อง วิธีการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
สรุปและอภิปรายผล)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธารินี พลเยี่ยม เกิดเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2520 อยู่บ้านเลขที่ 2 หมู่บ้านเกษมสุขซอย 4 ถนนแจ้งสนิท ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2543 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545 ปัจจุบันรับราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานร้อยเอ็ดเขต 3 ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนกกตาลดงบังวิทยา อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย